

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 11 Eylül – 01 Ekim 2007	Yayımlandığı Tarih 02 Ekim 2007	Sayı 349
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [Adalet Bakanlığında 1 Adet Karar \(R.G. 27 Eylül 2007 – 26656\)](#)
- [Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 22 Eylül 2007 – 26651\)](#)
- [Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünden “Seferden Men kararları” Konulu, 25/09/2007 Tarih ve 21090 Sayılı Duyuru](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci Maddesine Göre 2 Yıllık Yükselme Sürelerini Aldıkları Aylıkta Ağustos 2007 Dönemi Sonuna Kadar Bitiren Adlî Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcısı ve Savcıları ile İdarî Yargı Hâkimlerinin Adlarını Belirtir Listeler \(R.G. 26 Eylül 2007 – 26655\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Birinci Dereceye Yükselmiş Olup 31.08.2007 Tarihi İtibariyle Birinci Sınıfa Ayrılma İncelemesine Tâbi Tutulacak Olan Adlî Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcısı ve Savcıları ile İdarî Yargı Hâkimlerinin Adlarını Belirtir Liste \(R.G. 27 Eylül 2007 – 26656\)](#)
- [Danıştay Dokuzuncu Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 16 Eylül 2007 – 26645\)](#)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 832 Sayılı Kararı \(R.G. 10 Eylül 2007 – 26639 Mükerrer\)](#)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 834 Sayılı Kararı \(R.G. 25 Eylül 2007 – 26654\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Karakas ve Bayır/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Kadriye Yıldız ve Diğerleri/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(İhsan Bilgin/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Mahsun Tekin/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Hüsniye Tekin/Türkiye Davası\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği \(Sıra No: 375\) \(R.G. 11 Eylül 2007 – 26640\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanları \(R.G. 18 Eylül 2007 – 26647\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanı \(R.G. 23 Eylül 2007 – 26652\)](#)
- [Adalet Bakanlığında 2 Adet İlan \(R.G. 26 Eylül 2007 – 26655\)](#)
- [Personel Genel Müdürlüğünden “Yardım Toplama” Konulu Duyuru](#)
- [2007 Eylül Ayında İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

Atama Kararı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2007/9310

1 — Açık bulunan Müsteşar Yardımcılığına, İstanbul Hâkimi (23648) Maksut METE'nin, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi ile 2451 sayılı Kanunun 2 nci maddesi gereğince atanması uygun görülmüştür.

2 — Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

26 Eylül 2007

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI
Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

M. A. ŞAHİN
Adalet Bakanı

[R.G. 27 Eylül 2007 – 26656]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelik

Sanayi ve Ticaret Bakanlığından:

TÜKETİCİ SORUNLARI HAKEM HEYETLERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 1/8/2003 tarihli ve 25186 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin 7 nci maddesinin son fıkrası aşığıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Başkan dıőındaki üyelerin görev süresi iki yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir. İstifa, ölüm, altı aydan fazla sürekli hastalık ve diğer nedenlerle görev süresi dolmadan önce boşalan üyelikler için görevlendirilenler veya seçilenler, yerine atandığı veya seçildiği kişinin kalan süresini tamamlar. Görev süresi sona erenin üyeliği, yerine görevlendirilen veya seçilen kişi göreve başlayıncaya kadar devam eder."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesi aşığıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 9 – Bir il veya ilçede faaliyet gösteren tüketici örgütlerinin sayısı dörtten az ise tamamının, dört ve dörtten fazla ise en az salt çoğunluğunun kararı ile kendi aralarından seçecekleri temsilciyi, o il ya da ilçenin hakem heyeti üyesi olarak illerde sanayi ve ticaret il müdürlüğüne, ilçelerde kaymakamlığa bildirir.

Seçimin yapılması zorunluluğunun doğduğu tarihten itibaren en geç bir ay zarfında bu bildirim yapılması halinde, illerde sanayi ve ticaret il müdürlüğü, ilçelerde kaymakamlık tarafından aşığıdaki kriterler dahilinde hakem heyetine temsilci gönderecek tüketici örgütü belirlenir.

Bunların tespitinde sırasıyla,

a) Hakem heyetinin bulunduğu il veya ilçe merkezinde çalışmaların faal olarak yürütülmesi,

b) İl veya ilçe merkezinde aynı türden tüketici örgütü varsa, kayıtlı üye veya ortak sayısının en fazla olması,

c) Ülke düzeyinde kurulan ve faaliyette bulunan şube sayısı,

dikkate alınmak suretiyle tespit edilen tüketici örgütü yönetim kurulu, temsilcisini belirleyerek illerde il müdürlüğüne, ilçelerde kaymakamlıklara bildirir.

Her il ve o ile bağlı ilçelerde seçilen tüketici örgütleri temsilcilerinin adı, soyadı ve üyesi oldukları tüketici örgütlerinin unvanları il müdürlüklerince toplu halde onbeş gün içerisinde Genel Müdürlüğe bildirilir."

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sanayi ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 22 Eylül 2007 – 26651]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlık Duyurusu

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Sayı :B.03.HİG.0.00.00.03-647.03.02-124-2007-21090

25/09/2007

Konu :Seferden men kararları

.....CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı Deniz Ticareti Genel Müdürlüğünden alınan 13/09/2007 tarihli ve B.02.1.DNM/0.08.11.03/090-05.01-30218 sayılı yazıda, 618 sayılı Limanlar Kanunu gereğince seferden men kararlarını uygulamakla yetkili makam olan liman başkanlıkları haricinde yapılan bildirimler neticesinde liman başkanlıklarının kayıt sistemlerinde karışıklıklar oluşabildiği, ifasından ilgili mercilere bilgi verilmesinde gecikmeler yaşanabildiği belirtilerek uygulama hususunda icra müdürlüklerinin bilgilendirilmesinin uygun olacağı bildirilmiştir.

Seferden men kararlarıyla ilgili uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla anılan yazı doğrultusunda icra müdürlüklerince verilen seferden men kararlarının idari yetki alanındaki liman başkanlıklarına, diğer limanlar için ise o mahallin İcra müdürlüğüne bildirilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Bilgi edinilmesini, keyfiyetin yargı çevrenizdeki Cumhuriyet başsavcılıkları ile İcra ve iflâs müdürlüklerine duyurulmasını rica ederim.

Ayhan TOSUN
Hâkim
Bakan a.
Genel Müdür

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci maddesine göre 2 yıllık yükselme sürelerini aldıkları aylıkta Ağustos 2007 dönemi sonuna kadar bitiren adlî yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idarî yargı hâkimlerinin adlarını belirtir listeler 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 22 nci maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

Sürelerini doldurdıkları hâlde bu listede adlarını bulamayanlar ilân tarihinden itibaren otuz gün içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı olarak başvurmak sureti ile durumlarının yeniden incelenmesini isteyebilirler.

ADLÎ YARGI
A - HÂKİM SINIFI

Sicil No : Adı ve Soyadı : Memuriyeti

:-

2 nci derecede terfi sürelerini bitirenler :

35175	Müjgan DEMİRÖZ	Aşkale Hâkimi
38144	Mahmut ANTEPLİ	Ordu Hâkimi
38159	Füruzan GÜLLÜ	Menemen Hâkimi
38236	Ayşenur ELİBOL	Gölcük Hâkimi
38238	Leyla YILMAZ	Pendik Hâkimi
38251	Demet DEMİR YİĞİT	Yargıtay Tetkik Hâkimi
38295	Mustafa ŞEN	Yenişehir Hâkimi
38663	Ali Murat SOYLU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
38664	Hasan ULAŞ	Bozüyük Hâkimi
38672	Nedim AKALIN	Lüleburgaz Hâkimi
38755	Necdet YÜKSEL	Osmaniye Hâkimi
38772	Adnan ÖZDEMİR	Kemer (Antalya) Hâkimi
39564	Yılmaz AKINCI	Çerkeş Hâkimi
39666	Mahmut AKGÜN	Karaman Hâkimi
39668	Zühal HAKSEVER	Fatih Hâkimi
39710	Mustafa ÖZMEN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39775	Erdal ŞENSOY	Kestel Hâkimi
40038	Doğan DEMİRCİ	Artvin Hâkimi
40166	Ali KÖŞÜM	Çorum Hâkimi
40178	Nahit KÖSEOĞLU	Zile Hâkimi
40230	Dr.Hüseyin TURAN	Nevşehir Hâkimi
40295	Reyhan KILIÇDAĞI	Aksaray Hâkimi
40322	Özgür YORULMAZ	Finike Hâkimi
41370	Gülpınar TÜR	Çine Hâkimi
41410	Muhittin PARLAK	Hınıs Hâkimi
42176	Ayhan YILDIRIM	Bismil Hâkimi
38299	İlknur ACAR	Aksaray Hâkimi
39585	Mehmet GÜVEN	Pozantı Hâkimi
39844	Hayrettin SEVİM	Ürgüp Hâkimi
39933	Erdoğan BOZKURT	Erdemli Hâkimi
42161	Gökhan TANERİ	Suruç Hâkimi

./...

3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler :

35102	Murat YILDIZ	Malazgirt Hâkimi
38317	İlknur AYDOS	Kayseri Hâkimi
39463	İsmail ÖZTEMİZ	Hınıs Hâkimi
39473	Harun GÖKDAĞ	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39479	Beyhan GÖK BERBER	Selçuk Hâkimi
39483	Haydar ERSÖZOĞLU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39491	Yüksel FAZLA	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39494	Ahmet KIRTEPE	Anayasa Mahkemesi Raportörü
39502	İbrahim TEMİR	Hendek Hâkimi
39503	Emine Selda ÖCAL	Afşin Hâkimi
39535	Hayri BUYRUK	Mengen Hâkimi
39550	Yakup KAYA	Ayancık Hâkimi
39562	Sadettin AVCI	Van Hâkimi
39563	Bircan FIRAT	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39570	Asuman TURAN MUTLU	Erzurum Hâkimi
39588	Selma Raşan TAKCI	Bor Hâkimi
39593	Hasan ÇALDIR	Ceyhan Hâkimi
39618	Selşah (EKER) TIRYAKI	Yeşilova Hâkimi
39623	Yalçın KARACA	Adalet Müfettişi
39624	Asım YÜCETAŞ	Serik Hâkimi
39628	Ahmet ÇATAL	Bayramiç Hâkimi
39642	Önal AYDIN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39644	Cafer AŞIK	Elbistan Hâkimi
39645	Nazmi NECİPOĞLU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39659	Ali İhsan ÇAMURLU	Edremit Hâkimi
39699	Murat DEMİRELLİ	Nallıhan eski Hâkimi hâlen Polatlı Cumhuriyet Savcısı
39705	Mevlüt YILMAZ	Kozan Hâkimi
39711	Süleyman YAŞAR	Adalet Müfettişi
39712	Adem ÖZDEMİR	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39729	Hüseyin PEKŞEN	Kahramanmaraş Hâkimi
39743	Metin ÇAKIR	Akçaabat Hâkimi
39745	Mustafa GERS	Çarşamba Hâkimi
39749	Hikmet ERDOĞAN	Dinar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39751	Serkan DEMİRBAŞ	Elmadağ Hâkimi
39753	Atilla ARIKAN	Seydişehir Hâkimi
39756	Seyfullah SARIGÜL	Ortaköy (Aksaray) Hâkimi
39766	Serdar ERGÜL	Van Hâkimi
39770	Nurullah ÇINAR	Kulu Hâkimi
39778	Ertan AYDIN	Pazarcık Hâkimi
39784	İlyas KARAKAYA	Sapanca Hâkimi
		./...

39792	Havva BAĞLI GÜRGEN	Adalet Bakanlığı Tetkik Hâkimi
39806	Deniz Emre BARUTÇU	Doğubayazıt Hâkimi
39813	Sadrettin SARIKAYA	Adalet Müfettişi
39818	Ahmet MADEN	Hakkâri Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39821	Ayşe AKSOY	Ereğli (Konya) Hâkimi
39822	Serhat METEOĞLU	Van Hâkimi
39826	Levent ŞAHİN	Tavşanlı Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39834	Emirşah BAŞTOĞ	Van Hâkimi
39857	Kenan ŞENLİK	Kilis Hâkimi
39878	Muhammet GÖKER	Söğüt Hâkimi
39883	Ahmet AYDIN	Elmalı Hâkimi
39893	Serap (DEMİREL)AYDIN	Elmalı Hâkimi
39897	Salih TAŞ	İnegöl Hâkimi
39925	Erhan YILDIRIM	Reyhanlı Hâkimi
39959	Osman ALTUN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
39966	Ömer Özgür ERCAN	Kastamonu Hâkimi
39977	Ramazan KIRTAY	Karacabey Hâkimi
39983	Bekir SOYTÜRK	Sivrice Hâkimi
39992	Mehmet ARI	Düzce Hâkimi
39998	Suna YEŞİL KÜÇÜK	İnegöl Hâkimi
40017	Cem BOZTAŞ	Tokat Hâkimi
40030	Hakan ÖZDEN	Erzincan Hâkimi
40070	Hülya ESKİÇIRAK	Bulancak Hâkimi
40072	Beytullah BEKTAŞ	Alaçam Hâkimi
40079	Ömer YALDIZ	Ferizli Hâkimi
40080	Tansel İNAN	Karaburun Hâkimi
40136	Hidayet KOCATEPE	Soma Hâkimi
40141	Ali GİRGİN	Ereğli (Karadeniz) Hâkimi
40147	Necdet VURAL	Cumayeri Hâkimi
40149	Ümmü Gülsüm ŞAMLI	Adalet Bakanlığı Tetkik Hâkimi
40155	Mustafa AKGÜL	Ayvalık Hâkimi
40162	Ayşe Sümeyra ULUSU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
40164	Ebru CANSU KARAKUŞ	Yozgat Hâkimi
40171	Duran SOLAK	Adalet Müfettişi
40177	Halide KARAMAN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
40184	Ali ÖZTÜRK	Pamukova Hâkimi
40192	Muhittin AKMAN	Adalet Müfettişi
40196	İlker İLKILIÇ	Gönen Hâkimi
40202	Merih Müge PEHLİVAN	Salihli Hâkimi
40206	Özgül BECERİKLİ	Akhisar Hâkimi
40207	Utku ERCAN	Muratlı Hâkimi
40215	Hayrettin KISA	Safranbolu Hâkimi
40221	Berrin TÜMER YERDEYATAR	İnegöl Hâkimi
40222	Tuğrul HANÇERKIRAN	Birecik Hâkimi
40224	Hüseyin CAN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
40225	Hatice KÖSE	Yargıtay Tetkik Hâkimi

40227	Serkan İÇÖZ	Şarköy Hâkimi
40235	İsmail YAVUZ	İnegöl Hâkimi
40241	Murat BOYLU	Tokat Hâkimi
40242	Necati KILIÇ	Espiye Hâkimi
40351	Recep UYANIK	Serik Hâkimi
40761	Mehmet ÖKMEN	İvrindi Hâkimi
40802	Ali ÇETİN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
40884	Kenan ARSLANBOĞAN	Marmaris Hâkimi
40898	Kamil YİĞİT	Midyat Hâkimi
40932	Murat KAHRAMAN	Hendek Hâkimi
40959	Tayfun YAVUZ	Erzincan Hâkimi
41017	Arif KULAÇ	Gümüşhane Hâkimi
41024	İzzet DURAK	Niğde Hâkimi
41084	Mustafa DİBA	Ermenek Hâkimi
41086	Ali ACAR	Çine Hâkimi
41371	Metin TANCI	Avanos Hâkimi
41379	Murat ŞİMŞEK	Karacabey Hâkimi
41894	Orhan GÜLMEZ	Kepsut Hâkimi
41895	Kazım SIR	Yatağan Hâkimi
41985	İlhami DEMİRKOPARAN	Ermenek Hâkimi
42098	Hakan YİĞİT	Taşova Hâkimi
42148	Ali DAŞ	Kadirli Hâkimi
42154	Nalan CAN	Şereflikoçhisar Hâkimi
42185	Mustafa DÜNDAR	Kula Hâkimi
42210	Sefer GÜMÜŞ	Yatağan Hâkimi
42638	Mehmet Alper BOSTANCI	Kadınhanı Hâkimi
42681	Ş.Hasan ÇEVİK	Gölbaşı (Adıyaman) Hâkimi
92701	Özgür ÇAKMAKKAYA	Hopa Hâkimi

4 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler :

38957	Fatih SARIKAYA	Dinar Hâkimi
39709	Metin TÜZEMEN	Artvin Hâkimi
41817	Hayri ÖZTÜRK	Keçiborlu Hâkimi
41819	Oğuz AKALIN	Dalaman Hâkimi
41820	Murat ŞAMLI	Çay Hâkimi
41833	Harun KARAKUŞ	Karabük Hâkimi
41841	Gültekin DEMİR	Batman Hâkimi
41845	Cengiz ALTIN	Şarköy Hâkimi
		./...
41846	Kemal ŞENGÜL	Amasra Hâkimi
41857	Erdinç ÇİVİ	Cihanbeyli Hâkimi

41860	Selim ERTEM	Sason Hâkimi
41862	Şerife KIRBIYIK KARAKAYA	Balâ Hâkimi
41863	Abbas ERDÖL	Susurluk Hâkimi
41864	Alpaslan UZ	Beyşehir Hâkimi
41865	Mutlu ÇAT	Demre Hâkimi
41868	Mehmet Burçin ÇETİNKAYA	Gölbaşı (Adıyaman) Hâkimi
41869	Ömrü YILMAZ	Hazro Hâkimi
41870	Serdar SEZER	Yerköy Hâkimi
41872	Ahmet GÜNDÜZ	Bingöl Hâkimi
41891	Barış BAKİ	Gerze Hâkimi
41906	Öznur UZUN FIRAT	Oltu Hâkimi
41911	Aysun GÜDER	Afşin Hâkimi
41922	Selin KOŞU	İpsala Hâkimi
41924	Muharrem YILMAZ	Tavşanlı Hâkimi
41925	Fatih AKDOĞAN	İnegöl Hâkimi
41928	Yasemin DEMİR	Cihanbeyli Hâkimi
41934	Murat UYGUN	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
41940	Ümit (AÇIKEL) TOPRAK	Mucur Hâkimi
41943	Ender GENCER	Ağrı Hâkimi
41951	Mustafa ARSLAN	Seyitgazi Hâkimi
41956	Ziya KOÇ	Düziçi Hâkimi
41957	Evrin CANSU	Yalvaç Hâkimi
41959	Mehmet Zafer ÖZCAN	Bingöl Hâkimi
41960	Onur ÇOĞAN	Muş Hâkimi
41961	Ayşe KÖSE GÜL	Ceyhan Hâkimi
41962	Mehmet ÜNAL	Pınarhisar Hâkimi
41966	Fikri KARAKAYA	Karapınar Hâkimi
41968	Erkan ÖZKAYA	Mustafakemalpaşa Hâkimi
41975	Tahsin TAŞKIN	Tosya Hâkimi
41978	Adem ÇAKMAK	Merzifon Hâkimi
41979	Ümit DENİZ	Ortaköy (Aksaray) Hâkimi
41981	Nihat TOPAL	Akseki Hâkimi
41983	Arzu ÖZKAN	Kaman Hâkimi
41986	Feride KORKUT KURT	İskilip Hâkimi
41987	Kevser KARACA KARABAY	Kaş Hâkimi
41995	Nigar DEMİR YÜZLÜ	Finike Hâkimi
41996	Nihat KEBİÇ	Banaz Hâkimi
41999	Hatice DURAN APAYDIN	Muş Hâkimi
42001	Kamil GÜRSOY	Gazipaşa Hâkimi
42004	Sevnur ŞAHİN	Eğirdir Hâkimi
42007	Nebahat KARATEPE	Yeşilyurt Hâkimi
42018	Mehmet TETİK	Safranbolu Hâkimi
42019	Aslan ÖZDEMİR	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
		./...
42020	Özcan KUŞATAN	Samandağ Hâkimi

42025	Hüdayi TAŞPINAR	Bozyazı Hâkimi
42027	Nuray ŞAKRAK	Salihli Hâkimi
42035	Bahadır AKGÜR	Havsa Hâkimi
42036	Nail KAŞLI	Korkuteli Hâkimi
42039	Kerim DUMAN	Datça Hâkimi
42045	Muhammet POLAT	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
42046	Meliha AŞKIN	Sungurlu Hâkimi
42047	Süleyman BOZOĞLU	Elbistan Hâkimi
42048	Emin Kürşat DEMİRALAY	Havza Hâkimi
42049	Şükrü ÇAĞLAR	Akdağmadeni Hâkimi
42051	Metin ÇİFTÇİ	Orhaneli Hâkimi
42052	Barış YARALI	Ondokuzmayıs Hâkimi
42053	Mehmet C.ALTUNSOY	Silvan Hâkimi
42055	İbrahim TEKİN	Güdül Hâkimi
42058	Taner ERDOĞAN	Şarköy Hâkimi
42070	Serdar ÇELİKEL	Keskin Hâkimi
42073	Uğur BAŞTUGAN	Sultanhisar Hâkimi
42077	İbrahim TOKLUCU	Ortaköy (Aksaray) Hâkimi
42083	Hüseyin MECEK	Silopi Hâkimi
42084	Hüseyin GÜLMEZ	Reşadiye Hâkimi
42089	Özlem SİNAN DELLAL	Siverek Hâkimi
42099	Yasemin SARIDEGİK	Ermenek Hâkimi
42101	Halil TARKAN	Gürün Hâkimi
42107	Mustafa DEMİREL	Yalvaç Hâkimi
42119	Nurullah BODUR	İslahiye Hâkimi
42120	Zeynep KURNAZ	Sarıkaya Hâkimi
42128	Bayram SÜLÜN	Bayramiç Hâkimi
42134	Rıza TİRYAKİ	Kalecik Hâkimi
42138	Mehmet Selim KARAKUZU	Demirci Hâkimi
42140	Gürkan ERGİN	Maden Hâkimi
42141	Arzu AL	Ağrı Hâkimi
42175	Necdet AKBAL	Veziroköprü Hâkimi
42477	Erdem BAFRA	Çal Hâkimi olup Kamu İhale Kurumunda görevli
42482	Naim ATAN	Karahallı Hâkimi
42494	Durmuş ELDEN	Demre Hâkimi
42570	Ali AKPINAR	Kırkağaç Hâkimi
42572	Salih BENLİ	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
42576	Emir Erdem ŞİMŞEK	Kırıkhan Hâkimi
42718	Murat BAŞPINAR	Andırın Hâkimi
94049	Sema (KIZILSU) ÇOĞAN	Muş Hâkimi
105058	Özlem ULUSOY TUNCAL	Seydişehir Hâkimi
107711	Neslihan ASLAN	Şebinkarahisar Hâkimi
40835	Kutlu YAMAN	Alaplı Hâkimi

./...

42390	Timur DEMİR	Hakkâri Hâkimi
42434	Fatih CAN	Kulu Hâkimi
42500	Ali Erdem SEVDİM	Pozantı Hâkimi
42588	Kerim KIRIM	Bahçesaray Hâkimi
42600	Erdal KILIÇ	Hassa Hâkimi
42650	Ulvi ALTINIŞIK	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
42450	Yavuz AYDIN	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
41871	Aydın AKSU	Simav Hâkimi

5 inci derecede terfi sürelerini bitirenler :

92638	Aliye ÖZKAN	Muş Hâkimi
92639	Tonguç BÖLÜKBAŞ Zehra TUNCER	Bitlis Hâkimi
95222	BARDAKÇI	Seydişehir Hâkimi
42791	Ayşegül ARSLANTAŞ	Bolvadin Hâkimi
43102	Feti KILIÇ	Maden Hâkimi
105003	Ayşegül Sibel SİVRİ	Yenipazar (Aydın) Hâkimi
105004	Hüseyin TEKİN	Türkeli Hâkimi
105028	Osman TÜTER	Nazımiye Hâkimi
108073	Murat BEDER	Başkale Hâkimi
107692	Cahit Çağatay KAYA	Bismil Hâkimi
67169	Yaşar BAŞ	Derinkuyu Hâkimi
68445	Ali Arslan KELAM	Sinanpaşa Hâkimi
92553	Yavuz ARICAN	Olur Hâkimi
92594	Gökçen TÜRKER	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
95131	Harun SAĞLAM	Taşova Hâkimi

6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler :

40602	Koray CANDAN	Çayyralan Hâkimi
41522	Ramazan ACAR	Kocaali Hâkimi
94980	Mahmut BALTACIOĞLU	Kilis Hâkimi
94981	Mehmet YAVUZ	Bingöl Hâkimi Yüksekova Hâkimi
94987	Ferhan GÜMÜŞ	./...
94988	Hasan ÖZDEMİR	Silifke Hâkimi
94992	Kaya DEPE	Mecitözü Hâkimi
94996	Fikret KIRMAZ	Ergani Hâkimi
94997	Şermin (ERGÖZ) GÜNAL	Finike Hâkimi
94998	Arzu BEYAZIT	İlgın Hâkimi
95003	Hacer KILIÇASLAN	Bayburt Hâkimi
95004	İrfan ÜNÜVAR	Anamur Hâkimi
95005	Faruk ZEYBEK	Hakkâri Hâkimi
95009	Kemal ÖZKAN	Vezirköprü Hâkimi

95010	Arif BAYAR	Bünyan Hâkimi
95014	Miyese ÖZKAN	Ardahan Hâkimi
95016	Bircan AÇIKGÖZ	Karasu Hâkimi
95019	Hasan COŞAR	İdil Hâkimi
95022	Adem ÇELİK	Seydişehir Hâkimi
95023	Onur DEMİR	Tutak Hâkimi
95037	Ersel ASLAN	Erzurum Hâkimi
95043	Mustafa ŞAHİN	Kadirli Hâkimi
95046	Erkan ATAMAN	Kınık Hâkimi
95048	Mehmet ÖZDEMİR	Viranşehir Hâkimi
95051	Şükrü ALTUNAY	Devrek Hâkimi
95054	Aytekin Çağlar TURAN	Anamur Hâkimi
95057	Talha ALTINTOP	Siverek Hâkimi
95058	Altuğ Kürşat ŞAHİN	Marmara eski Hâkimi hâlen Sivrice Cumhuriyet Savcısı
95065	Muammer Taha EKİM	Kumluca Hâkimi
95070	Adem ATASOY	Azdavay Hâkimi
95073	Kamil Ersin ORTAÇ	Delice Hâkimi
95079	Ahmet Ziya ELİTAŞ	Kızıltepe Hâkimi
95080	Adem TÜRKEKEL	Şebinkarahisar Hâkimi
95088	Fatih GÜNGÖR	Ömerli Hâkimi
95090	Yasemin DEMİRCAN	Sandıklı Hâkimi
95094	Derya ZORLU	Akçakoca Hâkimi
95103	Burak ÖZDOĞAN	Alaca Hâkimi
95105	Mecit ÖZGÜL	Lapseki Hâkimi
95109	Levent MUTLU	Ardahan Hâkimi
95110	Asuman ÇEKİÇ	Boyabat Hâkimi
95116	Rahmi ASLAN	Tatvan Hâkimi
95118	Susam MERDAN	Boyabat Hâkimi
95120	Özgür TÜRKSEVER	Ardahan Hâkimi
95122	Sinan KALKAN	Gazipaşa Hâkimi
95128	Zeki GÜLER	Kofçaz Hâkimi
95134	Ceren ÖKTEN	Silopi Hâkimi
95140	İsmail TENRUH	Siverek Hâkimi
95144	Ömer KILIÇ	Yeşilhisar Hâkimi

/...

95147	Ali İhsan HORASAN	Batman Hâkimi
95148	Serkan ERŞEN	Yomra Hâkimi
95152	Ümit DİKER	Elbistan Hâkimi
95153	Melek ACU	Malkara Hâkimi
95156	Harun SADIÇ	Reyhanlı Hâkimi
95163	Gülfer AKIN	Siirt Hâkimi
95219	Mustafa GÜNEŞ	Oltu Hâkimi

95221	Aytaç BALLI	Kızıltepe Hâkimi
95255	Mehmet EROL	Beşikdüzü Hâkimi
98014	Serap BARUT Tuba ÖĞMEN	Turhal Hâkimi
98101	PEHLİVANOĞLU	Kandıra Hâkimi
104783	Sadarettin BAKACAK	Özalp Hâkimi
58634	Mehmet Uğur HANÇERLİ	Bayat Hâkimi
92526	Banu Aliye ALKOÇ	Akkuş Hâkimi
93873	Nevin KAYINGÜL	Sarıkamış Hâkimi
94984	Zeki CİĞERCİ	Görece Hâkimi
95001	Mustafa ÇAL	Andırın Hâkimi
95020	Mert GÜMÜŞAY	Çerkezköy Hâkimi
95066	Uğur DAĞ	Mihalgazi Hâkimi
95069	Mustafa İNANÇ	Kumru Hâkimi
95106	Talip DEMİRCAN	Patnos Hâkimi
95130	Hidayet KAYNAK	Tufanbeyli Hâkimi
95139	Ali Rıza TÖNGÜR	Gölpazarı Hâkimi
95145	Murat SANAN	Boyabat Hâkimi

7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler :

98099	Erdal GÜNEY	Erzincan Hâkimi
100561	Yusuf KAYA	Derinkuyu Hâkimi

8 inci derecede terfi sürelerini bitirenler :

101234	Havva YAKAR	Ladik Hâkimi
101565	İsmet BAYSAN KOBAT	Kilis Hâkimi
104657	Hüseyin KARS	Digor eski Hâkimi hâlen İğdır Cumhuriyet Savcısı
104660	Ferhan ŞİMŞEK	Çorlu Hâkimi
104668	Ahmet SAVAŞ	Denizli Hâkimi
104675	Mesut SARIKAYA	Çamlıyayla Hâkimi Durağan Hâkimi
104677	Yasin IŞIK	./...
104679	Cengiz AYDINER	Bünyan Hâkimi
104681	Hikmet UĞUR	Kadışehir Hâkimi
104683	Mahmut ALTAN	Koyulhisar Hâkimi
104686	Mehmet Ali YÜCE	Yunak Hâkimi
104689	Murat ÖZCAN	Gürgentepe Hâkimi
104691	Beşir Gökhan YARDIMCI	Alaçam Hâkimi
104693	Elgiz ATAN	Gelendost Hâkimi
104696	Şule ARSLAN	Kars Hâkimi
104698	Metin ACAR	Artova Hâkimi
104705	Fatih SAZAK	Felahiye Hâkimi
104712	Hayrettin KÖSE	Saray (Van)Hâkimi
104713	Ali KARAKAYA	Kurucaşile Hâkimi
104715	Özgül YILMAZ	Göle Hâkimi
104716	Mustafa GÖZDEMİR	Yıldızeli Hâkimi

104720	Bülent KIRLANGIÇ	Ortaca Hâkimi
104726	Ramazan KAVAK	Yeşilova Hâkimi
104730	Hasan ARTIŞIK	Kırklareli Hâkimi
104733	Zühal TOKAR	Gülнар Hâkimi
104735	İsmet YÜKSEL	Susuz Hâkimi
104738	Emine SERİN OF	Ilgın Hâkimi
104739	Büşra TOPUZ	Abana Hâkimi
104740	İsa Emrah KÖSTÜ	Çavdır Hâkimi
104744	Birgöl YİĞİT	Erzurum Hâkimi
104747	Ülkü ADIGÜZEL	Vezirköprü Hâkimi
104748	Serhat IŞIK	Azdavay Hâkimi
104751	Halit İNCİROĞLU	Sivrice Hâkimi
104754	Nuran KÖYLÜ KEPOĞLU	Mersin Hâkimi
104755	Sonnur YILMAZ BAL	Bingöl Hâkimi
104756	Nermin ULUCAN	Orta Hâkimi
104757	Mutlu TANRIKULU	Baykan Hâkimi
104758	Ömer ORHAN	Reşadiye Hâkimi
104759	Esmā AYAR	Hıms Hâkimi
104760	Mesut BOZBUĞA	Ladik Hâkimi
104762	Emine DEMİR	Düzce Hâkimi
104765	Yasemin YAMAN	Kızıltepe Hâkimi
104766	Ragıp GÖNÜLTAŞ	Sürmene Hâkimi
104769	Rabiye YALÇIN UYSAL	Osmaniye Hâkimi
104773	Meral GÖKKAYA	Isparta Hâkimi
104774	Ahmet Onur ÖZGÜNGÖR	Sarıoğlan Hâkimi
104779	Ayşegöl GÖZÜTOK İNALHAN	Marmaraereğlisi Hâkimi
104781	Tahsin TÜRK BEN	Kulp Hâkimi
104784	Serhan BEDEL	Şirvan Hâkimi
104787	Ebru BİLİR SARI	Giresun Hâkimi
104788	Arman İLHAN	Refahiye eski Hâkimi hâlen Kadirli Cumhuriyet Savcısı
104789	Barış BÜLBÜL	Eskil Hâkimi
104790	Salahattin AFŞİN	Köprübaşı (Salihli) Hâkimi
104794	Mehmet Serhat AVCI	./...
104795	Zeynep Nihal KÖKSAL PELTEK	Karahallı Hâkimi
104796	Erdem ERSOY	Gülşehir Hâkimi
104799	Kadir BAĞCI	Eynesil Hâkimi
104801	Lale AKAN	Karaisalı Hâkimi
104806	Merve YILMAZ	Düzce Hâkimi
104807	Murat TUNÇER	Çatalzeytin Hâkimi
104814	Esra VAROL	Karakoçan Hâkimi
104819	Ahmet YILDIRIM	Ermenek Hâkimi
104821	Bayram ÜNLÜSOY	Gündoğmuş Hâkimi
104823	Selma AĞAR TUNÇ	Çiftlik Hâkimi
104826	Tutku ÜRNEZ	Osmancık Hâkimi
104827	Gölāy KAYA	Saimbeyli Hâkimi
		Pozantı Hâkimi

104829	Ekrem KARADERE	Araklı Hâkimi
104834	Fatma YAMAN	Diyarbakır Hâkimi
104839	Serdar KAYA	Beylikova Hâkimi
104841	Aslı KAHRAMAN SADIÇ	Zonguldak Hâkimi
104842	Çağatay DAL	Kozluk Hâkimi
104843	Kıvılcım SOYDAN	İğdır Hâkimi
104844	Tuğba EREN TOKYÜREK	Sungurlu Hâkimi
104847	Olgun PORTAKAL	Çorlu Hâkimi
104857	Abdülkerim Ziya SÖYLER	Sütçüler Hâkimi
104861	Duygu AHISKALIOĞLU	Palu Hâkimi
104863	Hikmet YILDIRIM	Keban Hâkimi
104864	Yonca ÖZCAN	Arpaçay Hâkimi
104868	Nefise Tülay ÜNSAL	Pertek Hâkimi
104869	Burcu YILMAZ	Alucra Hâkimi
104870	Figen DEMİR	Altunhisar Hâkimi
104877	Mesut ÇEVİK	Kavak Hâkimi
104879	Hacer DÜNDAR	Kestel Hâkimi
104881	Ceylan DOĞAN	Sultandağı Hâkimi
104882	Mehmet SADIÇ	Kargı Hâkimi
104885	Zafer KAYA	Yığılca Hâkimi
104886	Fahriye EMİRAL	Karabük Hâkimi
104887	Sevda AYDIN	Sinop Hâkimi
104888	Çağlar İLHAN	Eleşkirt Hâkimi
104895	Hasan ADIGÜZEL	Çamardı Hâkimi
104898	Hanife OLGUN	Tirebolu Hâkimi
104906	Ercan GÜLER	Malazgirt Hâkimi
104907	Hüseyin PURTAŞ	Ilgaz Hâkimi
104909	Ercan İNCİROĞLU	Manyas Hâkimi
104911	İsmail Emrah SANCILI	Ovacık Hâkimi
104917	Selim ŞAMİL KAYNAK	Hadim Hâkimi
104920	Ayşegül BİLGİN	Alanya Hâkimi
104924	Ali KARA	Akpınar Hâkimi
		Arguvan Hâkimi
104932	Aysel MENEKŞE	./...
104933	Arzu ERİŞ	Kâhta Hâkimi
104935	Filiz ERDOĞAN ÇİÇEK	Erbaa Hâkimi
104940	Ayhan DAL	Doğanşehir Hâkimi
104941	Sevda BOYRAZ	Eskipazar Hâkimi
104942	Kadriye İLHAN	Sinanpaşa Hâkimi
104944	Tuncay BÜLBÜL	Akyaka Hâkimi
104946	Mehmet TUNCAY	Gölpazarı Hâkimi
104961	Eray TEMİZKAN	Göksun Hâkimi
104962	Suna TANRIVERDİ	İğdır Hâkimi
104972	Adnan KARA	Çatak Hâkimi
105002	Bora TOPUZ	Saray (Çorlu) Hâkimi
105006	Hasan ÖZTÜRK	Ulubey (Uşak) Hâkimi

104929	İsmail ERCAN	Göle Hâkimi
104771	Mustafa Kemal TURGUT	Beydağ Hâkimi
104858	Jale KANAK	Tekman Hâkimi
104822	Yasemin BİÇER YILDIRIM	Espiye Hâkimi
107312	Seda Türkan MANAV	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi

B – SAVCI SINIFI

2 nci derecede terfi sürelerini bitirenler :

32123	Zekeriya KABASAKAL	Karasu Cumhuriyet Savcısı
38118	Aziz Yaşar YETKİNOĞLU	Samsun Cumhuriyet Savcısı
38730	Alpaslan IŞIN	Kırklareli Cumhuriyet Savcısı
38733	Nurettin İPEK	Fatsa Cumhuriyet Savcısı
38748	Metin SARIHAN	Düzce Cumhuriyet Savcısı
38771	Kamil Erkut GÜRE	Çankırı Cumhuriyet Savcısı
38774	Alper SÜRGEN	Tire Cumhuriyet Savcısı
38776	Ali Rıza SAN	İskenderun Cumhuriyet Savcısı
38828	Mehmet ARIKAN	Çorlu Cumhuriyet Savcısı
38854	Şenol TURAN	Alanya Cumhuriyet Savcısı
38856	Mustafa DOĞAN	Ümraniye Cumhuriyet Savcısı
38998	İsmet AFŞAR	Of Cumhuriyet Savcısı
39542	Ayten İLKER	Kırşehir Cumhuriyet Savcısı
39621	Ali EVCİMEN	Çardak Cumhuriyet Savcısı
39758	Güneş OKUR	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hakimi
39863	Şevket HAZAR	Gönen Cumhuriyet Savcısı
39969	Zekeriya ŞEN	Dinar Cumhuriyet Savcısı
39987	Levent KANDEMİR	Burdur Cumhuriyet Savcısı
40043	Sait Ramazan TİYEK	Düzce Cumhuriyet Savcısı
40086	Medeni EFE	Dört Yol Cumhuriyet Savcısı
40100	Ahmet YAVUZ	Fatsa Cumhuriyet Savcısı
40123	Mehmet Ali DİVARCI	Akhisar Cumhuriyet Savcısı
40261	Alper TAŞKIRAN	İznik Cumhuriyet Başsavcısı
42168	Halil TÜRKMEN	Honaz Cumhuriyet Savcısı
40139	Miktat BAŞARAN	Körfez Cumhuriyet Başsavcısı
41108	Mehmet Ali SAYAN	İskenderun Cumhuriyet Savcısı
39891	Sezai BİLİCİ	Göhlisar Cumhuriyet Savcısı

3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler :

38149	Hüseyin Erkan ÖZKURT	Ceylanpınar Cumhuriyet Savcısı
39504	İbrahim Murat Serdar NİZAMOĞLU	Savaştepe Cumhuriyet Savcısı
39525	Üzeyefe BALCILAR	Rize Cumhuriyet Savcısı
39536	Tamer CAN	Mahmudiye Cumhuriyet Savcısı
39538	Alim YAŞAR	Şile Cumhuriyet Savcısı
39543	Ali İNANICI	Elmalı Cumhuriyet Savcısı
39552	Doğan Bülent BELLİ	Fethiye Cumhuriyet Savcısı
39584	Serkan BEYOĞLU	Urla Cumhuriyet Savcısı
		Turhal Cumhuriyet Savcısı
39589	Mehmet ATEŞ	./...
39594	Mehmet KAYA	Kızılcahamam Cumhuriyet Savcısı
39599	Mustafa KÖYLÜ	Tavas Cumhuriyet Savcısı
39604	Salih KILIÇDAĞI	Aksaray Cumhuriyet Savcısı
39613	Mustafa SIRLI	Şereflikoçhisar Cumhuriyet Savcısı

39622	İsmail TANDOĞAN	Adalet Müfettişi
39627	Emin KARAGİŞİ	Tosya Cumhuriyet Savcısı
39640	Nevzat ARSLAN	Adalet Müfettişi
39643	Mehmet Hanifi YILDIRIM	Devrek Cumhuriyet Başsavcısı
39654	Alparslan TUFAN	Kumluca Cumhuriyet Başsavcısı
39667	Hakan DEMİRCİ	Ordu Cumhuriyet Savcısı
39695	Bülent BAŞAR	Çorum Cumhuriyet Savcısı
39701	Suat ECİT	Burhaniye Cumhuriyet Savcısı
39746	Murat İNAM	Akçakoca Cumhuriyet Savcısı
39747	Mehmet ARSLAN	Alanya Cumhuriyet Savcısı
39748	Özlem ŞİMŞEK	Çorum Cumhuriyet Savcısı
39752	Serhat ÇETİNKAYA	Hendek Cumhuriyet Savcısı
39755	İbrahim KÖSTEKÇİ	Sürmene Cumhuriyet Savcısı
39763	İhsan ÖZSOY	Giresun Cumhuriyet Savcısı
39793	Önder Kemal SEKÜCÜ	Bozdoğan Cumhuriyet Savcısı
39824	Harun CEYLAN	Amasya Cumhuriyet Savcısı
39848	Ali ÇALIK	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
39849	İrfan FİDAN	Çaycuma Cumhuriyet Savcısı
39927	Mustafa İhsan DURSUN	Sındırgı Cumhuriyet Savcısı
39945	Hasan ŞAKRAK	Salihli Cumhuriyet Savcısı
39948	Ali Erdal GÜNERİ	Ağrı Cumhuriyet Savcısı
39956	Hüseyin GÜL	Ceyhan Cumhuriyet Savcısı
39975	Cemalettin UÇAR	Ordu Cumhuriyet Savcısı
39993	Erdal DEMİR	Elmadağ Cumhuriyet Savcısı
40008	Celalettin APA	Alaşehir Cumhuriyet Savcısı
40024	Ayhan ÖNDER	Seydişehir Cumhuriyet Savcısı
40034	Mehmet YAMAN	Reyhanlı Cumhuriyet Başsavcısı
40045	Tuncay YARDIMCIOĞLU	Simav Cumhuriyet Savcısı
40060	Faik ERSÖZ	Beykoz Cumhuriyet Savcısı
40090	Nurhüda AYDIN	Polatlı Cumhuriyet Savcısı
40091	Selçuk KOCAMAN	Van Cumhuriyet Savcısı
40110	Mahmut Bora EKİCİ	Erzincan Cumhuriyet Savcısı
40127	Mücahit Abdullah AYTAÇ	Dalaman Cumhuriyet Savcısı
40128	Mustafa KOÇ	Pamukova Cumhuriyet Savcısı
40144	Fedai TURAN	Bandırma Cumhuriyet Savcısı
40159	Rüştü YAMAK	Amasra Cumhuriyet Savcısı
40765	Cafer AY	Kırklareli Cumhuriyet Savcısı
40823	İsmail POLAT	İskilip Cumhuriyet Savcısı
40859	Hakan KARAGÖZ	Kozan Cumhuriyet Savcısı
40952	Murat KARAKAYA	Eğirdir Cumhuriyet Savcısı
41206	Alparslan YANIKOĞLU	Çifteler Cumhuriyet Savcısı
41939	Musa ERİŞ	Kahta Cumhuriyet Savcısı
41942	Kenan ALKAN	./...
41990	Olca ÖZDEMİR	Karataş Cumhuriyet Savcısı
42022	Alpaslan KAPLAN	Banaz Cumhuriyet Savcısı
		Çine Cumhuriyet Savcısı

42066	Nihat ÖZTÜRK	Alaplı Cumhuriyet Savcısı
42170	Şentürk BULUT	Akdağmadeni Cumhuriyet Savcısı
42183	H.Ali AÇIKGÜL	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
42682	Mehmet İbrahim OBUT	İscehisar Cumhuriyet Savcısı
42717	Muhittin EKİNCİ	Şirvan Cumhuriyet Savcısı
41540	Kenan KAÇAR	Silopi Cumhuriyet Savcısı
92828	Mehmet AKÇAKOCA	Develi Cumhuriyet Savcısı

4 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:

38960	Erdal ŞIMARMAZ	Çınar Cumhuriyet Savcısı
41815	Yavuz YÜZLÜ	Finike Cumhuriyet Savcısı
41818	Bülent CANSU	Erciş Cumhuriyet Savcısı
41825	Çetin AKKAYA	Derinkuyu Cumhuriyet Savcısı
41826	Hakan CERAN	Kaş Cumhuriyet Savcısı
41827	Sinan TEMEL	Sultanhisar Cumhuriyet Savcısı
41828	Okan TAŞDELEN	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
41836	Süleyman KARAÇÖL	Bingöl Cumhuriyet Savcısı
41837	Veysel AYDIN	Gümüşhane Cumhuriyet Savcısı
41842	Harun AYIK	Cide Cumhuriyet Savcısı
41856	Umut SADAK	Kalecik Cumhuriyet Savcısı
41861	İsmet KARABULUT	Zile Cumhuriyet Savcısı
41867	Üzeyir SARI	Karapınar Cumhuriyet Savcısı
41880	Serdal YILDIRIM	Bolvadin Cumhuriyet Savcısı
41886	Abdullah Metin TOROS	Yeşilova Cumhuriyet Savcısı
41892	Serbülent SANCAR	Emet Cumhuriyet Savcısı
41903	Ahmet Yaşar AL	Ağrı Cumhuriyet Savcısı
41905	Murat GÜLAÇ	Ula Cumhuriyet Savcısı
41919	Mustafa ÖZLÜOĞLU	Gölköy Cumhuriyet Savcısı
41929	İsa ESEN	Ayaş Cumhuriyet Savcısı
41932	İbrahim TOZKOPARAN	Eflani Cumhuriyet Savcısı
41936	Cuma Ali YAKAR	Tavas Cumhuriyet Savcısı
41941	Ömer YURDUSEV	Tefenni Cumhuriyet Savcısı
41946	Asım ÖZSARAÇ	Çınar Cumhuriyet Savcısı
41948	Ömer KARAKAYA	Van Cumhuriyet Savcısı
41949	Salih BAŞ	Siirt Cumhuriyet Savcısı
41964	Yakup AVŞAR	Cihanbeyli Cumhuriyet Savcısı
41980	İbrahim CAN	Seben Cumhuriyet Savcısı
41982	Sami ŞAHİN	Yumurtalık Cumhuriyet Savcısı
41994	Bülent DİNÇEL	Erdemli Cumhuriyet Savcısı
42011	İhsan DOĞAN	Sarıkaya Cumhuriyet Savcısı
42015	Ercan ATEŞ	./...
42021	İlkay GÜLTEN	Pamukova Cumhuriyet Savcısı
42031	Raşit Emir DELLAL	İliç Cumhuriyet Savcısı
		Siverek Cumhuriyet Savcısı

42059	Osman İSMAİLOĞULLARI	Çorum Cumhuriyet Savcısı
42061	Murat KAÇAN	Kepsut Cumhuriyet Savcısı
42062	Orhan CUNİ	Dursunbey Cumhuriyet Savcısı
42067	Recep BAKIRCI	Seydişehir Cumhuriyet Savcısı
42069	Fatih YILMAZ	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı
42081	Enver IRMAK	Karlıova Cumhuriyet Savcısı
42091	Osman KARLI	Posof Cumhuriyet Savcısı
42102	Mustafa GÖKÇE	Harran Cumhuriyet Savcısı
42112	Tahir APAYDIN	Muş Cumhuriyet Savcısı
42123	Zehra DÖNMEZ	Banaz Cumhuriyet Savcısı
42125	Mahmut ARSLAN	Tavşanlı Cumhuriyet Savcısı
42129	Mehmet Şirin ACAR	Aydıncık Cumhuriyet Savcısı
42131	Mustafa KISAKÜREK	Pütürge Cumhuriyet Savcısı
42135	Turgay DOLU	Gölova Cumhuriyet Savcısı
42137	Zühal ŞİNOFOROĞLU	Ardahan Cumhuriyet Savcısı
42165	Orhan BİÇİCİOĞLU	Ayvacık (Çanakkale) Cumhuriyet Savcısı
42182	Mehmet SEZER	Şırnak Cumhuriyet Savcısı
42627	Şener DALYAN	Adalet Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi
42124	Mustafa BOLAT	Sorgun Cumhuriyet Savcısı
92704	Tamer SOYSAL	Çermik Cumhuriyet Savcısı
95184	Mehmet ARI	Alaçam Cumhuriyet Savcısı
42029	Ahmet GÖÇMEN	Keles Cumhuriyet Savcısı
46544	İhsan TABUR	Saruhanlı Cumhuriyet Savcısı
95186	Mahmut ATEŞ	Genç Cumhuriyet Savcısı
42459	Seyit Abdülhakim ŞAHİN	Kağızman Cumhuriyet Savcısı
105046	Özkan DOĞRU	Ulubey (Ordu) Cumhuriyet Savcısı
105056	Bülent KURT	Gediz Cumhuriyet Savcısı

5 inci derecede terfi sürelerini bitirenler:

41521	Özgür BAŞIBÜYÜK	Gümüşhane Cumhuriyet Savcısı
95179	Tuncay BOZDOĞAN	Datça Cumhuriyet Savcısı
95181	Ufuk YEŞİL	Haymana Cumhuriyet Savcısı
101729	Çimen EGE	Gerger eski Cumhuriyet Savcısı halen
105005	Murat BİNİCİ	Kandıra Hâkimi
92558	Şakire Nurten ÖZEL	Pazaryeri Cumhuriyet Savcısı
92570	Adem Ceyhun NERGİZ	Sivas eski Cumhuriyet Savcısı halen
92584	Mehmet Ali CANAVCI	Akçakale Hâkimi
		Perşembe Cumhuriyet Savcısı
		Gökçeada Cumhuriyet Savcısı

./...

6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler:

69403	Mustafa DOĞAN	Samandağ Cumhuriyet Savcısı
93852	Suzan YILDIRIM	Çekerek Cumhuriyet Savcısı
94977	Fatih ÖZTÜRK	Gürpınar Cumhuriyet Savcısı
94977	Fatih ÖZTÜRK	Gürpınar Cumhuriyet Savcısı
94990	Hakkı DAĞLI	Ardahan Cumhuriyet Savcısı
94993	Alper TUNÇER	Keçiöborlu Cumhuriyet Savcısı
94995	Atilla POLAT	Kızıltepe Cumhuriyet Savcısı
94999	Hüseyin Turgut İMAMGİLLER	İslahiye Cumhuriyet Savcısı
95000	İsa EMEKÇİ	Çamlıdere Cumhuriyet Savcısı
95002	Özgür BEYAZIT	İlgın Cumhuriyet Savcısı
95007	Selami SOLAK	Çerkeş Cumhuriyet Savcısı
95008	Said Serhan HANÇERKIRAN	Osmaniye Cumhuriyet Savcısı
95012	Adnan ACAR	Siirt Cumhuriyet Savcısı
95013	Bayram BOZKURT	Ordu Cumhuriyet Savcısı
95018	Niyazi MERCAN	Aydıncık Cumhuriyet Savcısı
95021	Murat KAKİLLİ	Nazımıye eski Cumhuriyet Savcısı halen Boğazlıyan Hakimi
95024	Hasan YILDIZ	Gülşehir Cumhuriyet Savcısı
95025	İlhan AKILLI	Şarkikaraağaç Cumhuriyet Savcısı
95027	Can BAYIR	Kırıkhan Cumhuriyet Savcısı
95028	Hakan MERDAN	Boyabat Cumhuriyet Savcısı
95029	Sedef BIÇAKCI	Yeşilhisar eski Cumhuriyet Savcısı halen Çerkezköy Hakimi
95030	Mesut GÜLER	Pazarcık Cumhuriyet Savcısı
95032	Ali ERDEM	Erzin Cumhuriyet Savcısı
95034	Ömer SÖNMEZ	Sandıklı Cumhuriyet Savcısı
95035	Ali ZORLU	Akçakoca Cumhuriyet Savcısı
95036	Mehmet ARI	Bingöl Cumhuriyet Savcısı
95038	Alper DAĞLI	Orta Cumhuriyet Savcısı
95042	Mehmet GÜNAY	Tercan Cumhuriyet Savcısı
95044	Osman ÇAKAR	Silopi Cumhuriyet Savcısı
95047	İhsan GÜNGÖR	Fındıklı Cumhuriyet Savcısı
95052	Feyzullah AVCI	Çorum Cumhuriyet Savcısı
95053	Suat UZUN	Türkoğlu Cumhuriyet Savcısı
95055	Özkan DOĞAN	Aşkale Cumhuriyet Savcısı
95063	Hasan AYDIN	Kurtalan eski Cumhuriyet Savcısı halen Tavas Hakimi
95074	Murat ALAGÖZ	Gürün Cumhuriyet Savcısı
95077	Fatih Mehmet AKSOY	Özalp eski Cumhuriyet Savcısı Korkuteli Hâkimi
95081	Gürsel KELEŞ	Ula Cumhuriyet Savcısı
95082	Resul YETİŞGEN	Hani eski Cumhuriyet Savcısı halen Türkoğlu Hakimi
95083	İbrahim KOCA	İnebolu Cumhuriyet Savcısı
95084	Beyhan KOCAMAN	Görece Cumhuriyet Savcısı
95089	İbrahim ATAKUR	Elbistan Cumhuriyet Savcısı
		./...

95092	Selçuk BÜTÜN	Meriç eski Cumhuriyet Savcısı halen Cizre Hakimi
95093	Serpil DİRSEK	Refahiye eski Cumhuriyet Savcısı halen Suluova Hakimi
95097	Şerif GEDİZ	İhsaniye Cumhuriyet Savcısı
95098	Erdem KÜÇÜKBIÇAKÇI	Kulu Cumhuriyet Savcısı
95104	Ersin ESENAL	Osmaneli Cumhuriyet Savcısı
95113	Filiz BAKIRCI	Arhavi Cumhuriyet Savcısı
95119	Cem ÜSTÜNDAĞ	Nizip Cumhuriyet Savcısı
95126	Ahmet YILDIZ	Kahta Cumhuriyet Savcısı
95129	Günbike BÖLÜKBAŞ	Bitlis Cumhuriyet Savcısı
95132	Ahmet SAYĞAN	Lice Cumhuriyet Savcısı
95133	Zekeriye GÜNAL	Finike Cumhuriyet Savcısı
95135	Aysel BAMBUL	Keles eski Cumhuriyet Savcısı halen Afşin Hakimi
95137	Musa AYZAZ	Digor Cumhuriyet Savcısı
95138	Harun KARADAĞ	Bozcaada Cumhuriyet Savcısı
95141	Mehmet YILMAZ	Körfez Cumhuriyet Savcısı
95150	Ali Osman ŞEN	Uluborlu Cumhuriyet Savcısı
95192	Mesut TOKTAŞ	Baykan Cumhuriyet Savcısı
95197	Onur GÜNDEM	İmamoğlu Cumhuriyet Savcısı
95215	Hakan ÖZYILMAZ	Uludere Cumhuriyet Savcısı
98282	Nihat DEMİRKOL	Türkeli Cumhuriyet Savcısı
105034	Erman TOPAL	Durağan Cumhuriyet Savcısı
101418	Mustafa ÇOLAK	Artova Cumhuriyet Savcısı
107712	Hüseyin YAVUZ	Akçakoca Cumhuriyet Savcısı
107716	Hakan AKSOY	Yenice (Karabük) Cumhuriyet Savcısı
107717	Amine Nurdan KAPTAN	Fatsa Cumhuriyet Savcısı
107809	Yaşar AKSOY	Şanlıurfa Cumhuriyet Savcısı
95041	Melih AVCI	Suluova Cumhuriyet Savcısı
95087	Ersin KARADAĞ	Cizre Cumhuriyet Savcısı
95112	Burhanettin ÖZTÜRK	Midyat Cumhuriyet Savcısı
97985	Lütfi GÜRGEN	Tomarza Cumhuriyet Savcısı
95033	Turgay ÇORAK	Akyazı Cumhuriyet Savcısı
95045	Celal AYGÜL	Tutak Cumhuriyet Savcısı
95059	Hasan ÇAMLIBEL	Bafra Cumhuriyet Savcısı
95061	Mehmet GENCER	İhsaniye Cumhuriyet Savcısı
95078	Hüsnü Sidal ŞAYIK	Suruç Cumhuriyet Savcısı
95086	Enis Ziya ERKAN	Pasinler Cumhuriyet Savcısı
101250	Oğuz AKYOL	Ürgüp Cumhuriyet Savcısı
95102	Emre Ömer OKUMUŞ	Yayladağı Cumhuriyet Savcısı
95108	Mehmet DEMİR	Çaldıran Cumhuriyet Savcısı
95142	Mehmet ARIÇ	Digor Cumhuriyet Savcısı
95143	Mehmet SIRIMER	Hani Cumhuriyet Savcısı
95195	Hacı İbrahim AÇIKEL	Hizan Cumhuriyet Savcısı
98216	Memduh AYDIN	Yayladağı Cumhuriyet Savcısı ./...

7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler;

101274	Serhat ÖZVEREN	Pınarhisar Cumhuriyet Savcısı
105053	Eşref DURMUŞ	Sakarya Cumhuriyet Savcısı
68402	Hakan YÜRÜK	Hopa Cumhuriyet Savcısı
95256	Aslan AKSOY	Cumayeri Cumhuriyet Savcısı

8 inci derecede terfi sürelerini bitiren:

102095	Yahya DOĞAN	Dikili Cumhuriyet Savcısı
104656	Serhat YAĞMUR	Nazimiye Cumhuriyet Savcısı
104658	İsa ALTIPARMAK	Bigadiç Cumhuriyet Savcısı
104659	Hatice Emel IŞIK	Hafik Cumhuriyet Savcısı
104663	Oğuz KÖKTAN	Kadışehri Cumhuriyet Savcısı
104664	Mehmet Akif ÖZEKEN	Batman Cumhuriyet Savcısı
104665	Levent GEDİKBAŞ	Tufanbeyli Cumhuriyet Savcısı
104667	Bekir GÜNEŞLEYİCİ	Uşak Cumhuriyet Savcısı
104671	Ferhat DENİZ	Ardanuç Cumhuriyet Savcısı
104676	Ramazan KEPOĞLU	Mersin Cumhuriyet Savcısı
104680	Çiğdem EKİCİ SAVAŞ	Denizli Cumhuriyet Savcısı
104682	Adnan YAZICI	Göynücek Cumhuriyet Savcısı
104684	Gökmen GİRGİN	Feke Cumhuriyet Savcısı
104685	Bozan ÇEVİK	Bozcaada Cumhuriyet Savcısı
104687	İlkay ZENGİN	Sandıklı Cumhuriyet Savcısı
104694	Mustafa ÖZKAN	Akyaka Cumhuriyet Savcısı
104695	Alper ARITAN	Bingöl Cumhuriyet Savcısı
104697	Özlem İNCE	Mihalıccık Cumhuriyet Savcısı
104700	Murat DİLSİZ	Karaman Cumhuriyet Savcısı
104703	Yılmaz GENÇ	Şanlıurfa Cumhuriyet Savcısı
104704	Serkan AKÇA	Gölyaka Cumhuriyet Savcısı
104708	Mustafa ÇAKAR	Azdavay Cumhuriyet Savcısı
104710	Hacı ERKEK	Bayburt Cumhuriyet Savcısı
104711	Derya ALTUN	Kuluncak Cumhuriyet Savcısı
104714	Kenan ZURNACI	İmranlı Cumhuriyet Savcısı
104718	Kürşat Kağan DOĞAN	Ceyhan Cumhuriyet Savcısı
104721	Seyfettin ATAŞ	Eskipazar Cumhuriyet Savcısı
104722	Yusuf Bahadır ÖZAY	Erzurum Cumhuriyet Savcısı
104723	Veysel KAÇMAZ	Edremit Cumhuriyet Savcısı
104727	Yasemin ÖZDEM	Tefenni Cumhuriyet Savcısı
		Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı
104732	Mustafa Okan YAMAN	./...
104734	Selim UZUN	Karahallı Cumhuriyet Savcısı
104736	Gülerdem ÖÇKOYMAZ	Nazilli Cumhuriyet Savcısı
104737	Uğur ÖĞER	Beylikova Cumhuriyet Savcısı

104742	Ömer KARABULUT	Susuz Cumhuriyet Savcısı
104743	Sibel GÜLTÜRK	Ardahan Cumhuriyet Savcısı
104745	Said TOPTAŞ	Erfelek Cumhuriyet Savcısı
104746	Mehmet YEŞİLKAYA	Ağrı Cumhuriyet Savcısı
104749	Murat SAYGI	Çatak Cumhuriyet Savcısı
104752	Osman Deniz ŞAHİNGÖZ	Posof Cumhuriyet Savcısı
104753	Soner GÜL	Manavgat Cumhuriyet Savcısı
104763	Onur YİĞİT	Erzurum Cumhuriyet Savcısı
104764	Erhan ERBİL	Bartın Cumhuriyet Savcısı
104767	Gadem TAŞ	Gümüşhane Cumhuriyet Savcısı
104768	Fidan AKTUĞ	Çukurca Cumhuriyet Savcısı
104722	Erdoğan KARDEŞLER	Mihalgazi Cumhuriyet Savcısı
104775	Gönül ÖZDEMİR	Çayırılı Cumhuriyet Savcısı
104777	Bereket AKSOY	Yenipazar Cumhuriyet Savcısı
104778	Mehmet PATLAK	Midyat Cumhuriyet Savcısı
104780	Öner AYDIN	Sinop Cumhuriyet Savcısı
104785	Ramazan KÜRTÜL	Sivas Cumhuriyet Savcısı
104792	Fehmi ÖZTÜRK	Meriç Cumhuriyet Savcısı
104793	Mehmet ALLI	Kargı Cumhuriyet Savcısı
104798	Ufuk ŞAHİN	Saray (Van) Cumhuriyet Savcısı
104800	Aktan Ali ÖZLÜK	Edirne Cumhuriyet Savcısı
104804	İbrahim TEMİR	Alucra Cumhuriyet Savcısı
104809	Esra ALTINIŞIK	Dicle Cumhuriyet Savcısı
104810	Savaş AKBULUT	Narman Cumhuriyet Savcısı
104811	Resul ÖNGÜN	Akhisar Cumhuriyet Savcısı
104815	Süleyman Selçuk GÖKÇE	Gaziantep Cumhuriyet Savcısı
104816	Adem KARA	Kocaeli Cumhuriyet Savcısı
104817	Filiz GÖKDUMAN	Ayvalık Cumhuriyet Savcısı
104818	Özlem YILMAZ	Fethiye Cumhuriyet Savcısı
104820	Tayyar ADANUR	Çatalzeytin Cumhuriyet Savcısı
104825	İbrahim BOZKURT	Elbistan Cumhuriyet Savcısı
104830	Yılmaz ÇAĞLAYAN	Ulus Cumhuriyet Savcısı
104831	Elif BAL	Doğubayazıt Cumhuriyet Savcısı
104832	Fazıl BALTA	Tokat Cumhuriyet Savcısı
104833	Selçuk DEMİR	Düzce Cumhuriyet Savcısı
104835	Hasan ÇAY	Sinanpaşa Cumhuriyet Savcısı
104838	Bedrettin İNALHAN	Bergama Cumhuriyet Savcısı
104845	Gökalp POYRAZ	Afşin Cumhuriyet Savcısı
104846	Abdulhadi OKULEVİ	Demirköy Cumhuriyet Savcısı
104851	İbrahim SOMUNCU	Niğde Cumhuriyet Savcısı
104835	Osman GÖL	Rize Cumhuriyet Savcısı
104854	Volkan SADIÇ	Zonguldak Cumhuriyet Savcısı
		Çine Cumhuriyet Savcısı
104855	Engin YELLİ	./...
104856	Kadriye ATALAY	Kocaeli Cumhuriyet Savcısı
104865	Ramazan TURHAL	Çorum Cumhuriyet Savcısı

104866	Gültekin BÜLBÜL	Eskil Cumhuriyet Savcısı
104867	Ali BULUT	Şereflikoçhisar Cumhuriyet Savcısı
104871	Bilgehan YÜCE	Kaman Cumhuriyet Savcısı
104872	İlker SEYHAN	Taraklı Cumhuriyet Savcısı
104873	Mehmet TOKYÜREK	Şabanözü Cumhuriyet Savcısı
104874	Engin ŞİMŞEK	Çorlu Cumhuriyet Savcısı
104876	Sadi DEMİR	Beşiri Cumhuriyet Savcısı
104878	Sertaç EKİCİ	Didim Cumhuriyet Savcısı
104880	Fatih ADIGÜZEL	Düzce Cumhuriyet Savcısı
104883	Mustafa YILDIZ	Dikili Cumhuriyet Savcısı
104884	Zeynel Abidin ULU	Mahmudiye Cumhuriyet Savcısı
104890	Ergün SAYKI	Koyulhisar Cumhuriyet Savcısı
104891	Mahfuz ŞİMŞEK	Bozkır Cumhuriyet Savcısı
104892	Adem ÇELİK	Ayancık Cumhuriyet Savcısı
104893	Abdullah ÇITLAK	Domaniç Cumhuriyet Savcısı
104894	Hacı Şükrü AKSU	Erzincan Cumhuriyet Savcısı
104896	Uğur Doğan ÇETİN	Mardin Cumhuriyet Savcısı
104897	Ömer Ziyaettin AYDIN	Düzce Cumhuriyet Savcısı
104899	Nusret Onur AKPEK	Soma Cumhuriyet Savcısı
104901	Alper Sinan ERMİŞ	Türkeli Cumhuriyet Savcısı
104904	Yavuz Selim AYDEMİR	Amasya Cumhuriyet Savcısı
104910	Derya BAĞIRKAN	Akşehir Cumhuriyet Savcısı
104912	Emre SEVGİ	Uşak Cumhuriyet Savcısı
104913	Melih ALADAĞ	Şanlıurfa Cumhuriyet Savcısı
104914	Ali Fuat SARUHAN	Ermenek Cumhuriyet Savcısı
104915	Alpaslan KILIÇ	Tekman Cumhuriyet Savcısı
104918	İsmail Turgut KILDAN	Tekirdağ Cumhuriyet Savcısı
104921	Mesut ÜZÜMCÜ	Sütçüler Cumhuriyet Savcısı
104927	Cantürk TAŞKIN	Hanak Cumhuriyet Savcısı
104928	Ziya ÖZTÜRK	Şiran Cumhuriyet Savcısı
104934	Remzi DEMİR	Ferizli Cumhuriyet Savcısı
104936	Umut DEMİRAL	Karabük Cumhuriyet Savcısı
104937	Mehmet Ali DUMAN	Keskin Cumhuriyet Savcısı
104939	Faika BARAN GÖÇER	Burhaniye Cumhuriyet Savcısı
104943	Suat Erhan DAYIOĞLU	Ulubey (Uşak) Cumhuriyet Savcısı
104945	Adem AMAÇ	Kemah Cumhuriyet Savcısı
104960	Yüksel GÖK	Nurhak Cumhuriyet Savcısı
105151	Erhan ALTUN	Çat Cumhuriyet Savcısı
104741	Kadir Tekin ULUÖZ	Kurucaşile Cumhuriyet Savcısı
104828	Bilal ALÇİÇEK	Erzurum Cumhuriyet Savcısı

./...

İDARÎ YARGI

2 nci derecede terfi sürelerini bitirenler :

36700	Ayşegül ŞAHİN	Danıştay Tetkik Hâkimi
37787	Nermin KURT	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
38438	Canan KOÇYİĞİT	Danıştay Tetkik Hâkimi
38448	Hacı GÖÇER	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
38460	Vehbi KOZİK	Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyesi
38464	Yıldız İLTER	Hatay Vergi Mahkemesi Üyesi
37887	Sibel KAYA SAÇMALI	Danıştay Tetkik Hâkimi

3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler :

43024	Atanur EROL	Edirne Vergi Mahkemesi Üyesi
101851	Nigar DİLİMEN	Danıştay Tetkik Hâkimi
102232	Volkan DEMİRKOL	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
94911	Hidayet ERGEÇ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi

4 üncü derecede terfi süresini bitirenler :

97741	Hasan TÜRKAY	Eskişehir İdare Mahkemesi Üyesi
-------	--------------	---------------------------------

5 inci derecede terfi sürelerini bitirenler :

42959	Kamil GÖKHAN YILMAZ	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
42965	Muhammet TOKALI	Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi
42967	Ahmet DURMAZ	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
42968	Ragıp ATLI	Danıştay Tetkik Hâkimi
42972	Tarık ÇAĞLAYAN	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
42975	Yusuf GÜNEY	Ordu Vergi Mahkemesi Üyesi
42976	Mehmet KARAKUŞ	Samsun İdare Mahkemesi Üyesi
42977	Dursun ÖZDEMİR	Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi
43023	Faruk SAĞLAM	Konya İdare Mahkemesi Üyesi
43031	Mustafa AYRAL	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi Hatay İdare Mahkemesi Üyesi
102314	Aydın ERMİŞER	./...
103790	Seçkin TOYDEMİR	Konya Vergi Mahkemesi Üyesi
103973	Ömer KAYA	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
104030	Yasin KOCAR	İzmir İdare Mahkemesi Üyesi
104622	Oğuzhan DEMİR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
42963	Mehmet Murat HAŞAL	Ordu İdare Mahkemesi Üyesi
97697	Selim ÖZTÜRK	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
97722	Vefa HATİPOĞLU	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
42966	Metin SARIKURT	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi

6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler :

94867	Sameddin ALTUNBEY	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
94868	Bekir ÖZÇELİK	Danıştay Tetkik Hakimi
94904	Nidai DEMİRTAŞ	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
94905	Ömer ÇAPA	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
94942	Kadir KIRMACI	Danıştay Tetkik Hakimi
94943	Ahmet DERE	Sivas İdare Mahkemesi Üyesi
102093	Mesut TOKGÖZ	Balıkesir Vergi Mahkemesi Üyesi
102199	Harun ORMAN	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
102681	Baytiyar KAYIŞOĞLU	Mersin Vergi Mahkemesi Üyesi
102685	Akif ÇELİK	Edirne İdare Mahkemesi Üyesi
102690	Ali Rıza BABA	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
103137	Murat ÖCAL	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
103138	Ender GÜNGÖR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
103140	Mehmet Sadık YAMLI	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
103144	Hakan MANAV	Adana İdare Mahkemesi Üyesi
103788	Hasan Nafi KOCABEYOĞLU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
94888	Berna (ERCAN) DOĞAN	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
41505	Hasan KARAKUŞ	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
41510	Yasin TOLAN	Gaziantep İdare Mahkemesi Üyesi
97671	Özlem MENGÜCEK AKDAMAR	Mersin Vergi Mahkemesi Üyesi
97702	Emre TAN	Antalya Vergi Mahkemesi Üyesi
97680	Yusuf KAHVECİ	Edirne İdare Mahkemesi Üyesi
97719	Canbulut ŞAŞMAZ	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
97732	Kutlay TELLİ	Danıştay Tetkik Hâkimi
97742	Bekir ŞİMŞEK	Danıştay Tetkik Hâkimi
97743	Esat Caner YILMAZOĞLU	Elazığ İdare Mahkemesi Üyesi
94894	Abdullah KAHRAMAN	Konya İdare Mahkemesi Üyesi

./...

7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler:

101818	Kadri ERGÜN	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
101990	Erkan ALTIN	Kastamonu İdare Mahkemesi Üyesi
102090	Zühal ÖZTÜRK	Tekirdağ İdare Mahkemesi Üyesi
102091	Mesut GÜRLEVİK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
102315	Hamza MERCİMEK	Kayseri İdare Mahkemesi Üyesi
102316	Murat MENGİ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
102317	Ahmet BUĞAÇAYIR	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
102669	Nevzat YOLAÇAR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
102672	Eşref ÖZTÜRK	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi

102674	Lokman KILIÇ	Kayseri İdare Mahkemesi Üyesi
102675	Bilal ACAR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
102678	Ahmet MERT	Malatya İdare Mahkemesi Üyesi
102679	Mehmet Ali DİNÇER	Kayseri İdare Mahkemesi Üyesi
102680	Resul KAYMAZ	Trabzon İdare Mahkemesi Üyesi
102686	Mikail KILIÇ	Isparta İdare Mahkemesi Üyesi
102687	Orhan KARABACAK	Edirne İdare Mahkemesi Üyesi
102688	Bahattin ÇELİK	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
102692	İsmail SOLMAZGÜL	Elazığ İdare Mahkemesi Üyesi
102914	Hüseyin Cem EREN	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
103142	Kadir SAY	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
103143	Ömer AKDAMAR	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
103789	Yıldırım TURAN	Bursa İdare Mahkemesi Üyesi
104474	Ali Rıza ÜLKER	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
101822	Ekrem MUSAOĞLU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi

8 inci derecede terfi sürelerini bitirenler:

101736	Hasan GELEŞ	İzmir İdare Mahkemesi Üyesi
101756	Bedri ÖZATA	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
101757	Ahmet Faruk ÖZER	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
101759	Ramiz ÖZDEL	Muğla İdare Mahkemesi Üyesi
101760	Abdulkadir ÖZDEMİR	Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi
101761	Aksel TEKER	Konya İdare Mahkemesi Üyesi
101762	Mustafa BİLİCİ	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
101763	Elif KARAKAŞ	Malatya İdare Mahkemesi Üyesi
101764	Mustafa Yusuf ALPER TONGA	Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyesi
101765	Ahmet KANMAZ	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
101766	Özenç BOSTAN	Denizli İdare Mahkemesi Üyesi
101768	Cüneyt UYAR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101769	İsmail ÖZTÜRK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101770	Gözde KAAAN	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
101772	Mustafa UZUN	/...
101773	Volkan MÜFTÜOĞLU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101774	Zafer AKARSU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101775	Berrin BULDU	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
101777	Abdullah PERKTAŞ	Manisa İdare Mahkemesi Üyesi
101778	Tuğba DEMİRER	Manisa İdare Mahkemesi Üyesi
101779	Murat TEKELİOĞLU	Damıtay Tetkik Hâkimi
101780	Talip KURT	Samsun İdare Mahkemesi Üyesi
101781	Ömer BOZYİĞİT	Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyesi
101782	Osman Ümit EKER	Ordu İdare Mahkemesi Üyesi
101783	Nalan (BALCI) GÜRGEN	Mardin İdare Mahkemesi Üyesi
101784	Harun COŞKUN	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
101786	Saim EKİCİ	Zonguldak İdare Mahkemesi Üyesi
101787	Mehmet Yavuz YAŞAR	Mardin İdare Mahkemesi Üyesi
		Diyarbakır Vergi Mahkemesi Üyesi

101788	Ali ÖKSÜZ	Sivas İdare Mahkemesi Üyesi
101789	Engin KARABACAK	Danıştay Tetkik Hâkimi
101790	İlhan KARKA	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101792	Muhittin KARATAŞ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101793	Sezgin MUTLU	Hatay İdare Mahkemesi Üyesi
101794	Murat AYAZ	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
101795	İsmail SEPETÇİ	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
101796	Latif ÇELİK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101798	Ertuğrul ÇEKİN	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101799	Hasan AKGEDİK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101800	Erhan YILMAZ	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
101801	Rabia KAÇAR ÖZTÜRK	Van İdare Mahkemesi Üyesi
101802	Zafer BİLGİ	Adana İdare Mahkemesi Üyesi
101803	Mustafa ŞİŞANECİ	Danıştay Tetkik Hâkimi
101804	Fatih ÇELİK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101806	Yusuf Cuma MARAŞLI	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
101807	Fatih YILDIRIM	Hatay İdare Mahkemesi Üyesi
101808	Özcan ŞEVİK	Adana İdare Mahkemesi Üyesi
101809	Halil YILDIRIM	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101810	Utku COŞGUN	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101811	Naciye (EROĞLU) DOĞAN	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
101814	Sabit Abdullah İŞLER	Eskişehir İdare Mahkemesi Üyesi
101815	Selçuk AYHAN	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101816	Nihan Didem ÇAKMAK	Danıştay Tetkik Hâkimi
101817	Firdevs ÇETİN	Sivas İdare Mahkemesi Üyesi
101821	Burak Turan BENLİ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101823	Mustafa AK	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
101824	Sercan Coşkun KULAK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101825	Taner YAY	Ordu Vergi Mahkemesi Üyesi
101826	Vedat AYDOĞDU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101827	Serdar ABURŞU	Denizli İdare Mahkemesi Üyesi Ankara İdare Mahkemesi Üyesi ./...
101828	Remzi KAYIP	Yozgat İdare Mahkemesi Üyesi
101829	Adem ÖZDAĞ	İzmir İdare Mahkemesi Üyesi
101830	Ali ULUÇAY	Antalya İdare Mahkemesi Üyesi
101831	Mustafa ÖZDEMİR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101832	Ayşegül YÜKSEK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101833	Osman ÇOLAK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101834	İsmail ÜZGÖR	Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyesi
101836	Ramazan BALKAYA	Samsun İdare Mahkemesi Üyesi
101837	Gökhan KORKMAZ	Trabzon İdare Mahkemesi Üyesi
101838	İbrahim UĞURLU	Adana İdare Mahkemesi Üyesi
101840	Ümit Veysel ÖZTÜRK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101841	Mehmet KÖSEOĞLU	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
101842	Bekir YILMAZ	Konya İdare Mahkemesi Üyesi
101844	İrfan ÇAKMAK	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi

101845	Esra HARMAN	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
101846	Ümit ŞAHİN	Hatay İdare Mahkemesi Üyesi
101847	Rafet TÜRKSOY	Bursa İdare Mahkemesi Üyesi
101848	Zübeyir ÖZER	Danıştay Tetkik Hâkimi
101854	İsmail ŞAHBAZ	Samsun İdare Mahkemesi Üyesi
101855	Ülkü TOKEŞER	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi

[R.G. 26 Eylül 2007 – 26655]

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Birinci dereceye yükselmiş olup 31.08.2007 tarihi itibariyle birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulacak olan adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idari yargı hâkimlerinin adlarını belirtir liste aşağıda gösterilmiştir.

Ağustos 2007 döneminde birinci dereceye yükselme incelemesine girecek olanlar listeye dahil edilmemiştir.

Birinci dereceye yükseldikleri ve sürelerini bitirdikleri hâlde bu listede adlarını göremeyenler yayım tarihinden itibaren 1 ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı başvurmak sureti ile durumlarının incelenmesini isteyebilirler.

ADLÎ YARGI
A - HÂKİM SINIFI

<u>Sicil No</u>	<u>Adı ve Soyadı</u>	<u>Memuriyeti</u>
23858	Veli ÇETİN	Tokat Hâkimi
24417	Atilla ARTAR	Ereğli (Kdz.) Hâkimi
24771	Etem Tuğrul TOPRAKOĞLU	Adıyaman Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
25285	Nurdane AŞIK	Tarsus Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
25550	Zerrin AKTUĞ	Elmadağ Hâkimi
25562	Selahattin ŞEYDA	Tokat Hâkimi
29416	Abdurrahman SÖNMEZ	Batman Hâkimi
32155	Eser CEYLAN	Yeşilyurt (Malatya) Hâkimi
32503	İbrahim ÇELENK	Osmaniye Hâkimi
33913	Naciye Alev POLAT ÖZDER	Karabük Hâkimi
33939	Ayşe SÖNMEZLER	Ordu Hâkimi
34080	Tamer DEMİRİSOY	Kazan Hâkimi
34088	Cengiz Topel ÇAY	Bulancak Hâkimi
38429	Tamer ATALAY	Marmaris Hâkimi
38435	Bülent BULUT	Akşehir Hâkimi
38602	Ayda SÖNMEZ	Alaşehir Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
38718	Mehmet SATILMIŞ	Akşehir Hâkimi
34226	Fatih KARAKULLUKÇU	Ardeşen Hâkimi
37682	Murat YALÇINKAYA	Tavşanlı Hâkimi
35168	Kıymet AKPINAR	Mardin Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
35337	Ercan DOĞAN	Kırşehir Hâkimi
36573	Fatma ŞAHİN	Tarsus Hâkimi
36850	Abdullah GÖK	Karabük Hâkimi
36946	Nilgün (VATANPERVER) GÜLDALI	Biga Hâkimi
37093	Mine ELMASULU	Batman Hâkimi
38306	Mehtap ŞİŞMAN	Bilecik Hâkimi

40359	Cengiz DÖKÜNLÜ	Lüleburgaz Hâkimi
34878	Ahmet FINDIK	Diyarbakır Hâkimi
37932	Mehmet YÜKSEK	Erdemli Hâkimi
37937	Tayfun ÖZANT	Bayındır Hâkimi
37939	Hacı Ali ALAY	Kahramanmaraş Hâkimi
37946	Yunus YILMAZ	Gemlik Hâkimi
37947	Mesut ERBAŞ	Haymana Hâkimi
37955	Ramazan KANMAZ	Alanya Hâkimi
38190	Ahmet DEVECİ	Yargıtay Tetkik Hâkimi
38209	İbrahim UYANIK	Karamürsel Hâkimi
38516	Fuat USLU	Şereflikoçhisar Hâkimi
38532	Aytekin YAKAR	Marmaris Hâkimi
38719	Selahaddin MENTEŞ	Diyarbakır Hâkimi
38788	Mehmet ESEN	Adana Hâkimi
38810	Ramazan DOĞAN	Erciş Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
38821	Hasan POLAT	İnegöl Hâkimi
38858	Uğur KÖKER	Manavgat Hâkimi
39472	Önder KARAVAİZOĞLU	Küçükçekmece Hâkimi
39794	Fatih DENİZKUŞLARI	Adalet Müfettişi
39810	Necmettin İLHAN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
40058	Yemliha KARAKOÇ	Borçka Hakimi

B- SAVCI SINIFI

23745	Murtaza Tufan TANRIKULU	İnebolu Cumhuriyet Savcısı
24814	Nasrettin Osman Nuri ÇAĞLAR	Çarşamba Cumhuriyet Savcısı
25274	Metin TOPRAK	Bergama Cumhuriyet Savcısı
25648	Mustafa CAN	Alaşehir Cumhuriyet Savcısı
28173	Zekai Müfit RONA	Osmaniye Cumhuriyet Savcısı
33249	Cafer Koray ÜNAL	Kazan Cumhuriyet Savcısı
33366	Yılmaz KAYA	Keşan Cumhuriyet Savcısı
34049	Dr. Uğur YİĞİT	Ceyhan Cumhuriyet Savcısı
34277	Halil BEKTAŞ	Tarsus Cumhuriyet Savcısı
34381	Bayram KAPUCU	Tokat Cumhuriyet Savcısı
38587	Berrin HOŞLAN	Turgutlu Cumhuriyet Savcısı
38608	Halim UĞURLU	Silifke Cumhuriyet Savcısı
37060	İbrahim Ethem BABA	Batman Cumhuriyet Savcısı
36066	Ayhan DEMİR	Tarsus Cumhuriyet Savcısı
38650	Ali DERELİ	Sorgun Cumhuriyet Savcısı
38087	Ünal DOĞAN	Eskişehir Cumhuriyet Savcısı
38187	Ercan HELVACI	Adana Cumhuriyet Savcısı
38228	Erdoğan BAYRAKTAR	Kastamonu Cumhuriyet Savcısı
38279	Ali Murat ESENCAN	Muş Cumhuriyet Savcısı
38293	Mehmet ÇAKIR	Bingöl Cumhuriyet Savcısı
38310	Taner KAYA	Dinar Cumhuriyet Savcısı
38536	Bülent SELİM	Adıyaman Cumhuriyet Savcısı
38541	Fahri Mutlu TOSUN	Elmadağ Cumhuriyet Savcısı olup Eğitim Dairesi Başkanlığı yetkili Tetkik Hâkimi
38556	Burhan GELGÖR	Milas Cumhuriyet Savcısı
38660	Mustafa SEYMEN	Terme Cumhuriyet Savcısı
38674	Seyithan ÖZTÜRK	Sinop Cumhuriyet Savcısı
38709	Ayhan MEMÜK	İncirliova Cumhuriyet Savcısı
38711	Mustafa GÜMÜŞ	Eğirdir Cumhuriyet Savcısı olup Ceza ve

Tevkifevleri Genel Müdürlüğü yetkili Tetkik
Hâkimi

38727	Hüseyin KAPLAN	Gölcük Cumhuriyet Savcısı
38734	Fehmi AŞGUN	Seferihisar Cumhuriyet Savcısı
38744	İrfan DEMİREL	Kocaeli Cumhuriyet Savcısı
38749	Ahmet Hamdi KOÇ	Karamürsel Cumhuriyet Savcısı
38753	Mehmet Ali KURT	Ceyhan Cumhuriyet Savcısı
38782	Hünkar Ersen KIRLANGIÇ	Menderes Cumhuriyet Savcısı
38808	Hasan KARAGÖZ	Malatya Cumhuriyet Savcısı
38832	Mehmet Selim KİRAZ	Osmaniye Cumhuriyet Savcısı
39500	İsmail Savaş YÜKSEL	Nallıhan Cumhuriyet Savcısı
39519	Hakan KAÇTI	Afyonkarahisar Cumhuriyet Savcısı
39685	Salim DURAN	Yenişehir Cumhuriyet Savcısı
39904	Halil ÇALIK	Silivri Cumhuriyet Başsavcısı
39968	Mehmet BADEM	Malatya Cumhuriyet Savcısı

C - İDARİ YARGI

33791	Recep TAŞ	Zonguldak Vergi Mahkemesi Üyesi
38045	Abidin İLDEŞ	Danıştay Tetkik Hâkimi
38465	Ömer CİVRİ	Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi Üyesi
38336	Özlem ALPSEL	Denizli Vergi Mahkemesi Üyesi
38443	Işıl YILMAZ (DEMİR)	Antalya İdare Mahkemesi Üyesi
38458	Nejla ŞEN	Hatay İdare Mahkemesi Üyesi
38463	Birgül ÖĞÜLMÜŞ	Danıştay Tetkik Hâkimi
38466	Sakine KARAGÖZ	Malatya Vergi Mahkemesi Üyesi
37791	Hasan DEMİR	Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyesi
37795	Cemalettin YALIM	Adana Bölge İdare Mahkemesi Üyesi
37801	Hakan YILMAZ	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
37832	Murat EREN	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
37847	Sait ŞAHİN	Kastamonu İdare Mahkemesi Üyesi
37898	Mehmet Hayri BÖKE	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
37920	Mehmet HASKALAYCI	Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi
37966	Mahir DENİZ	Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyesi
37983	Ömer DEMİR	Malatya Vergi Mahkemesi Başkanı
38007	Suat KARASU	Tekirdağ Vergi Mahkemesi Başkanı
38024	İbrahim BAYMAN	Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı Tetkik Hâkimi
38040	Engin ÖZTÜRK	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
38049	Ahmet TOMUL	Kayseri Vergi Mahkemesi Üyesi
37764	Ali Ekber CEVAHİR	Aydın İdare Mahkemesi Üyesi
37776	Ali ÇOPUR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
37794	Yüksel SARICA	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
37802	Abdullah AYGÜN	Aydın Vergi Mahkemesi Üyesi
37811	Ali ÖZCAN	Antalya İdare Mahkemesi Üyesi
37846	Harun ÇEVİK	Konya Bölge İdare Mahkemesi Üyesi
37874	Aydemir SAYDAM	Danıştay Tetkik Hâkimi
37876	Engin ÜNAL	Aydın İdare Mahkemesi Üyesi
37918	Hayrani AKYOL	Adana Vergi Mahkemesi Üyesi
37924	Ali AKDEMİR	Van Vergi Mahkemesi Başkanı
37925	Orhan BOYRAZ	Malatya İdare Mahkemesi Başkanı
38564		Mahmut ŞAHİN Mersin İdare Mahkemesi Üyesi

Danıştay Kararı

Danıştay Dokuzuncu Daire Başkanlığından:

Esas No : 2007/1783

Karar No : 2007/2143

Kanun Yararına Temyiz Eden: Danıştay Başsavcılığı

Davacılar : Hatice Şahinler, Halil Şahinler, Fethi Şahinler
Erduan Şahinler, Gülfidan Arabacı, Fikriye Karakaş
Fatma Aydemir, Ayşe Ercan

Vekili : Av. Ali Asker Aklan
857 Sok. No:17/26 Anadolu İşhanı - Konak/İZMİR

Davalı : Buca Belediye Başkanlığı - Konak/İZMİR

Vekili : Av. Gülsün Çetinöz Çallı - Aynı Yerde

İstemin Özeti : Davacıların maliki oldukları taşınmazın imar planında umumi hizmetlere

ayrılan yerde kalması nedeniyle 3194 sayılı Kanununun 13. maddesi uyarınca emlak vergisi alınmaması gerektiğinden bahisle 2001-2005 yılları arasında ödedikleri emlak vergisi tutarının iadesi istemiyle yaptıkları düzeltme ve şikayet başvurusunun reddi işleminin iptaliyle ödenen emlak vergisinin yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle açılan davayı; 3194 sayılı İmar Kanununun "İmar Planında Umumi Hizmetlere Ayrılan Yerler" başlıklı 13. maddesinde resmi yapılara, tesislere ve okul, cami, yol, meydan, otopark, yeşil saha, çocuk bahçesi, pazar yeri, hal, mezbaha ve benzeri umumi hizmetlere ayrılan alanlarda inşaata ve mevcut bina varsa esaslı değişiklik ve ilaveler yapılmasına izin verilmeyeceğinin, ancak imar programına alınıncaya kadar mevcut kullanma şeklinin devam edeceğinin, imar programına alınan alanlarda kamulaştırma yapılmıncaya kadar emlak vergisi ödemesinin durdurulacağına, kamulaştırmanın yapılması halinde durdurma tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında tahakkuk edecek olan emlak vergisinin kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödeneceğinin, maddenin 2. fıkrasında ise birinci fıkrada yazılı yerlerin kamulaştırma yapılmadan önce plan değişikliği ile kamulaştırmayı gerektirmeyen bir maksada ayrılması halinde ise durdurma tarihinden itibaren geçen sürenin emlak vergisini mal sahibinin ödeyeceğinin, ancak parsel sahibinin imar planlarının tasdik tarihinden itibaren beş yıl sonra müracaat ettiğinde imar planlarında meydana gelen değişikliklerden ve civarın özelliklerinden dolayı okul, cami ve otopark sahası ve benzeri umumi hizmetlere ayrılan alanlardan ilgili kamu kurulunca yapımından vazgeçildiğine dair görüş alındığı takdirde, tüm belirli çevredeki nüfus yoğunluk ve donatım dengesini yeniden irdelerek hazırlanacak yeni imar planına göre inşaat yapılacağına öngörüldüğü, dosyanın incelenmesinden, davacıların sahibi oldukları taşınmazın imar planında temel eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak düzenlendiğinin ve bu nedenle İmar Kanununun 13. maddesi uyarınca emlak vergisi ödememeleri gerektiği iddiasıyla yaptıkları düzeltme ve şikayet başvurularının reddi üzerine bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı, yukarıda anılan yasa hükmünden imar planında eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak ayrılan yerlerin emlak vergisi istisnasından yararlandırılacağına anlaşıldığı, davacıların taşınmazının imar planında belirtilen genel hizmetlerin yapılması için ayrılan yerlerde olduğu hususunda kuşku bulunmadığı, imar programında olmamasının sonucu değiştirmeyeceği, zira imar planında bu şekilde gösterilmek suretiyle davacıların sahibi buldukları taşınmazla ilgili olarak tasarruflarının kısıtlandığının açık olduğu, hal böyle olunca emlak vergisi istisnasından yararlandırılması gerekirken buna uyulmamasının 213 sayılı Kanununun 118. maddesinde öngörülen vergilendirme hatası olarak görülüp şikayet başvurusunun kabulü gerekirken aksi yöndeki kararda isabet bulunmadığı, bu durumda kararın iptali ile tahsil edilen 3.781.11 YTL nin tahsil edildiği tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesi gerektiği, vergi mevzuatında her ne kadar bu gibi durumlarda yasal faize hükmedileceğine dair bir düzenleme yer almasa da Anayasa'nın 125. maddesi uyarınca idarenin kendi eylem ve işlemiyle doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu, yasal faizle iadenin hukuka uygun olacağı gerekçesiyle kabul eden İzmir 2. Vergi Mahkemesinin 25.4.2006 tarih ve E:2005/1367, K:2006/365 sayılı kararını; 3194 sayılı Kanununun 13. maddesinin 3. fıkrası uyarınca emlak vergisi ödemesi durdurulacak taşınmazın imar planlarında umumi hizmetlere ayrılan yerler arasında kalmasının yeterli olmayıp ayrıca imar

programına da alınmış olması gerektiği, olayda, davacılara ait taşınmazın imar planında umumi hizmetlere ayrılan yerler içinde kalmasına karşın imar programına alınmış alan kapsamında bulunmaması nedeniyle emlak vergisi ödemesi durdurulacak taşınmazlardan olmadığı anlaşıldığından, sözkonusu taşınmaz için 2001-2005 takvim yılları arası ödenen emlak vergisinin Vergi Usul Kanununun 118. maddesinde yazılı vergilendirme hatası kapsamında değerlendirilerek davacılara iadesi yolunda verilen Mahkeme kararında isabet bulunmadığı gerekçesiyle bozan İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının; kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Başsavcılığı'nın Kanun Yararına Bozma İstemi :

Davacıların malik oldukları taşınmazın imar planında temel eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak ayrılmasından dolayı tasarrufunun kısıtlanmış olması nedeniyle 3194 sayılı İmar Kanununun 10. ve 13. maddeleri hükümleri karşısında emlak vergisi tahsilinde hukuka uyarlık bulunmadığı, 2001 ila 2005 yılları için haksız yere tahsil edilen emlak vergisinin 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 118. maddesi gereğince "vergilendirme hatası" kapsamında davacılara yasal faiziyle birlikte iade edilmesi gerektiğine dair İzmir 2. Vergi Mahkemesinin tek hakimle verdiği 25.4.2006 tarih ve E:2005/1367, K:2006/365 sayılı kararını bozan İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının davacılar tarafından hukuka aykırı olduğu belirtilerek kanun yararına bozulması istemi üzerine konu incelendi:

3194 sayılı İmar Kanununun 10. maddesinde; belediyelerin imar planlarının yürürlüğe girmesinden en geç 3 ay içinde bu planı tatbik etmek üzere 5 yıllık imar programlarını hazırlayacakları kurala bağlanmış, aynı Kanunun 13. maddesinde; resmi yapılara, tesislere ve okul, cami yol, meydan, otopark, yeşil saha, çocuk bahçesi, pazar yeri, hal, mezbaha ve benzeri umumi hizmetlere ayrılan alanlarda inşaata ve mevcut bina varsa esaslı değişiklik ve ilaveler yapılmasına izin verilmeyeceği, ancak imar programına alınıncaya kadar mevcut kullanma şeklinin devam edeceği, imar programına alınan alanlarda kamulaştırma yapılmıncaya kadar emlak vergisi ödemesinin durdurulacağı, kamulaştırmanın yapılması halinde durdurma tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında tahakkuk edecek olan emlak vergisinin, kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödeneceği hükme bağlanmıştır.

İstem üzerine gönderilen dosyanın incelenmesinden; davacıların malik oldukları 9.240 m2 taşınmazın uygulama imar planına göre, 2800 m2 lik bölümünün ifraz edilerek 2030 m2 lik kısmının yola terkedildiği ve arsanın 770 m2 ye indirildiği, ifrazdan sonra kalan 6300 m2 lik arsanın ise; temel eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak düzenlendiği hususunda tartışma bulunmadığı, davacılar tarafından ise, sözkonusu 6300 m2 lik arsanın, temel eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak düzenlenmesi nedeniyle 25.5.2000 tarihinden itibaren tasarrufu kısıtlandığından bu tarihten sonra 2001 ila 2005 yılları için ödenen 3.781-YTL emlak vergisinin yasal faiziyle birlikte iadesinin istendiği anlaşılmıştır.

Temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararında, 3194 sayılı Kanunun 13. maddesinin 3. fıkrası uyarınca emlak vergisi ödemesi durdurulacak taşınmazların imar planlarında umumi hizmetlere ayrılan yerler arasında kalmasının yeterli olmayıp, ayrıca imar programına da alınmış olması gerektiği olayda ise uyuşmazlık konusu taşınmazın henüz imar programına alınmış olmaması nedeniyle söz konusu taşınmaz için 2001-2005 yılları için ödenen emlak vergilerinin "vergilendirme hatası" kapsamında değerlendirilerek davacılara iadesinin mümkün olmayacağı gerekçesiyle vergi mahkemesi kararı bozulmuş ise de; yukarıda anılan 10. maddede, belediyelere imar programlarını yapıp yapmamaları hususunda bir seçim hakkı verilmediğinden 25.5.2000 tarihinde imar planına göre yapılan düzenlemeden sonra anılan 10. madde hükmü uyarınca bu tarihi takip eden 3 ay içinde imar programına alındığının kabulü gerekmektedir. Dolayısıyla davalı belediyenin bu amir hüküm karşısında imar programını yapmamış olmasının, davacıya 2001-2005 yıllarına ait emlak vergilerini ödemeye devam etmesi gibi bir zorunluluk getirmeyeceği açıktır. Nitekim Danıştay Dokuzuncu Dairesinin bu konuda süregelen içtihadı da bu yöndedir.

Bu itibarla, uyuşmazlığa konu taşınmazlar 2000 yılında imar planında temel eğitim alanı, sağlık tesisi, yol ve yeşil alan olarak ayrıldığından ve taşınmazın plan tarihini takip eden 3 ay içinde imar programına alındığının kabulü gerektiğinden 3194 sayılı İmar Kanununun 13/2. maddesi uyarınca 2001 ila 2005 yılları için emlak vergisi ödemelerinin durdurulması gerekirken davacılar tarafından tahsil edilmesinde hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararı hukuka aykırı bulunduğundan, 2575 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi İhsan Saçmal'ının Düşüncesi : 3194 sayılı İmar Kanununun 10. maddesinde; belediyelerin imar planlarının yürürlüğe girmesinden en geç 3 ay içinde bu planı tatbik etmek üzere 5 yıllık imar programlarını hazırlayacakları kurala bağlanmış, aynı Kanunun 13. maddesinde; resmi yapılara, tesislere ve okul, cami yol, meydan, otopark, yeşil saha, çocuk bahçesi, pazar yeri, hal, mezbaha ve benzeri umumi hizmetlere ayrılan alanlarda inşaata ve mevcut bina varsa esaslı değişiklik ve ilaveler yapılmasına izin verilmeyeceği, ancak imar programına alınincaya kadar mevcut kullanma şeklinin devam edeceği, imar programına alınan alanlarda kamulaştırma yapıncaya kadar emlak vergisi ödemesinin durdurulacağı, kamulaştırmanın yapılması halinde durdurma tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında tahakkuk edecek olan emlak vergisinin, kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödeneceği hükme bağlanmıştır.

Olayda davacılara ait taşınmazın imar planında genel hizmetlere ayrılan yerlerde kaldığı ancak henüz imar programına alınmadığı nedeniyle emlak vergisi yükümlülüğünün devam etmesi gerekeceği gerekçesiyle taşınmazın planda olduğu 2001-2005 yıllarına ait emlak vergilerinin iadesi istemine yönelik düzeltme ve şikayet başvurusunun reddedildiği bu işlemin iptali ile ödenen emlak vergisinin yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle de dava açıldığı görülmektedir.

Yukarıda anılan yasa hükmü uyarınca imar planında genel hizmetlere ayrılan yerlerde kalan sözkonusu taşınmazın emlak vergisi yükümlülüğü duracağından, düzeltme ve şikayet başvurusunun reddi işlemi iptal eden ve tahsil edilen emlak vergisinin iadesine hükmeden İzmir 2. Vergi Mahkemesinin 25.4.2006 tarih ve E:2005/1367, K:006/365 sayılı kararı hukuka uygun olup, bu karara yönelik itirazı kabul ederek davayı reddeden İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilerek bozulmasının istenilmesi üzerine işin gereği görüldü:

İstem, davacıların imar planına alınarak genel hizmetlere ayrılan yerlerde kalan taşınmaz için 2001-2005 yıllarında ödedikleri emlak vergisinin iadesi istemiyle yaptıkları düzeltme ve şikayet başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali ile ödenen emlak vergisinin yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle açılan davayı kabul eden İzmir 2. Vergi Mahkemesinin 25.4.2006 tarih ve E:2005/1367, 2006/365 sayılı kararını bozan İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının kanun yararına bozulmasına ilişkindir.

3194 sayılı İmar Kanununun 10. maddesinde; belediyelerin imar planlarının yürürlüğe girmesinden en geç 3 ay içinde bu planı tatbik etmek üzere 5 yıllık imar programlarını hazırlayacakları kurala bağlanmış, aynı Kanunun 13. maddesinde; resmi yapılara, tesislere ve okul, cami yol, meydan, otopark, yeşil saha, çocuk bahçesi, pazar yeri, hal, mezbaha ve benzeri umumi hizmetlere ayrılan alanlarda inşaata ve mevcut bina varsa esaslı değişiklik ve ilaveler yapılmasına izin verilmeyeceği, ancak imar programına alınincaya kadar mevcut kullanma şeklinin devam edeceği, imar programına alınan alanlarda kamulaştırma yapıncaya kadar emlak vergisi ödemesinin durdurulacağı, kamulaştırmanın yapılması halinde durdurma tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında tahakkuk edecek olan emlak vergisinin, kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödeneceği hükme bağlanmıştır.

Diğer yandan, 17.11.1986 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tasarrufu Kısıtlanan Bina, Arsa ve Arazi Hakkında Yönetmeliğinin 2. maddesinde imar planında, resmi yapılara, tesislere ve okul, cami, yol, meydan, otopark, yeşil saha, çocuk bahçesi, pazar yeri, hal, mezbaha ve benzeri umumi hizmetlere ayrılmış olması sebebiyle üzerinde inşaat yapılmasına izin verilmeyen arsalar ile esaslı değişiklik ve ilaveler yapılmasına izin verilmeyen binaların tasarrufunun kısıtlanmış sayılacağı bu hallerde kısıtlı vergilemenin, imar planının kesinleştiği tarihi izleyen yılbaşından itibaren başlayacağı, kısıtlamanın ilgili arsa veya binanın bulunduğu alanın imar programına alınincaya kadar devam edeceği, yönetmeliğin 3. maddesinde imar planlarında bulunup da imar programına dahil olmaması nedeniyle üzerinde muvakkat inşaat yapılmasına izin verilen ve tapuya bu konuda şerh konulan arsaların da tasarrufunun muvakkat inşaatı şumulü olmamak kaydıyla sınırlanmış kabul edileceği, ancak kısıtlamanın imar tatbikatı yapılsın yapılmasın, tapuya

verilen şerh tarihinden itibaren on yıldan fazla olamayacağı, bu halde inşa edilen muvakkat binanın vergisinin bina değeri üzerinden alınmakla beraber, arsa için kısıtlı vergilemenin tapuya verilen şerh tarihini izleyen yılın başından itibaren yapılacağı ve sürenin buna göre hesaplanacağı öngörülmüştür.

Anılan hükümlerin değerlendirilmesinden imar planına alınan yerlerin tasarrufu kısıtlı yerlerden sayılacağı, imar programına alınan yerlerin kamulaştırma yapıncaya kadar emlak vergisi ödemesinin durdurulacağı, kamulaştırma yapılırken, durdurma ile kamulaştırma tarihi arasında tahakkuk edecek emlak vergilerinin kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödeneceği, ancak imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren en geç üç ay içinde bu planı tatbik etmek üzere 5 yıllık imar programlarının hazırlanması gerektiğinin kurala bağlandığı, bu hükümlerle kanun koyucunun taşınmaz sahiplerinin haklarının sürümce mede bırakılan imar planlarıyla zarara uğramasının önüne geçmeyi ve özel mülk statüsünden çıkması planlanan ve bu niteliği itibarıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmazlar için haksız mali yükümlülüklerin devamına engel olmayı amaçladığı, bu nedenle imar planına alınan yerler için, plan tarihinden itibaren en geç üç ay içinde imar programının hazırlanması gerektiğini öngördüğü anlaşılmaktadır.

Olayda, imar planına alınmakla birlikte henüz imar programına alınmayan davacılar a it taşınmaz için planda olduğu döneme ilişkin olmak üzere 2001-2005 yıllarında ödenen emlak vergisinin iadesine yönelik düzeltme ve şikayet başvurusunun, taşınmazların henüz imar programına alınan yerlerden olmadığı gerekçesiyle reddedildiği görülmektedir.

Bu durumda imar planına alınan ve yasa uyarınca plana alındığı tarihten itibaren en geç üç ay içerisinde imar programına alınması gereken sözkonusu taşınmazın, süresinde imar programına alınmamış olması emlak vergisi ödemesinin durmasına engel teşkil etmeyeceğinden ve tahsil edilen dava konusu emlak vergilerinin, Vergi Usul Kanununu 118. ve devamı maddelerinde hükme bağlanan vergi hataları kapsamı içinde değerlendirilmek suretiyle bir karar verilmesi gerekeceğinden, yukarıda açıklanan gerekçe ile aksi yönde verilen Bölge İdare Mahkemesi kararında isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcısı tarafından yapılan temyiz isteminin kabulüne ve İzmir Bölge İdare Mahkemesinin 1.11.2006 tarih ve E:2006/2196, K:2006/3680 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51. maddesi uyarınca Kanun yararına ve hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere bozulmasına, kararın bir örneğinin Maliye Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve Resmî Gazete'de yayımlanmasına 31.5.2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 16 Eylül 2007 – 26645]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Kararları

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 832

İtiraz No :

- KARAR -

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 89 uncu maddesinde, oy verme günü saat: 08.00'den 17.00'ye kadar geçecek zamanın oy verme süresi olduğu belirtilmiş, bu maddenin 3959 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle eklenen ek fıkrasında da, oy verme süresinin başlayış ve bitiş saatlerinin, sürenin korunması kaydıyla, mevsim ve bölge özellikleriyle ulaşım durumlarına göre, bütün yurttta veya gerekli görülen seçim çevrelerinde, seçim gününden en az bir hafta önce ilan edilmek koşuluyla, Yüksek Seçim Kurulunca tespit edilebileceği öngörülmüştür.

Bu hükümler çerçevesinde, durum Kurulumuzca incelenmiş, güneşin doğuş ve batış sürelerine ilişkin değerlendirmelere göre Anayasa değişikliğinin halkoyuna sunulmasında oy verme günü olan 21 Ekim 2007 Pazar günü itibarıyla bütün Yurttta illere göre güneşin doğuş ve batış saatlerindeki

farklılıklar ışığında, aşağıda adları yazılı illerde oy verme süresinin başlangıç ve bitiş saatlerinin, yukarıda sözü edilen 89 uncu maddede belirli saatlerden ayrı ve farklı olarak saptanması gerekli görülmüştür.

S O N U Ç:

Açıklanan nedenlerle;

21 Ekim 2007 Pazar günü yapılacak Anayasa değişikliğinin halkoyuna sunulmasında;

1 - Adıyaman, Ağrı, Artvin, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Giresun, Gümüşhane, Hakkari, Kars, Malatya, Kahramanmaraş, Mardin, Muş, Ordu, Rize, Siirt, Sivas, Trabzon, Tunceli, Şanlıurfa, Van, Bayburt, Batman, Şırnak, Ardahan, Iğdır ve Kilis İllerinde oy vermenin başlangıç ve bitiş saatlerinin 07.00 - 16.00 olarak saptanmasına,

2 - Yukarıda adları yazılı illerin dışında kalan diğer illerde oy vermenin başlangıç ve bitiş saatlerinin 08.00 - 17.00 olarak belirlenmesine,

3 - Bu Kararın duyuru olarak TRT’de ve ayrıca Resmî Gazete’de yayımlanmasına, tüm il ve ilçe seçim kurulları başkanlıkları ile İçişleri Bakanlığına ve halkoylaması iş ve işlemlerinde bulunabilecek siyasi partiler genel başkanlıklarına gönderilmesine,

10/9/2007 gününde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 10 Eylül 2007 – 26639 Mükerrer]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 834

İtiraz No :

- K A R A R -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza gönderilen 22/09/2007 tarihli yazıda, aynen; “3376 sayılı Anayasa Değişikliğinin Halkoyuna Sunulması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi uyarınca 21 Ekim 2007 Pazar günü yapılacak halkoylamasında; aynı Kanunun 5 inci maddesi hükmü gereği, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan siyasi partilere ve Cumhurbaşkanına 10’ar dakikalık ikişer, iktidar partisine ayrıca 10 dakikalık bir radyo ve televizyonda konuşma hakkı verileceği, Cumhurbaşkanının bu hakkını dilerse kullanacağı, o takdirde konuşmalarından birisinin en sonuncu konuşma olacağı, iktidar partisine tanınan 10 dakikalık ilave konuşmanın siyasi partilerin konuşmalarının tamamlanmasından sonra yapılacağı; Kanunun sözü edilen 5 inci maddesinde de; “Anayasa değişikliklerinin halka anlatılmasında, 298 sayılı Kanunun propaganda serbestliğine ilişkin hükümleri halkoylaması gününden önceki yedinci günden başlayarak uygulanır.” hükmüne yer verildiği belirtilerek;

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un 52., 53., 54. ve 55 inci maddeleri de nazara alınarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan siyasi partiler ile iktidar partisinin ve Cumhurbaşkanının radyo ve televizyon konuşmalarında izlenecek yol ile uygulama esas ve ilkelerin tespit edilerek, varılacak sonuca göre siyasi partilere tebligat ve ilan hususunda uygun görülecek kararın verilmesini takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

3376 sayılı Anayasa Değişikliğinin Halkoyuna Sunulması Hakkında Kanun’un 5. maddesinde; Anayasa değişikliklerinin halka anlatılmasında 298 sayılı Kanunun propaganda serbestliğine ilişkin hükümlerinin, halkoylaması gününden önceki yedinci günden başlayarak uygulanacağı belirtildikten sonra, Anayasa değişikliklerinin açıklanması ve tanıtılması amacı ile radyo ve televizyonda yapılacak propaganda konuşmaları ile ilgili olarak düzenlemelerde yapılmıştır.

Bu maddede:

“1 - Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan partilere 10’ar dakikalık ikişer konuşma,

2 - İktidar partisine veya partilerine 10’ar dakikalık birer, iktidar ortağı partilerden büyük olanına ilaveten 10 dakikalık bir konuşma, (iktidar partisinin konuşması siyasi partilerin konuşmalarının tamamlanmasından sonra yapılır. İktidar ortağı partiler bulunuyor ise son konuşma en büyük iktidar ortağı partiye aittir.)

3 - Cumhurbaşkanına, dilerse birisi en sonra olmak üzere 10’ar dakikalık iki konuşma,

hakkı verilir.” hükmüne yer verilmiş olup, 21 Ekim 2007 Pazar günü yapılacak olan halkoylaması nedeniyle radyo ve televizyondaki konuşmalar yönünden bu hükmün uygulanması gerekmektedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığından alınan 19/09/2007 tarihli ve A.01.0.GNS.0.10.00.02-587/1643-01727 sayılı yazıda; Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Demokratik Toplum Partisi olduğu, iktidar partisinin ise Adalet ve Kalkınma Partisi olduğu bildirilmiştir.

Bu duruma göre, yukarıda sözü edilen hüküm uyarınca; Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan siyasi partilerden, Adalet ve Kalkınma Partisinin 10’ar dakikalık üç, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Demokratik Toplum Partisinin 10’ar dakikalık ikişer konuşma hakları bulunmaktadır.

Diğer yandan, 3376 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin belirlediği yedi günlük süre, bu halkoylaması için, 14 Ekim 2007 Pazar günü sabahından 20 Ekim 2007 Cumartesi günü saat 18.00’e kadar olan süre olacak ve Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde grubu bulunan siyasi partiler ile Cumhurbaşkanı için tanınmış olan radyo ve televizyon konuşma hakları bu süre içinde kullanılacaktır.

Konunun 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un propaganda serbestliğine ilişkin hükümleri yönünden incelenmesine gelince; yukarıda da değinildiği üzere 3376 sayılı Kanunun 5 inci maddesi hükmü gereği olarak, Anayasa değişikliklerinin halka anlatılmasında 298 sayılı Kanunun propaganda serbestliğine ilişkin hükümleri de uygulanacaktır. Esasen bu husus 298 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin de gereğidir.

Ancak, halkoylamasının özelliği ve 3376 sayılı Kanunun 5. maddesi gereği, 298 sayılı Kanunun 52 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları hükümlerinin bu halkoylamasında uygulanma olanağı bulunmamaktadır.

Gerçekten, sözü edilen fıkralarda yer alan düzenlemeler, özel kanunlarına göre yapılacak seçimlere ve bu seçimlere katılacak siyasi partilere ilişkin bulunmaktadır. Halbuki ortada, bu tür bir seçim olgusu ve bunun sonucu olarak siyasi partilerin seçimlerde olduğu gibi “programlarını, yapacakları işleri anlatma ve seçim beyannamelerini izah etme” olgusu da bulunmamaktadır.

3376 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde, radyo ve televizyonda konuşma yapabilecek siyasi partiler, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde gruba sahip olma koşuluna bağlı kılınmış, ancak “konuşma” suretiyle yapılabilecek olan propagandanın içeriği de, “Anayasa değişikliklerinin halka anlatılması”, “Anayasa değişikliklerinin açıklanması ve tanıtılması amacı...” ile sınırlandırılmıştır. Görüldüğü gibi burada, 298 sayılı Kanunun 52. maddesinde öngörülen propaganda olgusunun varlığından söz edilemez.

Buna karşın, 298 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin diğer fıkraları hükümleri ile 53., 54. ve 55 inci maddeleri hükümlerinin bu halkoylamasında da uygulanabilecekleri açıktır.

298 sayılı Kanunun 54 üncü maddesine göre, radyo ve televizyonda propaganda için başvuran partilerin yayın zaman ve sıraları, bunların birer temsilcisi ile TRT temsilcilerinin önünde Yüksek Seçim Kurulunca ad çekme suretiyle saptanacaktır.

Takvime göre, 3376 sayılı Kanunun 5 inci maddesi uyarınca, radyo ve televizyonda konuşma yapabilecek olan ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan siyasi partilerin, bu hususu en geç 28 Eylül 2007 Cuma günü saat: 17.00'a kadar Yüksek Seçim Kuruluna bildirmeleri ve ad çekme işleminin de 09 Ekim 2007 Salı günü saat: 15.00'da yapılması gerekmektedir.

298 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde; "Siyasi partiler adına radyo ve televizyon ile yapılacak konuşmalar, Yüksek Seçim Kurulunun görevlendireceği bir kurul üyesi huzurunda adına konuşma yapılacak siyasi partinin isteğine uygun olarak yayından önce ses ve görüntü alma cihazı ile tespit edilir. Konuşmanın hangi parti adına ve kimin tarafından yapıldığına dair görevli kurul üyesiyle radyo ve televizyon idaresinde görevli en az iki kişi tarafından tutanak düzenlenir. Konuşmaları tespit eden bant ve sair tespit araçları Yüksek Seçim Kurulu tarafından saklanır.

Konuşmalar bir dava konusu yapıldığı ve istenildiği takdirde merciine verilir.

Suç teşkil eden konuşmaları yapanlar hakkında kanunen belli olan cezalar bir mislinden iki misline kadar artırılarak hükmolunur." hükmüne yer verilmiştir.

Ayrıca, radyo ve televizyonla yapılacak konuşma ile ilgili uygulamaya ilişkin diğer esasların ise ad çekmeden sonra belirlenmesi kararlaştırılmıştır.

S O N U Ç:

Açıklanan nedenlerle;

1 - 21 Ekim 2007 tarihinde yapılacak olan Anayasa değişikliğinin halkoyuna sunulması nedeniyle radyo ve televizyonda; Anayasa değişikliğinin açıklanması ve tanıtılması amacıyla yapılacak konuşmaların 14 Ekim 2007 Pazar sabahı ile 20 Ekim 2007 Cumartesi günü saat: 18.00'a kadar olan süre içinde yapılmasına ve 298 sayılı Kanunun propaganda serbestliğine ilişkin hükümlerinin uygulanması gerektiğine,

2 - Radyo ve televizyonda konuşma hakkını kullanabilecek olan siyasi partilerin; Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Demokratik Toplum Partisi olduğuna,

3 - Bu siyasi partilerin, radyo ve televizyonda konuşma yapmak istediklerini en geç 28 Eylül 2007 Cuma günü saat: 17.00'a kadar Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına bildirmeleri gerektiğine,

4 - Radyo ve televizyonda konuşma yapmak için başvuracak olan siyasi partilerin yayın zaman ve sıralarının 09 Ekim 2007 Salı günü saat: 15.00'da Yüksek Seçim Kurulu Toplantı Salonunda ad çekme ile belirlenmesine,

5 - Radyo ve televizyon konuşmalarının 298 sayılı Kanunun 55 inci maddesi uyarınca kurulca görevlendirilecek üyeler ve radyo ve televizyon dairesinde görevli kişiler tarafından tespit edilmesine ve Yüksek Seçim Kurulu adına bu görevi yürütecek üyelerin uyarıları doğrultusunda işlem yapılması gerektiğine,

6 - Radyo ve televizyonda yapılacak propaganda konuşmaları ile ilgili uygulamaya ilişkin ilkelerin, siyasi partilerin istekleri ve Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumunun olanakları göz önünde tutulmak üzere ad çekmeden sonra belirlenmesine,

7 - Karar örneğinin ilgili siyasi partiler genel başkanlıkları ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Başkanlığına, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğüne gönderilmesine ve Resmi Gazetede yayımlanmasına,

22/09/2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan

Başkanvekili

Üye

Üye

Muammer AYDIN Ahmet BAŞPINAR

Hasan ERBİL

Necati SÖZ

Üye

Cenker KARAOĞLU

Üye

Hüseyin EKEN

Üye

Mehmet KILIÇ

Üye

Bahadır DOĞUSOY

Üye

Ali EM

Üye

Kırdar ÖZSOYLU

[R.G. 25 Eylül 2007 – 26654]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

KARAKAŞ VE BAYIR/Türkiye Davası*

Başvuru No: 74798/01

Strazburg

11 Nisan 2006

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

Başvuranlar, sırasıyla 1972 ve 1973 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedirler.

15 Mart 1996 tarihinde, saat 14:00'da, Hukuk Fakültesinde okuyan başvuranlar otobüs durağına geldikleri sırada polis tarafından sorgulanmışlardır. Polisler başvuranların kimliklerini kontrol etmiştir. Bunun üzerine başvuranlar, aynı gün öğle saatlerinde Eczacılık Fakültesi önünde düzenlenen yasadışı bir eyleme katıldıklarından şüphe edilerek, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürülmüşlerdir.

Başvuranlar, 16 Mart 1996 tarihinde, önce Cumhuriyet Savcısı tarafından daha sonra ise avukat eşliğinde İstanbul Asliye Ceza Mahkemesi hakimi tarafından dinlenmiştir. Başvuranlar suçlamaları reddetmişlerdir. Aynı gün Asliye Ceza Mahkemesi hakimi başvuranların serbest bırakılmalarına karar vermiştir.

19 Mart 1996 tarihinde düzenlenen bir iddianameyle, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Hakkındaki Kanun'u ihlal ettikleri ve kamu mallarına zarar verdikleri gerekçesiyle başvuranlarla birlikte on kişi aleyhine ceza davası açmıştır. Gösteri sırasında, çok sayıda resmi araç hasar görmüştür.

4 Temmuz 1996 tarihinde, başvuranlar ilk duruşmaya katılmış ve hakim tarafından dinlenmişlerdir. Başvuranlar, suçlamaları reddederek, gösteriye katılmadıklarını belirtmiş ve beraat talebinde bulunmuşlardır. İstanbul Asliye Ceza Mahkemesi, sanıklardan her birinin ikametgah,

medeni durum ve yaş bilgilerinin tespit edilmesini istemiştir. Dosya incelemesini 8 Kasım 1996 tarihine ertelemiştir.

Asliye Ceza Mahkemesi, 8 Kasım 1996 ile 10 Mayıs 2001 tarihleri arasında, iki ayda bir dosyayı incelemiş, tanıklar ve A.Ç. ve G.K. adındaki iki polis aleyhinde yakalama müzekkeresi çıkarmıştır. Tanıkların adreslerinin tespit edilebilmesi amacıyla talepte bulunulmuştur. Aralarında başvuranların da bulunduğu göstericileri sorgulayan iki polisin ve halen bulunmayan bazı sanıklar dinlenmesi amacıyla ihtarlar yapılmıştır. Dosyada yer alan unsurlardan anlaşıldığı üzere, kişilerin kimliklerini tespit etmek üzere çağırılan A.Ç. ve G.K. adındaki polis memurlarının yapılan ihtarlara cevap vermedikleri anlaşılmaktadır.

Bu dava sürerken, 12 Aralık 2000 tarihinde 4616 sayılı Kanun ilan edilmiştir. Bu Kanun, 23 Nisan 1999 tarihine kadar suçlardan dava ve cezaların ertelenmesini öngörmektedir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Asliye Ceza Mahkemesi bu Kanun uyarınca, esasa bakmadan davanın beş yıllık bir süre için ertelenmesine karar vermiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'İNİN 6 § 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, yargılama süresinin, AİHS'nin 6 § 1. maddesinde öngörülen "makul süre" ilkesini ihlal ettiğini iddia etmektedirler.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

A. Kabuledilebilirlik Hakkında

AİHM, başvurunun, AİHS'nin 35 § 3 maddesine göre açıkça dayanaktan yoksun kabul edilemeyeceğini saptamıştır. Bunun dışında hiçbir kabul edilemezlik gerekçesi bulunmamaktadır.

B. Esas Hakkında

AİHM bir dava için makul olan sürenin, davanın koşullarına göre ve Mahkeme'nin içtihatlarında benimsenen kriterler, özellikle de davanın karışıklığı, başvuranın ve yetkili mercilerin tutumları gözönünde bulundurularak değerlendirildiğini hatırlatır (Bkz., diğerleri arasında, *Pélissier ve Sassi –Fransa* [GC], no: 25444/94, § 67, CEDH 1999-II).

Mevcut davada, değerlendirmeye alınacak dönemin 15 Mart 1996 tarihinde başladığını ve Asliye Ceza Mahkemesi'nin davanın ertelenmesine karar verdiği 10 Mayıs 2001 tarihinde sona erdiğini not etmektedir. Bu dönem ilk derece mahkemesi için yaklaşık beş yıl ve iki ay sürmüştür.

AİHM daha önce buna benzer şikayetlerin dile getirildiği birçok dava incelediğini ve bunların AİHS'nin 6 § 1 maddesinin ihlali yönünde sonuçlandığını ortaya koymaktadır (Bkz. adigeçen *Pélissier ve Sassi*).

AİHM, ne davanın karışıklığının ne de başvuranların tutumlarının, dava süresini açıklamak için yeterli olduğunu gözlemlemektedir. Yetkili mercilerin tutumları ile ilgili olarak, davayı sürdürmek adına adli makamların göstermiş olduğu özene rağmen, özellikle de A.Ç. ve G.K. adındaki polis memurlarının, yapılan ihtarlara uymasını sağlama konusunda, bu mercilerin güçsüz olduklarını gözlemlemektedir.

AİHM kendisine sunulan bütün unsurları incelemiş ve mevcut davada Hükümet'in, dava süresini açıklayabilecek hiçbir tespit ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, bu konudaki

içtihadı uyarınca, dava süresinin uzun olduğuna ve makul süre ilkesine uymadığına kanaat getirmiştir.

Sonuç olarak, AİHS'nin 6 § 1. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI HAKKINDA

AİHS'nin 41. maddesinde belirtilen unsurlar.

A. Tazminat

Başvuranlar, maddi tazminat olarak 2.000 Euro (iki bin), manevi tazminat olarak ise 10.000 Euro (on bin) talep etmektedirler.

Hükümet bu iddialar karşı çıkmaktadır.

AİHM, tespit edilen ihlalle talep edilen maddi tazminat arasında bir ilişki kuramamakta ve bu nedenle bu talebi reddetmektedir. Buna karşılık, başvuranlara toplu olarak 4.000 Euro (dört bin) manevi tazminat ödenmesinin uygun olacağı kanaatindedir.

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuranlar, AİHM nezdinde yapılan masraf ve harcamalar için 5.800 Euro (beş bin sekiz yüz) talep etmektedir. Başvuranlar, bununla ilgili olarak her hangi bir belge sunmamaktadırlar.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM, ancak gerçekten yapılan ve makul bir miktardaki masraf ve harcamaların geri ödenebileceğini hatırlatır. Mevcut davada, elindeki mevcut unsurlar doğrultusunda ve belirtilen kriterler dikkate alındığında, AİHM tüm masraf ve harcamalar için başvuranlara toplu olarak 500 Euro (beş yüz) ödenmesinin makul olduğuna karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKCELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun geri kalanının *kabul edilebilir olduğuna*;

2. AİHS'nin 6 § 1. maddesinin *ihlal edildiğine*;

3. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere ve miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak, Savunmacı Hükümet tarafından başvuranlara manevi tazminat için 4.000 Euro (dört bin) ve masraf ve harcamalar için 500 Euro (beş yüz) *ödenmesine*;

b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;

4. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§ 2 ve 3 maddesine uygun olarak 11 Nisan 2006 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KADRİYE YILDIZ VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 73016/01

Strazburg

10 Ekim 2006

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

Başvuranlar sırasıyla 1929, 1948, 1952, 1950, 1933, 1954, 1939 ve 1916 doğumlu olup Mardin'de ikamet etmektedirler.

2 Temmuz 1969 tarihinde A.Y., Mardin ili Alakuş'ta bulunan 34 parsel no'lu 687.875 m² yüzölçümlü gayr-ı menkulün, başvuranların ve Ş.Y.'nin adlarına kayıtlı olduğuna ilişkin verilen karara karşı Mardin Tapulama Mahkemesi'ne itiraz etmiştir. Hazine, müdahil taraf olarak davaya katılmıştır.

Mardin Kadastro Mahkemesi 29 Haziran 1987 tarihinde, A.Y. ile Hazine'nin talebini reddetmiştir. Parselin, başvuranlar adına tapu kayıtlarının yapılmasına karar verilmiştir. Mahkeme kararını dosyada yer alan unsurlara dayandırmıştır. Mahkeme aynı zamanda, herhangi bir kamulaştırma ya da satın alma işlemi yapılmaksızın yetkili makamlar tarafından araziye 1958 tarihinde mayın döşenmiş olmasına rağmen, başvuranların aralıksız olarak yirmi yıldan uzun bir dönem için mallarından yoksun bırakılmadıklarını da tespit etmiştir.

Başvurular, 3 Ocak 1991 tarihinde arazinin tapu kaydını yaptırmışlardır.

Başvuranlar (bu yargılama için Nevzat Yıldız hariç), 6 Ağustos 1991 tarihinde, tazminat davası açılabilmesi için arazinin değerinin tespit edilmesi talebiyle Mardin Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuşlardır. Mahkeme bilirkişiler eşliğinde sözkonusu arazide keşif yapmıştır. Keşif sonrasında Mahkeme tarafından, bilirkişi raporundan hareketle taşınmazın değeri 1.575.921.625 Türk Lirası (yaklaşık 356.370 Amerikan Doları) olarak tespit edilmiştir.

Başvuranlar (bu yargılama için Nevzat yıldız hariç) 2 Eylül 1991 tarihinde, kamulaştırmaz el atma gerekçesiyle Jandarma Genel Komutanlığı aleyhine Asliye Hukuk Mahkemesi'ne tazminat davası açmışlardır. Başvuranlar aynı zamanda arazinin tapu kaydının idare adına yapılmasını talep etmişlerdir. Savunmacı tarafın iki defa itirazda bulunması üzerine başvuru 25 Kasım 1991 tarihinde Milli Savunma Bakanlığı'na sevk edilmiştir.

Asliye Hukuk Mahkemesi 25 Mayıs ve 24 Haziran 1992 tarihlerinde, bilirkişi eşliğinde iki kez sözkonusu arazide keşif yapılmıştır. Bu iki bilirkişi kurulu, 25 Mayıs ve 1 Temmuz tarihlerinde raporlarını sunmuşlardır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Asliye Hukuk Mahkemesi, 17 Temmuz 1992 tarihinde başvuranları haklı bularak, İdare tarafından davanın başladığı tarihten itibaren geçerli olmak üzere, gecikme faiziyle birlikte 1.575.921.625 Türk Lirası (228.090 ABD Doları) tutarında tazminat ödenmesine karar vermiştir. Kararında, arazinin 1958 yılından beri işgal edilmiş olmasına rağmen, 1969 yılında başlayıp 1987 yılında sona eren bir dava sonucunda, 3 Ocak 1991 tarihinde başvuranlar adına kaydedildiğini tespit etmiştir. Mahkeme ayrıca, Hazine'nin zamanaşımı nedeniyle başvurunun kabuledilemez olduğunu ileri sürdüğünü de kayda geçmiştir. Ama sonuç olarak bu kişilerin mahkeme kararıyla araziye geri aldıklarını tespit etmiştir.

Bakanlığın başvurusu üzerine Yargıtay, 2 Şubat 1993 tarihinde 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'un 38. maddesine göre, bir dava açılmış olmasının bu süreyi kesintiye uğratan bir olay gibi değerlendirilmemesi gerektiğinden, yirmi yıllık hak düşürücü sürenin 1991 yılında zaten geçmiş olması nedeniyle temyiz edilen kararı bozmuştur.

Başvuranlar tarafından yapılan karar düzeltme talebi 14 Nisan 1994 tarihinde reddedilmiştir.

Asliye Hukuk Mahkemesi, Yargıtay kararı uyarınca 16 Kasım 1994 tarihinde başvuranların talebini reddetmiştir. Mahkeme, arazinin 1969 tarihinden beri mayınlanmış olduğunu ve davanın açıldığı 1991 tarihinde, yirmi yıllık hak düşürücü sürenin zaten geçmiş olduğuna karar vermiştir.

Milli Savunma Bakanlığı 22 Şubat 2000 tarihinde arazinin başvuranlar adına kayıtlı bulunan tapu kaydının iptal edilmesi ve Hazine adına kaydedilmesi amacıyla Mahkeme'ye başvurmuştur.

Mahkeme, 17 Mayıs 2000 tarihinde, 2942 sayılı Kanun'un 38. maddesi uyarınca Bakanlığın talebini yerinde bulmuştur.

16 Kasım 2000 tarihinde Yargıtay, temyiz edilen kararı onamıştır.

19 Ocak 2001 tarihinde, başvuranlar tarafından yapılan düzeltme talebi reddedilmiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. EK 1 NO'LU PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

A. Kabuledilebilirlik hakkında

AIHM başvurunun AIHS'nin 35 § 3.maddesine göre açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve başka hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi bulunmadığını saptamıştır. Bu nedenle başvurunun kabuledilebilir bulunması uygundur.

B. Esas hakkında

Başvuranlar, herhangi bir tazminat ödenmeksizin dava konusu arazinin mülkiyet hakkından yoksun bırakılmış olmalarının, AIHS'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinde yer alan ilkelere aykırı bir şekilde gerçekleştirildiğini iddia etmektedirler.

Başvuranlar, herhangi bir kamulaştırma işlemi yapılmaksızın arazilerinin işgal edildiğini belirtmektedirler. Başvuranlar, hiçbir dönemde kendilerine para ödenmediğini ve Hükümet'in bu konuda herhangi bir açıklamada bulunmadığını iddia etmektedirler.

Başvuranlar arazinin, Mardin Kadastro Mahkemesi'nin, A.Y.'nin ve Hazine'nin talebini reddettiği ve arazinin başvuranlar adına kaydının yapılmasına karar verdiği 29 Haziran 1987 tarihli karardan sonra kendilerine verildiğini ifade etmektedirler. Başvuranlar ayrıca kayıt işleminin 3 Ocak 1991 tarihinde gerçekleştiğini, kamulaştırmaz el atma gerekçesiyle Mardin Asliye Hukuk Mahkemesi'ne tazminat davası açtıklarını ve Mahkemenin lehlerinde karar verdiğini eklemektedirler.

Başvuranlar, 2942 sayılı Kanun'un hatalı bir şekilde uygulanması nedeniyle Yargıtay'ın sözkonusu kararı bozduğunu ileri sürmektedirler. Başvuranlara göre, tapu kayıtlarının iptal edilmiş

olması bu maddeye aykırı olarak yapılmıştır. Her ne olursa olsun, tazminat ödenmeksizin mülkiyet haklarından mahrum bırakıldıkları için başvuranlar, bu maddenin AİHS'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinde ifade edilen ilkelere aykırılık teşkil ettiğini iddia etmektedirler.

Hükümet, öncelikle olayların 50'li yıllarda meydana geldiğini ve Hazine'nin 1957 ile 1960 tarihleri arasında, başvuranların arazisi de dahil olmak üzere 39.497.000 m² yüzölçümlü araziye karşılık olarak 8.758.869 Türk Lirası (yaklaşık 3.105.982 Amerikan Doları) tutarında ödeme yaptığını belirtmektedir. Bununla birlikte, mülk sahiplerinin almış oldukları miktarların saptanmasının zor olduğunu da eklemektedir.

Hükümet, ilgili dönemdeki iç hukuka, yani 221 sayılı Kanun'la ve 2942 sayılı Kanun'un 38. maddesine atıfta bulunarak, arazinin İdare'ye tahsis edilmiş olması ve araziden hiç faydalanmamış olmaları nedeniyle başvuranların gerçek ve kişisel haklarını kaybettiklerini ifade etmektedir. Ayrıca Hükümet'e göre ilgili kişiler, Asliye Hukuk Mahkemesi'ne tazminat davası açtıkları sırada Kamulaştırma Kanunu'nun hükümlerinin uygulanmasını talep etmemişlerdir.

AİHM, AİHS'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinde üç önemli kural bulunduğunu hatırlatmaktadır: "birinci bendin birinci cümlesinde yer alan ve genel bir kural niteliği kazanan birinci ilkede mülkiyet hakkı ifade edilmektedir; aynı bendin ikinci cümlesinde yer alan ikinci ilkede mal ve mülkten yoksun bırakılma ifade edilmekte ve bir takım koşullara bağlanmaktadır; ikinci bentte yer alan üçüncü ilkede ise Devletlere mülkiyetin kamu yararına uygun olarak kullanılmasını düzenleme hakkı tanınmaktadır (...) Bununla birlikte burada birbirinden bağımsız kurallar bütünü söz konusu değildir. İkinci ve üçüncü ilke, mülkiyet hakkına müdahale edilmesinde özel koşulları tanımlamaktadır; bu nedenle, bu ilkeler birinci ilke ile tanınan ilke ışığında yorumlanmalıdır" (Bkz. diğerleri arasında, *James ve diğerleri-Birleşik Krallık*, 21 Şubat 1986, ve *Iatridis-Yunanistan*, no: 31107/96).

AİHM, Mardin Kadastro Mahkemesi'nin 29 Haziran 1987 tarihli kararından önceki dönemle ilgili olarak taraflar arasında farklı görüşler bulunmasına rağmen, söz konusu karardan sonra arazinin kaydının başvuranlar adına yapıldığı konusu tartışma götürmemektedir. Bu açıdan, mevcut davada 2942 sayılı Kanun'un 38. maddesini uygulamaya koyan yerel mahkemelerin başvuranların tapudaki kayıtlarını iptal ettiklerini ve Savunma Bakanlığı adına kaydedilmesine karar verdikleri dikkate alındığında farklılıklara ilişkin olarak ortaya çıkan soruları çözüme kavuşturmak Mahkemeye düşmemektedir. Bu koşullar altında, AİHM yerel mahkeme kararlarının, Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinin birinci bendinin ikinci cümlesi uyarınca başvuranları mülkiyet haklarından yoksun bıraktığına kanaat getirmektedir (Bkz. *mutatis mutandis*, *Brumarescu-Romanya*, no: 28342/95).

Ayrıca AİHM, daha önce buna benzer soruların gündeme geldiği bir dava incelediğini ve 2942 sayılı Kanun'un uygulanması neticesinde, mülkiyet hakkı ihlal edildiğinden Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiğine karar verdiğini hatırlatmaktadır (*I.R.S. ve diğerleri-Türkiye*). AİHM, bu maddenin uygulanması hususunda Hükümet'in mevcut davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir tespit ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır.

AİHM, 38. maddenin mevcut duruma uygulanması sonucu itibariyle başvuranları malik sıfatlarının iptali ile elde edebilecekleri her türlü tazminattan yoksun bıraktığına karar vermiştir. Toplumun genel menfaatleri ve bireyin haklarının korunmasında üstlenilen zorunluluklar arasında hüküm süren hassas dengeyi sağlayıcı hiçbir tazminat sürecinin olmaması doğrultusunda, böylesi bir müdahale yalnızca keyfi olarak nitelendirilebilir.

Sonuç olarak, Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

A. Kabuledilebilirlik hakkında

AİHM başvurunun AİHS'nin 35 § 3.maddesine göre açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve başka hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi bulunmadığını saptamıştır. Bu nedenle başvurunun kabuledilebilir bulunması uygundur.

B. Esas hakkında

AİHS'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesi alanında varılan sonuç dikkate alındığında, AİHS'nin 13. maddesi bakımından dile getirilen sorunun ayrıca incelenmesinin gerekli olmadığına karar vermiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuranlar öncelikle, zararın tazmini konusunda Hükümet'in izlemesi gereken en uygun yolun, dava konusu arazinin tamamını kendilerine iade etmesi ve mayın temizleme masraflarını ödemesi olacağını belirtmektedirler. AİHM'nin arazinin iade edilmesi konusunda bir karar vermemesi durumunda başvuranlar, kendilerine tazminat ödenmesini kabul etmeye hazır olduklarını belirtmekte ve bunun için 1.624.000.77 Euro yani arazinin mevcut değeri olan 736.691.77 Euro talep etmektedirler. Başvuranlar ayrıca, 1987 tarihinden beri mülkiyet haklarından yoksun bırakılmış olmaları nedeniyle ortaya çıkan zarar ve mayın temizleme masrafları için 887.309 Euro talep etmektedirler.

Başvuranlar bu iddialarını desteklemek için, talepleri üzerine Mardin Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından belirlenen bilirkişilerce, 21 Haziran 2005 tarihinde gerçekleştirilen bilirkişi incelemesine dayanmaktadırlar.

Ayrıca başvuranlardan her biri, manevi tazminat olarak 5.000 Euro talep etmektedirler.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM, *I.R.S. ve diğerleri-Türkiye* davasında (adil tazmin) (no: 26338/95, 31 Mayıs 2005) tespit edilen ihlal nedeni mülkiyet hakkından yoksun bırakılmanın hukuki nitelenmesi değil de tazminat ödenmemesi olduğu durumunda, tazminatın malların toplam değerini yansıtmaması gerekli değildir. AİHM, mevcut davada, Mardin Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 6 Ağustos 1991 ve 17 Temmuz 1992 tarihli kararlarında, başvuranların alabilecekleri tazminat bedelini saptamıştır. Bununla birlikte, 2940 sayılı Kanun'un 38. maddesi uyarınca tazminat davasının zamanaşımına uğradığı gerekçesiyle bu karar Yargıtay tarafından bozulmuş ve bu maddenin uygulanması için Asliye Hukuk Mahkemesi'ne geri gönderilmiştir. Bu durum, AİHM'nin Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiği tespitinin dayanağını oluşturmaktadır. Sonuç olarak, mahkemenin bu konudaki içtihadı ve elindeki mevcut unsurlar doğrultusunda AİHM, hakkaniyete uygun olarak başvuranlara toplu olarak 250.000 Euro ödenmesine karar vermiştir.

Manevi tazminat talepleri ile ilgili olarak AİHM, mevcut davada manevi tazminat konusunda herhangi özel bir sorunun bulunmadığına kanaat getirmiştir (*I.R.S. ve diğerleri* (adil tazmin)).

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuranlar, yerel mahkemeler ve AİHM önünde yaptıkları masraf ve harcamalar için 8.750 Euro talep etmektedirler. Başvuranlar yerel mahkemelerde ve AİHM önünde temsil edilebilmeleri için saati 125 Euro'dan 70 saatlik bir çalışma yapıldığını ifade etmektedirler. Başvuranlar ayrıca rakam belirtmeksizin telefon, fotokopi ve posta ücretleri gibi çeşitli masrafların da ödenmesini talep etmektedirler.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM'nin yerleşik içtihadı uyarınca, masraf ve harcamalar konusunda, AİHS'nin 41. maddesi alanında, gerçekliği, zorunluluğu ortaya konulan ve makul miktarlarda olan masraf ve harcamalar geri ödenebilmektedir (*Iatridis*). Ayrıca, mahkeme masrafları yalnızca tespit edilen ihlalle ilgili oldukları sürece geri ödenebilir (*Beyeler-İtalya* (adil tazmin), no: 33202/96, 28 Mayıs 2002).

AİHM, başvuranların ne yerel mahkemeler ne de AİHM önünde yaptıkları masraf ve harcamalarla ilgili olarak fatura sunduklarını not etmektedir. Bununla birlikte bir avukat tarafından temsil edilen başvuranların bir takım masraflar yapmış olabilecekleri kanaatindedir. Mevcut dava koşulları dikkate alındığında, tüm masraflarla birlikte başvuranlara toplu olarak 4.000 Euro ödenmesinin makul olduğuna karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun *kabuledilebilir olduğuna*;
2. 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. AİHS'nin 13. maddesine dayanan şikayetin ayrıca incelenmesine *gerek olmadığına*;
4. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere ve miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak, Savunmacı Hükümet tarafından başvuranlara;
 - i. maddi tazminat olarak 250.000 Euro (iki yüz elli bin) *ödenmesine*;
 - ii. masraf ve harcamalar için 4.000 Euro (dört bin) *ödenmesine*;
 - iii. yukarıdaki miktarların her türlü vergiden *muaf tutulmasına*;b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;
5. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§2 ve 3 maddesine uygun olarak 10 Ekim 2006 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İHSAN BİLGİN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 40073/98

Strazburg

27 Temmuz 2006

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

Başvuran, İhsan Bilgin, 1965 doğumlu bir Türk vatandaşıdır ve Batman'da ikamet etmektedir. Başvuran, 27 Ağustos 1994 tarihinde köy korucuları tarafından öldürülen Mehmet Mihdi Bilgin'in oğludur.

Başvurana göre, 1992 yılında, içinde yaşadıkları küçük köyün (Dutveren, Batman'ın taşrası) ve evin güvenlik güçleri tarafından yıkılmasından sonra, ailesi ve kendisi Batman'ın merkezine taşınmışlardır. Başvuranın, elli iki yaşında olan babası yeni çevresine uyum sağlayamayarak, yollarda ve civar köylerde başıboş dolaşma alışkanlığı edinmiştir.

27 Ağustos 1994 tarihinde düzenlenen ve altı jandarma ile baş köy korucusu A.T. tarafından imzalanan rapor, aynı tarihte, saat 23.00'e doğru Beşpınar mevziinden gelen silah sesleri duyulduğunu belirtmekteydi. Jandarma tarafından kendisiyle irtibata geçilen A.T., telsizle bu mevzilerin nöbetçilerinden bilgi almıştır. Bu nöbetçiler, A.T.'ye cevaben, bir kişiye ateş ettiklerini ve bu kişinin yaralı olduğunu söylemişlerdir. Olay yerine yürüyerek gelen jandarmalar, doğrudan yerde

yatmakta olan, 55-60 yaşlarında gözükten, üzerinde mavi kot gömlek, portakal rengi keten bir pantolon ve spor ayakkabılar olan bir adam bulmuşlardır. Adam, mermiyle göğsünün sağ yanından, sol dirseğinden ve topuklarından yaralanmıştı. Olay yerinde ilk müdahaleler yapıldıktan sonra, üzerinde hiçbir kimlik belgesi bulunmayan yaralı birkaç saat sonra öldüğü yer olan Batman Hastanesi'ne sevk edilmiştir.

28 Ağustos 1994 tarihli Adli Tıp inceleme raporuna göre, jandarmalar, Beşiri Cumhuriyet Başsavcılığı'nı ("Savcılık") sabah saat 01.00'e doğru olaydan haberdar etmişlerdir. Saat 10.00'da, Savcılık, cesedi, Beşiri dispanserinde incelemiştir. Rapor, cesedin 1.75 cm boyunda, yaklaşık 65 kg. ağırlığında olan ve üzerinde yeşil pantolon bulunan, gövdesi çıplak bir adama ait olduğunu belirtiyordu. Doktor, karaciğerin üst tarafında mermi girişi sonucu oluşmuş bir yara ve sol taraftan mermi çıkışıyla oluşmuş bir yara tespit etmiştir. Bu etki, bağırsakları ve dalağı patlatmıştı ve muhtemelen aynı mermi sol kolun alt kısmını da yaralamıştı. Bir merminin giriş ve çıkışıyla oluşmuş yaralar iki ayak üzerinde tespit edilmiştir. Doktor, ölüm sebebinin hiç kuşkusuz, karaciğerdeki, dalaktaki ve bağırsaktaki yaralar nedeniyle oluşan kanama olduğu ve klasik bir otopsi yapmaya gerek olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

1 Eylül 1994 tarihinde, başvuranın kardeşi Şakir Bilgin, Savcılıktan kendisine otopsi raporunun bir kopyasını vermesini talep etmiş ve cinayet failleri aleyhinde ceza davası açmıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Aynı gün, Savcılık, Beşiri Jandarma Komutanlığı'na, 27 Ağustos 1994'teki olaya karışan nöbetçilerin kimlik tespitleri ve çağrılmalarını talebini içeren bir yazı göndermiştir.

Savcı, talebi cevapsız kalınca, talebini 26 Ekim 1994 tarihinde, daha sonra 14 Ocak ve 14 Mart 1995 tarihlerinde yinelemek zorunda kalmıştır.

18 Nisan 1995 tarihinde, Beşiri Jandarma Komutanlığı, F.Y.'yi cinayet faili sıfatıyla, B.G. ve H.G.'yi şahit sıfatıyla olmak üzere üç köy korucusunu ifadeleri alınmak üzere Savcılığa sevk etmiştir. Beşiri Jandarma Komutanlığı aynı zamanda bu kişilerin 28 Ağustos 1994 tarihli yazılı ifadelerini de Savcılığa iletmiştir.

F.Y., Jandarma Komutanlığı'nda verdiği ifadesinde, 26 Ağustos 1994 tarihinde, Jandarma Komutanı astsubay H.Y.'nin, kendilerini, PKK üyesi elli kadar teröristin bulunduğu grubun saldırma riskine karşı uyardığını ve kendilerinden dikkatli olmalarını istediğini beyan etmiştir. Böylece, olay akşamı, F.Y., B.G. ve H.G. 1 no'lu mevziye yerleştirilmişlerdi.

H.G. ve B.G. adlı nöbetçiler F.Y. adlı kişinininkiyle neredeyse aynı olan ifadeler vermişlerdir.

20 Nisan 1995 tarihinde, F.Y., B.G. ve H.G. Savcılığa gitmişlerdir. F.Y. Jandarma Komutanlığı önünde yaptığı açıklamaları yinelemiştir: M. M. Bilgin'e durmasını ihtar ettikten ve havaya ateş açtıktan sonra, ona ilk F.Y. ateş etmiştir. F.Y., B.G. ve H.G. ile birlikte, M.M. Bilgin'i durdurmak için aynı mesafeden ateş eden ve 15-20 m.'lik risk alanına girdiği zaman onu öldüren üç kişi olduklarını belirtmiştir. Öte yandan, F.Y., kendi mevzilerinin 150-200 m. sağında ve solunda bulunan diğer iki mevziden ateş edilmeye başlandığını eklemiştir. Diğer taraftan, B.G. ve H.G., elinde sopa bulunan ve kendilerinin dur emrine uymayıp tehlikeli şekilde kendilerine yaklaştığı için silahlı bir terörist olarak kabul ettikleri kişiyi öldürmek amacıyla F.Y. ile aynı anda ateş ettiklerini kabul etmişlerdir.

Yine, 20 Nisan 1995 tarihinde, H.Y. adlı başka bir nöbetçi aynı şekilde Savcılığa dinlenmiştir. H.Y. gece devriyesi yaptığını ve mevziler arasında koordinasyonu sağlamakla görevli olduğunu beyan etmiştir. Olaylar sırasında, H.Y., sözkonusu kişiye en uzak mesafede, 3 no'lu mevzide, N.K. ve C.Y. adlı kişilerin yanında bulunmaktaydı ve kendisi de ateş etmişti. H.Y., bütün nöbetçilerin ateş ettiğini ama F.Y., B.G. ve H.G. adlı kişilerin bulunduğu mesafeden açılan ateşlerin

en yoğunları olduğunu beyan etmektedir. H.Y., bir teröristle karşı karşıya olduklarını düşündüklerini ve yukarıda belirtilen koşullarda onu öldürmek için ateş ettiklerini anlatmıştır. H.Y. adlı kişinin tarifinden olaya karışan, dört mevzide konuşlanmış on iki nöbetçi bulunduğu sonucu çıkmaktadır.

21 Nisan 1995 tarihinde, İ.E., B.E., A.G., B.K., A.B. ve M.C.E. adlı diğer altı nöbetçi ifade vermişlerdir. İlki, sözkonusu kişiyi 150 metreden fark ettiğini ve ona doğru 5-6 el ateş ettiğini beyan etmiştir. İkincisi, aynı şeyi 250 metre mesafeden, sözkonusu kişiyi fark etmeden ama terörist bir saldırı olduğunu düşünerek yaptığını belirtmiştir. Diğer dört nöbetçinin hepsi ise, Jandarma Komutanlığı tarafından kendi kullanımlarına verilen Kalachnikovlarla ateş ettiklerini beyan etmişler, bunu hangi amaçla ve hangi talimatlar doğrultusunda yaptıklarını belirtmemişlerdir.

Yine, 21 Nisan 1995 tarihinde, Cumhuriyet Başsavcılığı, Jandarma Komutanlığı'ndan, buldukları yerlerden ateş açılan mevzilerin mevkilerini gösteren detaylı bir kroki sunmasını talep etmiştir. Öte yandan, Savcı, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nün kriminal laboratuvarınca olay yerinde bulunan fişek kovanları ve dava konusu nöbetçilerin kullandığı silahlar üzerinde balistik inceleme yapılması emrini vermiştir.

Olayların ertesi günü, Jandarma astsubayı H.E. tarafından iki kroki düzenlenmiştir. H.E.'nin 15 Mayıs 1996 tarihinde mahkeme önünde verdiği beyanlara göre, krokinin ve dosyadaki diğer belgelerin yollanması Jandarma Komutanı M.P.'nin talebi üzerine geciktirilmiştir.

Olay yerinde ve olaya karışan nöbetçilerin verdiği bilgiler temelinde oluşturulan krokiler üç mevziin yerini göstermekteydi. İlk kan izleri mağdurun yere düştüğü yerin 75 metre uzağında bulunuyordu. Adam, Beşiri ve Beşpınar köyleri arasında yolda yürüyordu ve açıkça ikinci yola doğru yöneliyordu. Üç mevziden her birini mağdurun aldığı yolun değişik noktalarına bağlayan çizgiler mesafeleri belirtmek için çizilmişti. Mevziler yolun her iki tarafında bulunmaktaydı: yola göre ileride bulunan (1 no'lu mevzi) sağ tarafta (mağdurun gittiği yöne göre), cesedin on metre ilerisinde bulunmaktaydı. İkincisi (4 no'lu mevzi), yine sağ tarafta ve yola göre daha geride, ilk kan izlerine 120 metre mesafede bulunmaktaydı. Bu mevzi iki projektör tarafından ışıklandırılmaktaydı: ilki mevziin hemen yanında, ve ikincisi yola doğru ortada bulunmaktaydı. Son olarak, sol tarafta ve mağdurun katettiği yolun ortasında bulunan noktaya 105 metre mesafede, ilk kan izleri ve mağdurun düştüğü yer arasında üçüncü bir mevzi (2 no'lu mevzi) bulunmaktaydı. Bu mevzi, biri, mağdurun düştüğü yere 16,5 metre mesafede bulunan iki projektör tarafından aydınlatılmaktaydı. Kroki üç mevziin her birinde üç nöbetçi bulunduğunu ve siperlerin her birinde boş fişek mermileri bulunduğunu belirtmekteydi. 3 no'lu mevzi krokide görünmüyordu.

8 Mayıs 1995 tarihinde, Jandarma Komutanı, Savcılığa, olaya karışan nöbetçilerin görevlerini yerine getirme çerçevesinde hareket ettiklerini bildirmiştir.

9 Haziran 1995 tarihinde, Savcı, soruşturma dosyasını Batman Cumhuriyet Başsavcısı'na iletmiştir. 24 Ocak 1996 tarihinde, Batman Cumhuriyet Başsavcısı, A.G., M.C.E., B.K., A.B., F.Y., H.Y., H.G., B.G., İ.E. ve B.E. adlı on nöbetçiyi M.M. Bilgin adlı kişi hakkında kasıtlı adam öldürme suçuyla, bununla birlikte, ölümün gerçek sorumlusunun kimliğini tespit etmenin imkansız olduğunu belirterek, Batman Ağır Ceza Mahkemesi önünde suçlamıştır.

Kendisine dava başvurusu yapılan Ağır Ceza Mahkemesi, Beşpınar Jandarma Karakolundan 27 Ağustos 1994 tarihli raporda belirtilen 17 fişek kovanını Batman Savcılığı'na teslim etmesini talep etmiştir. 29 Haziran 1995 tarihinde, Batman Savcısı da sözkonusu fişek kovanlarını Beşiri Jandarma Karakolundan talep etmiştir.

18 Ocak 1996 tarihinde, Beşiri Jandarma Karakolu olay yerinde hiçbir fişek kovani bulunmadığı cevabını vermiştir. 27 Şubat 1996 tarihli bir mektupla, Beşpınar Jandarma Karakolu fişek kovanlarının kendilerinde olmadığını bildirmiştir. Bu konuda, Beşpınar Jandarma Karakolu, H.E. adlı Teğmen tarafından telefonda verilen ve sözkonusu fişek kovanlarının ne Jandarma

Karakolu tarafından alındığını ne de Savcılığa gönderilen tutanaklarla teslim edildiğini ortaya koyan bilgilerin kaydını iletmiştir.

Savcı tarafından imzalanan 18 Ocak 1996 tarihli tutanağa göre, ele geçirilen kanıtlar, seri numaraları belirtilen kalachnikov tipi dokuz silah ve kürek sapına benzeyen bir sopa idi.

Ağır Ceza Mahkemesi önündeki 29 Şubat 1996 tarihli duruşma sırasında, F.Y. adlı sanık, olaydan sonra olay yerine gelen H.E. adlı Teğmenin suçu aralarından sadece birine isnat etmelerini tavsiye ettiğini beyan etmiştir. Bu doğrultuda, F.Y. Teğmenin mağdura en yakın pozisyonda bulunan F.Y, H.G. ve B.G. adlı kişiler arasında kura çektiği söylemiştir. Bu şekilde, F.Y. öldürücü ateşlemenin sorumlusu olarak seçilmiş olduğunu ve bu doğrultuda yanlış beyanların imzalandığını söylemiştir. Duruşmada, H.G. ve B.G. adlı kişiler olayların bu şeklini teyit etmişlerdir.

Söz konusu üç kişi, dağılan fişek kovanlarını jandarmaların değil kendilerinin topladığını; kendilerinin, hepsini yeni fişekler almak için Jandarma Karakolu'na götürmeden önce, bu fişek kovanlarını başka boş fişek kovanlarıyla karıştırdıklarını belirtmişlerdir.

17 Mart 1997 tarihinde, başvuran, tazmine ilişkin hukuki hakkını saklı tutarak müdahil taraf teşkil etmiştir. Duruşma sırasında, başvuranın erkek kardeşi Ağır Ceza Mahkemesi'ni babalarının bir tür akıl hastalığı olduğu hususunda bilgilendirmiştir.

Ağır Ceza Mahkemesinin talebi üzerine ve 30 Haziran 1997 tarihli bir iddianameyle H.E., Jandarma Karakolundaki diğer beş subay ve askerler ve köy korucularının başı yanlış bir rapor düzenlemek, delilleri gizlemek, görevi kötüye kullanmak ve ceza soruşturmasını engellemek gerekçeleriyle bu mahkemeye sevk edilmişlerdir.

11 Eylül 1997 tarihli bir kararla, Ağır Ceza Mahkemesi, 442 no'lu Köy Kanununun 74. maddesi uyarınca görevlerinin ifası sırasında bir suç işleyen korucuların, memurlar aleyhinde sürdürülen kovuşturmalara yönelik kanuna göre yargılanmaları gerektiğine kanaat getirerek, suçlanan köy korucuları aleyhindeki davayı askıya almaya karar vermiştir. Sonuç olarak, Ağır Ceza Mahkemesi hukuk davasının seyrinin Beşiri İdari Komitesinin rızasına bağlı olduğu sonucuna varmıştır.

24 Ekim 1997 tarihinde, başvuran, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi önünde bu karara itiraz etmiştir. Başvuran, özellikle AİHS'nin 2 ve 13 maddelerine atıfta bulunarak, korucuların gereksiz yere öldürme gücüne başvurduklarını belirtmiştir. Başvuran, 442 no'lu kanununun söz konusu düzenlemesinin korucuların memurlar aleyhindeki kovuşturmalara ilişkin Kanuna tabi olmalarını öngörmediğini eklemektedir. Bununla birlikte, başvuran, bir şüpheliyi bir hukuki makam önüne çıkarmak için yakalamayı hedeflediği için söz konusu suçun "yargı fonksiyonu" kapsamında işlenmiş gibi olduğunun kabul edilmesi gerekliliğini ileri sürmektedir. Başvurana göre, bu durumda, korucuların kovuşturulmalarının yapılması ve yargılanmaları müşterek hukuka göre yapılmalıydı. Başvuran, güvenlik güçlerinin haksız manevraları nedeniyle, suçluların cinayetten ancak on altı ay sonra suçlanabildiklerinin altını çizmiştir.

4 Kasım 1997 tarihinde, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi, söz konusu koruculara isnat edilen "memur" nitelemesinin bu kişilerin maaşlarının İçişleri Bakanlığı bütçesine dahil olmasına dayandığının altını çizerek, başvuranın itirazını reddetmiştir.

27 Ağustos 1998 tarihinde, Jandarma Karakol subayı olan bir müfettiş tarafından düzenlenen idari soruşturma raporunu gözönüne alarak, Beşiri İdari Komitesi, korucular aleyhinde ceza kovuşturması başlatmanın gerekli olmadığına karar vermiştir.

14 Eylül 1998 tarihinde, Kanun uyarınca re'sen hareket eden Diyarbakır Bölge İdare Mahkemesi, kasıtlı adam öldürme iddialarının mesnetsiz olduğu ve söz konusu korucular aleyhinde

kamu davası açmayı haklı göstermeye elverişli yeterince kanıt bulunmadığı gerekçesiyle bu kararı onamıştır.

8 Ekim 1998 tarihli bir kararla, H.E. ve altı suç ortağı, aleyhte delil yetersizliğinden adaleti engelleme suçundan beraat ettirilmişlerdir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS’NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, babasını öldüren köy korucularının gereksiz bir öldürme gücünü başvurduklarını ileri sürmektedir ve ceza davasındaki cinayete ilişkin boşluklara itiraz etmektedir. Başvuran, AİHS’nin 2. maddesine atıfta bulunmaktadır.

A. Tarafların argümanları

1. Hükümet

3 Ocak 2005 tarihli ilave görüşlerinde, Hükümet, kabuledilebilirlik aşamasında sunduğu argümanları yinelemiştir. Bu görüşler şu şekilde özetlenebilir:

Hükümet öncelikle, ilgili bölgedeki silahlı çatışma durumunu belirtmektedir ve bu şekilde köy korucuları sistemine başvuruyu haklı bulmaktadır: köy halkı PKK’ya yardım etmeyi reddettikleri için sistematik olarak terörist saldırıların hedefi olmuşlardı. Bu kaygı verici durum gözönüne alındığında, Hükümete göre, vatandaşların hayatını korumak için bazı önlemler almak gerekiyordu ki bunlardan biri de köy korucuları sisteminin kurulmasıydı. Böylece, terörle mücadele kapsamında, Köy Kanununun 74. maddesince öngörülen statü uyarınca siviller köy korucusu olarak seçilmişlerdi. Maaşları, Devlet tarafından ödenen hatta gönüllü olan bu kişiler, kendilerine geçici süreyle re’sen verilebilecek görevler kapsamında, Jandarma Genel Komutanlığı kontrolündeki güvenlik güçleri ile işbirliği yapıyorlardı.

Mevcut olaya ilişkin olarak, Hükümet, Beşeri köyünün fazla hassas bir bölgede bulunduğunun altını çizmektedir ve bu köyün halkının PKK’yı desteklemeyi reddetmelerinden dolayı, daha önce, 1994 yılının Ocak ayında gerçek bir tehlikenin varlığını kanıtlayan terörist bir saldırıya maruz kaldıklarını hatırlatmaktadır. Bu bağlamda, Hükümet, olaydan önce, Beşeri köyü korucularının komutanları tarafından yaklaşık kırk teröristten oluşan bir grubun saldırı riski hakkında ikaz edildiklerini belirtmektedir.

Hükümete göre, kendisine yöneltilen ihtarlara rağmen, başvuranın babası tarafından sergilenen tehlikeli tutum korucuların açtığı ateşleri haklı kılmıştır.

Hükümet, köy korucuları tarafından M. M. Bilgin’e karşı güce başvurulmasının kesinlikle gerekli olduğunu ve dolayısıyla AİHS’nin 2. maddesine uygun olduğunu çünkü bu güç kullanımı, sözkonusu düzenlemenin, ikinci paragrafında sayılan amaçlardan biri olan meşru müdafaa amacını güttüğünü ileri sürmektedir. Korucular için sözkonusu olan köylülerin hayatını ve kendi hayatlarını korumak amacıyla hemen bir karar almaktı. Hükümet, eğer korucuların iyi niyetle ve makul şekilde adamın el bombası patlatmak üzere olduğunu düşünmüşlerse, ateş etmekten başka çözümleri olmadığını kabul etmek gerektiği kanaatinde. Bu konuda, Hükümet, *McCann ve diğerleri-İngiltere*, 27 Eylül 1995 tarihli, (A serisi 324 no’lu) kararına atıfta bulunmaktadır.

Bununla beraber, Hükümet, başvuranın yakınları tarafından hukuk makamları önünde verilen beyanlara göre, ölen kişinin akıl hastalığı olduğunu iddia etmektedir. Eğer durum böyle olmasaydı, ilgili, hiçbir zaman, özellikle gece aşırı derecede tehlikeli olan bu bölgeye girmeye çalışmazdı; başka türlü davranmanın hayatını tehlikeye sokacağını bilerek, korucuların ihtarlarına itaat ederdi.

2. Başvuran

Başvuran, Hükümetin, babasının ölümünün gerekli ve orantılı bir güce başvurma sonucu meydana geldiği hususundaki tezine karşı çıkmaktadır. Başvuran, korucuların, kendisinin iyiniyetten ve sağduyudan yoksun olduğunu düşündüğü ölçüsüz tepkilerini uyumsuzluk konusu yapmaktadır.

Başvuran, ilk olarak, Savcı tarafından alınan kendi ifadelerinde belirttiği gibi, bir kısım korucunun sadece şüpheliyi hareketsiz kılmak için değil, onu öldürmek amacıyla ateş ettiklerinin altını çizmektedir. Başvuran, babasının sözkonusu bölgeye girdiğine ilişkin argümana karşı çıkmaktadır çünkü babasının akıl hastalığı vardı. Başvuran, olayın, ilin kamuya açık bir yolu üzerinde meydana geldiğini ve hiçbir şekilde güvenlik bölgesi olarak nitelendirilmeyen bir yol üzerinde meydana geldiğini anlatmaktadır.

Başvuran, yolun projektörlerle aydınlatılmış olduğunu ve yılın bu döneminde sis gibi görüş netliğini azaltacak nitelikte hiçbir unsur bulunmadığını ileri sürmektedir. Dolayısıyla, korucular babasının silah taşımadığını gördüler ya da görmüş olmaları gerekirdi. Bununla birlikte, bir kişinin ilin aydınlatılmış bir yolu üzerinde yürürken baskın yapması normal bir davranışa ters düşerdi. Bunun dışında, başvuran, korucuların, M. M. Bilgin'in korucular kendisine ateş etmeye başlamadan önce zikzak çizerek ve çömelerek yürüdüğüne ilişkin ifadelerine itiraz etmektedir. Başvuranın, babasının böyle yürüebilmesi için hedefi olduğu çok yoğun olan bu ateş açmalardan kendini korumaya çalışmak zorunda kalmış olduğu kanaatindedir. Başvuran, korucuların babasını durması konusunda ihtar ettikleri ve ona ateş etmeden önce havaya ateş ettikleri yönündeki açıklamalarının inandırıcı bulmamaktadır.

İlaveten, Hükümetin beyanlarının tersine, köyün uzağında bulunan olay bölgesinde korunacak köylü bulunmamaktaydı. Korucular ise zaten siperlerinde korunmaktaydılar.

Başvuran, son olarak babasının cinayet anında üzerinde bulunan giysinin PKK militanlarının ayırt edici giysisi olmadığını belirtmektedir.

Başvuran, terörle mücadelenin titizlik gerektiren bir uzmanlık alanı olduğunu ve bu alanda çalışmanın epeyce özgül bir formasyon gerektirdiğini hatırlatmaktadır. Oysa ki, başvurana göre bölgede etkili olan köy korucuları hiç eğitimsiz genellikle okuma yazma bilmeyen kişiler olacaklardı. Başvurana göre, Devlet, böyle bir görev kapsamında, bu korucuları, yetiştirme ve sorumlu kılma zorunluluğunu yerine getirmemiş olacaktı. Bu bağlamda başvuran, *McCann ve diğerleri-İngiltere* kararının 150. paragrafına atıfta bulunmaktadır ve öldürme gücü kullanabilecek Devlet görevlilerinin eylemlerinin hazırlığının ve kontrolünün önemini altını çizmektedir.

Öte yandan, başvuran, davanın soruşturmasındaki birçok boşluğa dikkat çekmektedir: M. M. Bilgin'in ölümüne sebep olan 17 boş fişek kovani gizlendiler; cinayet anıyla otopsi arasında ölen kişinin giysilerinin değişmesi hususunda ve ilk başta giydiği giysilere ne olduğu hususunda güvenlik güçlerine hiçbir soru yöneltilmedi. Başvuran bu giysilerin ateşlemelerin mesafesini belirlemeye yarayabilecek değerli parçalar olduklarının altını çizmektedir.

Yapılan otopsiyle ilgili olarak, başvuran ilk olarak, bu otopsinin bir Adli Tabip tarafından yapılmadığını ileri sürmektedir. Ateşlemelerin saati, ölüm saati, ve ateşlemelerin mesafesi de aynı şekilde otopsi raporunda eksik olan bilgilerdi. Bununla birlikte, Savcı, cesedi ve kanıtları Adli Tıp Kurumu'na sevk etmemiştir ve dolayısıyla uzmanların görüşlerinden yararlanmamıştır.

Ne Beşiri Savcılığı ne de Batman Ağır Ceza Mahkemesi, olay yerine, olayların aydınlanmasına ve özellikle de korucuların görme alanını belirlemeye imkan verecek bir ziyarette bulunmuşlardır.

Başvuran, sanığı ve şahitleri dinlemeye ayrılan sekiz aylık sürenin ve suçlamadan önce geçen on altı aylık sürenin altını çizmektedir. Savcılık, soruşturmayı yürütme inisiyatifini hiyerarşik olarak köy korucularının bağlı olduğu yetkili makam olan Jandarma Karakolu'na bırakmış olacaktır.

Son olarak, başvuran İdari Komitenin taraflı ve bağımlı niteliğini eleştirmektedir ve kanıtları tahrif eden ve gizleyen, adaletin yerini bulmasını engellediğinin kabul edilmesi gereken idarenin kendisi olduğunu ileri sürmektedir.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

1. Genel ilkeler

AİHM, AİHS'nin 2. maddesine ilişkin yorumunu, insanların korunmasının amacı olarak AİHS'nin konusunun ve amacının AİHS'nin düzenlemelerini açık ve etkin gerekliliklerini yerine getirecek şekilde anlamaya ve uygulamaya çağırarak oldukları hususuna göre yönlendirmelidir. Aynı şekilde, AİHS'nin 2. maddesinin sadece yaşama hakkını garanti altına almadığını ama hangi koşullarda ölüme mahkum etmenin haklı görülebileceğini belirttiğini akılda tutmak gerekir: bu bağlamda, sözkonusu madde, barış zamanında, 15. madde uyarınca, AİHS'nin, hiçbir şekilde ilga edilmesine izin verilemeyecek başlıca maddeleri arasında yerini almaktadır. AİHS'nin 2. maddesi, AİHS'nin 3. maddesiyle bağlantılı olarak Avrupa Konseyini oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birini benimsemektedir (bkz, özellikle, *McCann ve diğerleri* kararı).

AİHM, AİHS'nin 2. maddesinin 2. paragrafında belirtilen istisnaların AİHS'nin 2. maddesinin, kesinlikle, bilerek ölüme çarptırma durumlarını hedeflediğini ama bunun sözkonusu maddenin tek konusu olmadığını gösterdikleri kanaatindedir. AİHS'nin 2. maddesinin metni bütün olarak ele alındığında, 2. paragrafın her şeyden önce bilerek ölüme çarptırmaya izin verilen durumları tanımladığını ama "güce başvurmanın" mümkün olduğu durumları belirttiğini -ki bu da istemeden öldürmeye götürebilir- göstermektedir. Bununla birlikte, a), b) veya c) bentlerinde belirtilen hedeflerden birine ulaşmak için, güce başvurma "kesinlikle gerekli" hale getirilmelidir. Bu bağlamda, AİHS'nin 2. maddesinin 2. paragrafında bulunan "kesinlikle gerekli" ifadelerinin kullanılması, Devletin müdahalesinin AİHS'nin 8 den 11 e kadar maddelerinin 2. paragrafı adı altında "demokratik bir toplumda gerekli olup olmadığını" belirlemek için normalde kullanılan daha sıkı ve zorlayıcı bir gereklilik kriteri uygulamak gerektiğini belirtmektedir. Kullanılan güç, özellikle, AİHS'nin 2. maddesinin 2 a), b) ve c) paragrafında belirtilen amaçlarla sıkı sıkıya orantılı olmalıdır (*McCann ve diğerleri*).

Kullanılan gücün AİHS'nin 2. maddesiyle bağdaşır bağdaşmadığını belirlemek için, AİHM'nin, sadece güvenlik güçleri tarafından kullanılan gücün yasadışı şiddete karşı başkalarının korunmasıyla sıkı sıkıya orantılı olup olmadığını bilmek sorusunu değil, bununla beraber terör karşıtı operasyonun mümkün olduğu kadar öldürme gücüne başvurmanın minimum düzeye indirilecek şekilde yetkililer tarafından hazırlanıp hazırlanmadığı ve kontrol edilip edilmediğini bilmek sorusunu çok dikkatli şekilde incelemesi gerekmektedir (*McCann ve diğerleri*; *Bubbins-İngiltere*, 50196/99 no'lu karar; *Ergi-Türkiye*, 28 Temmuz 1998 tarihli karar).

AİHS'nin 1. maddesi uyarınca, Devlete düşen ve "AİHS'de tanımlanan hak ve özgürlükleri, kendi yargılama alanına giren her bireye tanımadan" ibaret olan genel görevle bağlantılı olarak AİHS'nin 2. maddesinin öngördüğü yaşam hakkını koruma zorunluluğu, özellikle, Devlet görevlileri tarafından gerçekleştirilen güce başvurma ölüme sebebiyet verdiği zaman etkin bir soruşturma şekli yürütmeyi içermekte ve zorunlu kılmaktadır (bkz, diğerleri arasında, *Kaya-Türkiye*, 19 Şubat 1998 tarihli karar).

Benzer bir soruşturmanın asıl amacı, yaşam hakkını koruyan iç hukuk kanunlarının etkin şekilde uygulanmasını sağlamak ve Devlet görevlilerini veya organlarını içeren durumlarda, bunların kendi sorumlulukları altında meydana gelen ölümler hakkında açıklama yapmalarını garanti etmektir. Hangi tür soruşturmanın bu amaçların gerçekleşmesine imkan verecek nitelikte

olduğunu bilmeye gelince, bu, koşullara göre değişebilir. Bununla birlikte, izlenen biçimler ne olursa olsun, yetkililerin, soru kendi dikkatlerini sunulur sunulmaz re'sen harekete geçmeleri gerekir. Yetkililer, resmi bir şikayette bulunulması veya soruşturma başlatma sorumluluğunu mağdurun yakınlarının inisiyatifine bırakamazlar (bkz, örneğin, *Paul ve Audrey Edwards-İngiltere*, 46477/99 no'lu karar).

Devlet görevlileri tarafından gerçekleştirilen bir adam öldürme hakkında yürütülen bir soruşturmanın etkin olduğunun kabul edilebilmesi için, genel olarak, soruşturmadan sorumlu kişilerin ve araştırmaları yapan kişilerin olaylara karışan kişilerden bağımsız olmaları gerektiği kabul edilebilir (bkz, örneğin, *Güleç-Türkiye*, 27 Temmuz 1998 tarihli karar; ve *Oğur-Türkiye*, 21954/93 no'lu karar). Bu husus, sadece her türlü hiyerarşik ve kurumsal bağın yokluğunu değil ama aynı zamanda pratik bir bağımsızlığı öngörmektedir (bkz, örneğin, *Ergi kararı*; *Hugh Jordan-İngiltere*, 24746/94; ve *Kelly ve diğerleri-İngiltere*, 30054/96 no'lu, 4 Mayıs 2001 tarihli karar).

Yürütülen soruşturmanın, aynı zamanda, kullanılan gücün koşullara göre haklı veya haksız olduğunu belirlemeye (bkz, örneğin, *Kaya kararı*) ve sorumluların kimliğini tespit etmeye ve cezalandırılmalarına gitmeye (*Oğur kararı*) imkan verecek şekilde etkin olması gerekir. Burada sözkonusu olan sonuç değil araç zorunluluğudur. Yetkililerin, olaya ilişkin, özellikle, görgü tanıklarının beyanları, teknik ve bilimsel alanda görev yapan polislerin notları, ve gerekirse, mağdurda bulunan lezyonların tam ve belirgin bir betimlemesini sunan bir otopsi ve klinik tespitlerin, özellikle ölüm nedeninin objektif analizi gibi kanıtların toplanabilmesi için, makul olarak, imkanları dahilinde olan önlemleri almış olmaları gerekir (bkz, örneğin, *Salman-Türkiye*, 21986/93 no'lu karar; *Tanrıkulu-Türkiye*, 23763/94 no'lu karar; ve *Gül-Türkiye*, 22676/93 no'lu, 14 Aralık 2000 tarihli karar). Soruşturmadaki, mağdurun ölüm nedenini ortaya koyma veya sorumlu kişi veya kişilerin kimliğini tespit etme imkanına zarar verebilecek nitelikteki her eksiklik soruşturmanın etkisiz olduğu sonucuna ulaştırabilir (*Paul ve Audrey Edwards*).

Sözkonusu hakkın önemi göz önüne alınınca, konuda, ulusal mahkemelerin hiçbir şekilde kişilerin yaşamlarına yapılan saldırıları cezasız bırakmaya elverişli olmamaları gerektiğini hatırlamak gerekir. Bu, halkın güvenini muhafaza etmek ve halkın Hukuk Devleti'ne katılımı ve yasadışı eylemlerin hoşgörülmesi veya bu eylemlerin işlenmesine yönelik gizlice anlaşılması görüntüsünü önceden haber vermek için vazgeçilmezdir (bkz, *mutatis mutandis*, *Öneryıldız-Türkiye*, 48939/99 no'lu karar).

Bu koşullarda, AİHM, AİHS'nin 2. maddesinin özü itibarıyla Devletlerin yararlandıkları "her makul şüphenin ötesindeki" kanıt kriterine dayanan karineyi hatırlatmaktadır (bkz, örneğin, *Abdurrahman Orak-Türkiye*, 31889/96 no'lu, 14 Şubat 2002 tarihli karar). Bununla birlikte, bu kriterin devreye girebilmesi için, özellikle Devlet görevlileri tarafından gerçekleştirilen haksız yere adam öldürüldüğü iddia edilen bir durumda, olmaması durumunda başvuranın aşırı derecede kanıt yüküne katlanacağı etkin bir soruşturma yapılmış olması gerekir.

Bu şekil bir soruşturma birçok gerekliliği yerine getirmek zorundadır: soruşturmadan sorumlu kişilerin olaya karışan kişilerden bağımsız olması gerekir (bkz, örneğin, *Avşar-Türkiye*, 25657/94 no'lu karar), aynı zamanda, soruşturma, güce başvuranın koşullara göre haklı veya haksız olduğunu belirlemeye imkan vermelidir (*ibidem*); son olarak, soruşturma, ivedilikle ve makul bir özenle yürütülmelidir: engeller ve zorluklar olsa da, öldürme gücüne başvurma hakkında soruşturma yapmak sözkonusu olduğunda, halkın kanunilik ilkesine güvenini muhafaza etmek ve yasadışı eylemlere oranla, her türlü suç ortaklığı veya hoşgörü görüntüsünü bertaraf etmek için, yetkililerin hızlı (ve bununla beraber, uygun) cevabı genel olarak, asli bir öge olarak kabul edilebilir (*Avşar*).

2. Bu ilkelerin dava koşullarına uygulanması

a. Maddi açıdan

AİHM, ilk olarak, M. Mihdi Bilgin'in silahsız haldeyken köy korucuları tarafından öldürüldüğüne itiraz edilmediğini gözlemlemektedir. Öldürme gücüne yapılan bu başvuru, kuşkusuz, böyle bir eylemin, ikinci paragrafta bildirilen amaçlardan birini izlemesini ve o amaca ulaşmak için kesinlikle gerekli olmasını şart koşan AİHS'nin 2. maddesi kapsamına girmektedir.

AİHM, Hükümetin, köy korucularının güce başvurmasının kesinlikle gerekli olduğuna ve AİHS'nin 2. maddesiyle bağdaştığına ilişkin görüşlerini gözönünde tutmaktadır. Bununla birlikte, AİHM, özellikle öldürme gücü kasten kullanıldığı zaman çok dikkatli bir şekilde ölüme mahkum edilen durumları inceleyerek bir görüş oluşturulmalı ve sadece güce başvurmuş olan Devlet görevlilerinin eylemlerini değil ama aynı zamanda davanın koşullarının bütünü, özellikle, dava konusu olayların hazırlanması ve kontrolünü dikkate almalıdır (bkz *McCann ve diğerleri* kararı).

AİHM, hemen, birçok korucunun öldürmek için ateş ettiklerini beyan ettiklerini ve bu beyanların hiçbir zaman yalanlanmadığını tespit etmektedir.

Aynı şekilde, AİHM, özellikle, cinayetin "güvenlik" çemberi olarak bilinen bölgede işlenip işlenmediği ve ateş edenlerin hangi görüş koşullarında buldukları soruları hakkında başvurana göre olaylarla Hükümete göre olayların birbirleriyle çeliştiklerini gözlemlemektedir. AİHM, dosyadaki belgeler arasında, olayın incelenmesindeki bu temel noktalar üzerinde bazı bilgiler veren tek belgenin, dört mevziden üçüncüsü hakkında hiçbir bilgi içermese de öldürme olayının ertesi günü düzenlenen kroki olduğunu tespit etmektedir.

AİHM, belli bir sıraya göre hareket ettiklerini beyan eden korucuların ifadelerini gözönüne almıştır: korucular önce sözlü ihtarda bulunmuş, daha sonra havaya ateş etmiş, bunu takiben ölen kişinin ayaklarına ateş etmiş ve son olarak bu kişinin karnı üzerine öldürücü kurşunu sıkışlardır. Bununla birlikte, M. M. Bilgin'in, 17 el ateşten kendisine isabet eden iki mermiyle, iki ayağından, sol kolundan ve karnından vurulduğu kesin olsa da, dosyadaki hiçbir unsur bu ateşlemelerin sırasına ilişkin beyanları teyit etmemektedir.

Aynı şekilde, AİHM, en uzaktaki mevzileri tutan korucuların şaşkınlık verici beyanını tespit etmektedir: bu korucular, hiçbir şey görmeden diğer korucuların ateş açtıkları yöne doğru teröristlerin saldırdığını zannederek ateş ettiklerini beyan etmektedirler.

Mağdura isabet eden iki mermi ve havaya sıkıldığı ileri sürülen mermi bir kenara bırakılırsa, kesinlikle insani olan bir panik refleksiyle ama, tehlikeli teröristlerin etkisiz hale getirilmesi sözkonusu olduğunda bile, demokratik bir toplumda kanunların uygulanmasından sorumlu olan kişilerden beklenme hakkının olduğu ateşli silahların kullanımına ilişkin tüm önlemleri almaksızın, on dört el ateş edildiğini tespit etmek gerekir (*McCann ve diğerleri*). AİHM, korucuların davranışının "olayın harareti" içinde bile, hiçbir ateşlemeye ve şüpheli tarafından benzer hiçbir tehdide maruz kalmadıkları için, haksız olduğu kanaatindedir. Kuşkusuz, korucuların öldürme gücüne başvurmaları, sadece korku, beliren bir gölge ve tahminlere dayanmaktaydı.

Öte yandan, beyanları ve krokiyi incelediği zaman, mağdurun, ayaklarından vurulduğu halde, koşarak yaklaşık 75 metrelik bir mesafe boyunca ilerleyebilmiş olmasını hayal etmek AİHM'ye zor gelmektedir. Bunun dışında, AİHM için, yaklaşık on metre mesafeden sokakta gezen bir adamı tehlikeli bir militandan ve bir sopayı bir silahtan ayırt etmeye imkan verecek görüş kabiliyetinden yoksun oldukları ileri sürülen aynı korucuların, koşan ve hareket halinde bir hedef olan adamın, yaklaşık seksen metre mesafeden tek bir mermiyle iki ayağını birden hedef alıp, hedefe isabet ettirmeleri şaşırtıcıdır.

Yetkililer tarafından aktarılan olayların seyrindeki, aleni olan bu birçok çelişki dışında, AİHM, dosyanın, özellikle mevcut davadaki gibi şüphelileri yakalamak sözkonusu olduğunda, görevleri kapsamında köy korucularına yöneltilmiş olacak olası yazılı veya sözlü talimatlar hakkında hiçbir bilgi içermediğini tespit etmektedir. Dosya, mağdur yere düştükten sonra onu görmek için yararlandıkları el fenerleri dışında, köy korucularının sahip olduğu malzemeye (örneğin gece görüş

dürbünleri ve telsizler) ilişkin olarak da açıklama içermemektedir. Eğer lojistik araçların ve kuralcı çerçevenin yokluğu tahmin edilen tehlike karşısında korucuların şaşkınlığını açıklıyorsa ve onların aleyhinde gibi görünüyorsa, bu yokluk, özellikle, öldürme gücünü kullanmaya yetkili olan ve bu amaçla silahlendirilen Devlet görevlilerinin eylemlerinin hazırlığında ve kontrolünde ciddi boşluklar ortaya çıkarmaktadır (*McCann ve diğerleri*).

Hükümetin beyan ettiği gibi, mağdurun öldürüldüğü yolun, akıl sağlığı yerinde olan ve güvenlik güçleri üyesi veya terörist olmayan bir kişinin girmeyi düşünmeyeceği bir güvenlik bölgesi olduğu varsayılsa bile, korucuların hareketlerinin haklılığı, AİHS'nin 2. maddesi kapsamında, zor olarak teyit edilmektedir. Bunun dışında, AİHM, eğer cinayet bir güvenlik bölgesinde meydana geldiyse, yukarıda belirtilen boşlukların, sadece daha da önem kazanabilecekleri kanaatindedir.

AİHM, Devlet görevlileri tarafından, AİHS'nin 2. maddesinin ikinci paragrafında belirtilen amaçlardan birini gerçekleştirmek için güce başvurma, olaylar sırasında iyi nedenlerle geçerli olarak kabul edilen dürüst bir inanca dayanıyorsa ama daha sonra yanlış olduğu ortaya çıkıyorsa, sözkonusu düzenleme bakımından haklı olduğunun kabul edilebileceği kanaatindedir. Tersini beyan etmek, Devlete ve kanunların uygulanmasından sorumlu görevlilerine, kendi hayatları ve başkalarının hayatları aleyhinde uygulanma riskini ortaya çıkaracak gerçek dışı bir görev dayatmış olur (*ibidem*).

Mevcut davada, korucuların eylemlerinin tek başlarına AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiği sonucuna ulaşmak için yeterli olmadığı varsayılsa bile, korucuların karşı karşıya kaldıkları ikilem gözönüne alınca, operasyonun bütününde, AİHS'nin 2. maddesinin gerekliliklerine uyacak şekilde kontrol edilip edilmediği ve organize edilip edilmediği ve operasyonla ilgili talimatların şüphelinin yaşam hakkını gerektiği gibi dikkate alıp almadığı soruları sorulmaktadır (*ibidem*).

Daha önce belirtilenleri gözönüne alınca, AİHM, M. Mihdi Bilgin'in ölümünün, AİHS'nin 2. maddesinin ikinci paragrafı anlamında, yasadışı şiddete karşı başkalarının savunmasını sağlamak için kesinlikle gerekli olan bir güce başvurma sonucuna olduğuna ikna olmamıştır.

Sonuç olarak, AİHM, maddi açıdan AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğini tespit etmektedir.

b. Usul bakımından

Davada, M. Mihdi Bilgin ölümü hakkında cezai olduğu kadar idari araştırmalar şeklindeki resmi bir soruşturmanın iyi bir şekilde yürütüldüğü tartışmalı bir konu değildir.

Bu bağlamda, AİHM, davanın soruşturmasında, başvuran tarafından haklı olarak altı çizilen çeşitli boşluklar ve haklı sebebi olmayan gecikmeler tespit etmektedir. AİHM, bu boşlukların ve düzensizliklerin bir kısmının bir ceza davası kapsamında iç hukuk mahkemeleri tarafından tespit edildiklerini ama bu davanın sonuçlanmadığını da not etmektedir.

Bununla birlikte, dosyadaki tüm unsurlar gözönüne alınca, AİHM, mevcut davada, AİHS'nin 2. maddesinin usul kısmı açısından sorulan başlıca sorunun hukuk sistemini bütününde kapsadığını tespit etmektedir.

Bu koşullarda, AİHM, yukarıda belirtilen eksikliklerin biri veya diğeri üzerinde durmaya gerek olmadığı kanaatindedir çünkü Devlet görevlileri tarafından gerçekleştirilen yasadışı adam öldürme iddiası hakkındaki bir soruşturmanın etkin olması için, her şeyden önce, soruşturmada sorumlu kişilerin olaya karışan kişilerden bağımsız olmaları gerekir.

Böylece, davanın askıya alınması kararının akabinde kendisine başvuru Beşiri Kaymakamlığının, köy korucuları tarafından işlenen M. Mihdi Bilgin cinayeti hakkında soruşturma yapması için bir müfettişi görevlendirdiğini belirtmek yeterlidir. Jandarma Karakol subayı olan müfettiş, haklarında soruşturma yürüttükleri köy korucularıyla aynı yerel hiyerarşidendi. Buna ek

olarak, Kaymakamlığın İdari Komitesi, müfettiş tarafından hazırlanan soruşturma raporu temelinde karar vererek olayların seyrini, sözkonusu raporun tespitleri ve sonucu hakkında en ufak şüphe dile getirilmeden, bu raporda yazıldığı şekliyle benimsemiştir.

Öte yandan, korucular hakkında kovuşturma yapılmamasına ilişkin bu karar, soruşturma görevli Jandarma Karakolu görevlileri aleyhindeki dava henüz askıdayken verilmiştir. Oysa ki, iki davanın konuları arasındaki bağın önemi ve ikinci dava temelinde teyit edilen beyanların ciddiliği ve endişe verici niteliği gözönüne alınınca, Komitenin Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını beklemesi istenirdi.

Bu durumda, Türk Hukuk Sisteminin M. Mihdi Bilgin'in ölümünü çevreleyen koşullar karşısındaki tepkisinin etkin olduğu kabul edilemez.

Bu nedenle, davada, aynı zamanda, usul bakımından AİHS'nin 2. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, dava konusu koruculara sonuç olarak mutlak bir cezalandırılmama imkanı sunan Türk Ceza Hukukunun eksikliklerine itiraz etmektedir. Başvuran, AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmaktadır.

A. Davadaki tarafların argümanları

1. Hükümet

Yetkililer tarafından yürütülen soruşturmaya ilişkin olarak, Hükümet, AİHM'nin uyuşmazlık konusu soruşturmanın etkin ve derinlemesine bir şekilde yürütüldüğüne kanaat getirerek benzer bir şikayetin kabuledilemez olduğu sonucuna vardığı 19664/92 no'lu başvuruya atıfta bulunmaktadır (*Çelebi-Türkiye*, 5 Haziran 2001 tarihli karar). Hükümet, bu davadaki gibi, davada, Savcının olaydan haberdar olur olmaz köy korucuları hakkında araştırmalar başlatmış ve otopsi yaptırmıştır. Batman Ağır Ceza Mahkemesi ise, Beşiri Savcılığı'na, Jandarma Karakol görevlilerinin kanıtların bozulması ve gizlenmesi olayına olası olarak karışmalarına ilişkin olarak soruşturma yapmasını ve korucuların silahlarını ve olay yerinde bulunan fişek kovanların balistik incelemeye sunmasını emretmiştir.

2. Başvuran

Başvuran, AİHS'nin 2. maddesinin usul kısmı açısından oluşturduğu görüşlerini yinelemektedir ve AİHS'nin 13. maddesince öngörülen başvurunun icrasının kendi durumunda, neredeyse sistematik olarak kendi görevlilerine cezalandırılmama imkanı sağladıklarını ileri sürdüğü Savunmacı Devlet yetkilileri tarafından geniş ölçüde engellendiğinin altını çizmektedir.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

AİHS'nin 13. maddesi, iç düzenin ulusal mahkemenin AİHS'ye dayanan "savunulabilir" bir şikayetin içeriğinden haberdar olmasını sağlayacak etkin bir başvuru yolu sunmasını şart koşmaktadır (*Z. ve diğerleri-İngiltere*, 29392/95 no'lu karar). Bu düzenlemenin konusu, yargılanabilir kişilerin AİHM önündeki uluslararası şikayet mekanizmasını harekete geçirmek zorunda kalmadan önce, ulusal düzeyde, AİHS tarafından garanti altına alınan haklarının ihlallerinin uygun şekilde telafi edilmesini elde edebilmelerine imkan verecek bir yol sağlamaktır (*Kudla-Polonya*, 30210/96 no'lu karar).

Yaşamı koruma hakkının ve işkence yasağının temel önemi gözönüne alınınca, AİHS'nin 13. maddesi, işkencenin ve ölümün sorumlularının kimliklerinin tespit edilmesine ve cezalandırılmalarına götüreceği nitelikte ve şikayetçinin soruşturma usulüne etkin erişimini içeren derinleştirilmiş ve etkin araştırmaları şart koşmaktadır (bkz. *Kaya* kararı).

AİHM, yetkililerin, sorumluların kimliklerinin tespit edilmesi ve cezalandırılmalarına yönelik derinlemesine ve etkin bir soruşturma yürütmedikleri gerekçesiyle (*Kaya*), birçok kez, güvenlik güçleri görevlileri tarafından veya onların suç ortaklığıyla işlenen yasadışı adam öldürme iddiaları hakkındaki davalarda AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir (bkz, örneğin, *Kılıç-Türkiye*, 22492/93 no'lu kararda belirtilen içtihat). Temelinde 1990'lı yıllarda Türkiye'nin güneydoğusunu kasıp kavuran anlaşmazlık bulunan bu davalara, başvuranların bir yakınlarının güvenlik güçleri tarafından yasadışı şekilde öldürülmesine veya şüpheli koşullarda ölümüne ilişkin şikayetleri hakkında, bu şekil soruşturmaların yokluğu damgasını vurmuştu.

AİHM'yi, bu davalarda, itiraz ettikleri olaylar için sorumlulukların ortaya konmasını görme ve sonuç olarak ister bir ceza davasında müdahil taraf teşkil ederek ister hukuki veya idari mahkemelere başvurarak uygun bir tazmin talep edebilme fırsatları olmadığı için başvuruların etkin başvuru yolundan mahrum kaldıkları sonucuna götüren esas olarak bu unsurdur (*Öneriyıldız*).

Bu bağlamda, AİHM, özellikle, ilgili idari organların AİHS'nin 2 ve 13 maddelerinin gerektirdiği gibi bağımsız bir soruşturma yürütme yeteneğine ilişkin olarak ciddi şüpheler duyduğunu dile getirdiğini hatırlatmaktadır (bkz, son olarak, *mutatis mutandis*, *Sunal-Türkiye*, 43918/98 no'lu, 25 Ocak 2005 tarihli karar).

Belirtilen içtihat bakımından ve yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı, Savunmacı Devletin AİHS'nin 13. maddesinin gerektirdiği gibi etkin bir cezai soruşturma yürütmüş olduğu kabul edilemez (*Kaya*).

Bu nedenle, AİHS'nin 2. maddesine atıfta bulunarak yapılan şikayete ilişkin olarak AİHS'nin 13. maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Zarar

1. Tarafların argümanları

Başvuran, babasının bir eşi ve yedi çocuğu olduğunu ve babasının çiftçi ve 23 hektarlık bir arazinin hissedarı olduğunu vurgulamaktadır. Başvuran, bir ziraat mühendisi tarafından hazırlanan uzmanlık raporuna dayanarak, babasının öldüğü yıl olan 1994 ile yaşasaydı çalışma hayatının sonu olarak kabul edilen yaş olan 65 yaşında olacağı 2007 yılları arasında ailesinin maruz kalacağını ileri sürdüğü yıllık zararın miktarını hesaplamaktadır. Kazanılması düşünülen miktarın kaybına ve yıllık kanuni faizlere dayanan bir hesaplama, başvuranın davada maruz kaldığı maddi zarar için talep ettiği miktar 191 413 Euro'ya ulaşmaktadır.

Bunun dışında, başvuran, manevi zarar olarak, annesi Rabia Bilgin için 30 000 Euro, Şakir Bilgin, Mehmetşah Bilgin, Hasina Bilgin, Alaaddin Bilgin, Necla Bilgin ve Süphiye Bilgin adlı erkek ve kız altı kardeşinin her biri için 10 000 Euro ve kendisi için 30 000 Euro olmak üzere toplam 120 000 Euro talep etmektedir.

Hükümet, nazari ve aşırı olarak değerlendirdiği bu iddiaları reddetmektedir.

2. AİHM'nin değerlendirmesi

a. Maddi zarar

AİHM, şüphesiz, başvuran ve ailesinin tespit edilen ihlallerden mağdur olduklarını ve bu ihlallerle iddia edilen gelir kaynaklarının kaybı adı altında bir tazminat içerebilecek maddi zararların arasında açık bir nedensellik bağının bulunduğunu gözlemlemektedir (*Salman ve Z. ve diğerleri*). Davada, başvuranın iddialarının, bu açıdan, 1994 ile 2007 yılları arasındaki dönem için tarım gelirleri kaybının objektif değerlendirmesinden yola çıkarak hesap dökümü yapılmış ve hesaplanmıştır.

Bununla birlikte, hiçbir belge, M. Mihdi Bilgin'in sađlıđında toprakların iřlenmesinden elde edilen gerçek gelirleri belirtmemektedir. Yine hiçbir řey, řüphesiz hak sahiplerinin ilgiliden miras yoluyla edindikleri bu toprakların řu anki durumunun ne olduđunu bilmeye imkan vermemektedir. İleri sűrűlen zararlar tam bir hesaplama uygun olmayan unsurlar içerdikleri için her deđerlendirme kısmen nazari olacaktır (bkz, diđerleri arasında, *Sporrong ve Lűnnroth-İsveç*, 18 Aralık 1984 tarihli, A serisi 88 no'lu karar; ve *Akdivar ve diđerleri-Tűrkiye*, 1 Nisan 1998 tarihli karar).

AİHS'nin 41. maddesinin űngűrdűđű gibi, AİHM, elindeki verilerin bűtűnűnű ve űzellikle babalarının űlűm tarihinde sadece Necla adlı çocuđun kűűk olduđu durumunu gűzűnűne alarak, mali destek kaybı sonucu oluřan zarara iliřkin olarak bařvuranın iddialarını hakkaniyetle deđerlendirecektir.

Her veriyi etraflıca değerlendirerek, AİHM, maddi zarar için M. Mihdi Bilgin'in hak sahipleri için toplam 15 000 Euro'luk bir miktar űdenmesinin uygun olduğu kanaatinde. Bu miktar řu şekilde paylaştırılacaktır: dul kalan eři Rabia Bilgin için 6 000 Euro, -1999 yılına kadar ergin olmayan- kızı Necla Bilgin için 3 000 Euro ve başvuran da dahil olmak űzere ergin olan altı çocuğunun her birine 1 000 Euro.

b. Manevi zarar

Manevi zarara ilişkin olarak, AİHM, şüphesiz, başvuranın ve ailesinin AİHS'nin 2 ve 13 maddelerinin tespit edilen ihlalleri akabinde sıkıntı çektiklerini kabul etmektedir. Bununla birlikte, AİHM, bunun için talep edilen miktarların aşırı olduğu kanaatinde.

Her veriyi etraflıca deđerlendirerek, AİHM, AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edilmesinden ileri gelen manevi zarar için M. Mihdi Bilgin'in İhsan Bilgin, Rabia Bilgin, řakir Bilgin, Mehmetřah Bilgin, Hasina Bilgin, Alaaddin Bilgin, Necla Bilgin ve Sűphiye Bilgin adlı hak sahiplerine eřit paylarda bűlűřtűrűlmek űzere toplam 24 000 Euro űdenmesine karar vermektedir.

AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edilmesine yol açan koşulların sonucunda ortaya çıkan manevi zarara ilişkin olarak, AİHM, başvuranın kendisi hakkında, hakkaniyetle karar vererek, başvurana 5 000 Euro űdenmesinin uygun olduğu kanaatinde.

B. Masraf ve harcamalar

Bununla beraber, bařvuran, ulusal mahkemeler ve AİHM űnűnde yapılan masraf ve harcamalar için 6 200 Euro talep etmektedir. Bu bađlamda, bařvuran, kendisi ve avukatı tarafından imzalanan, mevcut dava kapsamında, ekte iliřtirdiđi Diyarbakır Barosu tarafından űngűrűlen tarifenin uygulanacađına iliřkin avukatlık űcreti sűzleřmesini sunmuřtur. Bu tarife, avukatlık űcretlerinin minimum miktarını, AİHM tarafından ihlal tespit edildiđi durumda, AİHS'nin 41. maddesi uyarınca, AİHM tarafından űdenen miktarın %15'i olarak belirlemektedir. Bunun dıřında, bařvuran, ilk ikisi toplam 569 250 000 Tűrk Lirası (TL) olan ve eviri masraflarına iliřkin ve űűncűsű 350 000 000 TL olan ve ilgilinin maddi zarar adı altındaki talepleri temelindeki uzmanlık raporuna iliřkin olmak űzere ű fatura sunmaktadır.

Hűkűmet, ařırı olarak deđerlendirdiđi bu iddialara itiraz etmektedir.

AİHM'nin içtihadına gűre, bir bařvuran, yapmıř olduđu masraf ve harcamaların kendisine geri űdenmesini ancak bu masraf ve harcamaların gerçekliđi, gerekliliđi ve miktarlarının makul niteliđi kesin olarak ortaya konuđu zaman elde edebilir. AİHM, davada ve deđerlendirmesine sunulan verileri, yukarıda belirtilen verileri ve daha űnce adlı yardım adı altında űdenen miktarları gűzűnűne alarak, bařvurana bűtűn masraflar için 3 000 Euro'luk miktarın űdenmesinin makul olduđu kanaatinde (*Gezici-Tűrkiye*, 34594/97 no'lu, 17 Mart 2005 tarihli karar; ve *Fatma Kaçar-Tűrkiye*, 35838/97 no'lu, 15 Temmuz 2005 tarihli karar ile karřılařtırınız).

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına ű puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU NEDENLERLE AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. AİHS'nin 2. maddesinin, maddi ve usul kısımları bakımından ihlal edildiğine;

2. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğine;

3. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından:

i. AİHS'nin 2. maddesi açısından, tespit edilen ihlallerden ileri gelen maddi ve manevi

zararlar için:

- Rabia Bilgin'e 9 000 Euro (dokuz bin Euro) ödenmesine;

- Necla Bilgin'e 6 000 Euro (altı bin Euro) ödenmesine ve

- M. Mihdi Bilgin'in ölümünde ergin olan altı çocuğunun her birine 4 000 Euro (dört bin Euro) ödenmesine;

ii. başvurana, AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edilmesinden dolayı maruz kaldığı

manevi zarar için 5 000 Euro (beş bin Euro) ödenmesine;

iii. masraf ve harcamalar için 3 000 Euro (üç bin Euro) ödenmesine;

iv. sözkonusu miktarların, yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutulmasına;

b) Sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;

4. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3 maddesine uygun olarak 27 Temmuz 2006 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

MAHSUN TEKİN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 52899/99

Strazburg

20 Aralık 2005

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1976 doğumludur. Başvurusunu yaptığı sırada Aydın Cezaevi'nde (Türkiye) bulunmaktadır.

Başvuran 31 Mayıs 1997 tarihinde polisler tarafından yakalanmıştır. Başvuranın yasadışı bir terör örgütünün "genç öğrenci cephesi"ne üye olduğundan şüphe edilmiştir. Aynı gün Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltına alınmıştır.

Başvuran gözaltında bulunduğu sırada polisler tarafından sorgulanmıştır. Başvuran imzaladığı ifadesinde sözkonusu terör örgütüne üye olduğunu ve bu örgüte yandaş toplamak amacıyla faaliyetlerde bulunduğunu kabul etmiştir.

6 Haziran 1997 tarihinde başvuran Adli Tıp Doktoru tarafından muayene edilmiştir. Adli Tıp Doktoru tarafından hazırlanan raporda başvuranın vücudunda herhangi bir kötü muamele izine rastlanılmadığı belirtilmiştir.

Aynı gün, başvuran önce Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı tarafından dinlenmiştir. Başvuran yasadışı örgüte mensup olduğunu ve bu örgütün faaliyetlerine katıldığını inkar etmiştir. Başvuran aynı zamanda gözaltında kendisine baskı yağıldığını iddia etmiş fakat Cumhuriyet Başsavcısı, kötü muamele izinin tespit edilmediğini belirten sağlık raporunu hatırlatmakla yetinmiştir.

Yine 6 Haziran tarihinde, başvuran Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimi'ne sevk edilmiştir. DGM Hakimi başvuranın tutuklu yargılanmasına karar vermiştir. Başvuran yine aleyhinde yapılan suçlamaları inkar etmiştir.

9 Haziran 1997 tarihinde, başvuran yeniden Ankara Adli Tıp Doktoru tarafından muayene edilmiştir. Adli Tıp Kurumu Doktoru ilk raporda yer alan teşhisleri yinelemiş ve başvuranın kendisine soğuk su tutulduğunu, bunun göğsünde ağrılara sebep olduğunu, fakat bunların sonradan geçtiğini iddia ettiğini belirtmiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte, Cumhuriyet Savcısı başvuruları biri askeri hakim olmak üzere üç hakimden oluşan DGM önünde itham etmiştir. Başvuruları yasadışı silahlı örgüt üyesi olmak ve bu örgütün “genç öğrenci kolları” adına faaliyetlerde bulunmakla suçlamış ve Türk Ceza Kanunu'nun 168§2. maddesi ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. maddesi uyarınca mahkum edilmesini talep etmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

7 Temmuz 1997 tarihinde DGM'de yapılan duruşma sırasında, başvuran, aleyhindeki suçlamaları reddetmiş ve polislerin baskısı altında ifadesini verdiğini iddia etmektedir.

10 Haziran 1998 tarihli bir kararla, DGM başvuruları üzerine atılı fiillerden suçlu bularak TCK'nin 168§2 maddesi uyarınca on beş yıl hapis cezasına mahkum etmiştir. DGM kararında, başvuranın yalanlamalarına rağmen, dosyada yer alan delillerin iddianamenin olaylara ilişkin yorumunu desteklediği kanaatindedir.

Başvuran, 27 Temmuz 1998 tarihinde kararın temyizine gitmiştir. Yargıtay, 29 Aralık 1998 tarihli bir kararla DGM kararını onamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

AİHS'nin 3. maddesine atıfta bulunan başvuran gözaltındayken kötü muameleye maruz kaldığını iddia etmektedir. Başvuran kendisini yargılayan ve mahkum eden Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bünyesinde bir askeri hakim bulunmasından dolayı “bağımsız ve tarafsız bir mahkeme” tarafından adilce yargılanmadığı iddiasında bulunmaktadır. Adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini, gözaltında bulunduğu sırada avukat yardımından faydalanamadığını ve mahkumiyetinin yalnızca baskı altında alınan ifadesine dayandığını ileri sürmektedir. Başvuran bu itibarla AİHS'nin 6§§1 ve 3. maddesinin c) bendine atıfta bulunmaktadır.

I. KABULEDİLEBİLİRLİK HAKKINDA

A. AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiği iddiası hakkında

1. Altı ay süresi

Hükümet altı ay süresine uyulmadığını belirtmektedir. *Şahin-Türkiye* (karar), no:25091/94, 2 Aralık 1996 tarihli kararında benimsenen tutumu hatırlatmakta ve başvuranın en geç 6 Aralık 1997 tarihine kadar başvurusunu yapması gerektiğini belirtmektedir. Başvuran 6 Haziran 1997 tarihinde Cumhuriyet Savcısı önünde gözaltındayken kötü muameleye maruz kaldığını iddia etmiş, sağlık

raporuna dayanan Cumhuriyet Savcısı ise bu iddiaları incelememiştir. Hükümet başvuranın bu tarihten kısa süre sonra iç hukuk yollarının etkisiz olduğunu anlamış olması gerektiğini belirtmektedir.

AİHM, iç hukuk yollarının bulunmadığı durumlarda, altı ay süresi başvuruda dava konusu olayın meydana geldiği tarihten itibaren başlamaktadır. Bununla birlikte, başvuran bir başvuru yapmışsa ve bu başvuruyu etkisiz kılan nedenlerden daha sonra haberdar olmuşsa ya da haberdar olması gerekiyorsa, altı ay süresi haberdar olduğu ya da olması gerektiği andan itibaren işlemeye başlar (Bkz. *mutatis mutandis*, *Mehmet Laçin-Türkiye*, no: 23654/94, 15 Mayıs 1995 tarihli Komisyon kararı, (DR) 81, s. 76).

Esas itibarıyla, 6 Haziran 1997 tarihinde Cumhuriyet Savcısı'nın başvuranın kötü muameleyle ilişkin iddialarını reddetmesinin ardından, başvuran 7 Temmuz 1997 tarihinde yapılan duruşma sırasında DGM önünde iddialarını yinelemiştir. DGM'de yapılan on duruşma sırasında, başvuranın gözaltında bulunduğu sırada kötü muameleyle maruz kaldığına dair hiçbir iddiada bulunmadığı bir gerçektir. Bununla birlikte, 27 Temmuz 1998 tarihinde sunduğu temyiz dilekçesinde, gözaltında verdiği ifadenin geçersiz olduğunu ve baskı altında ifade verdiğini belirtmektedir. Buna karşın, Yargıtay'ın 29 Aralık 1998 tarihli kararında başvuranın kötü muamele yapıldığına ilişkin iddialarına atıf yapılmamıştır. Bu nedenle, başvuranın, 29 Aralık 1998 tarihinde alınan Yargıtay kararından önce, iddialarına ilişkin başvuru yollarının etkisiz olduğunu bilmesinin mümkün olmadığı düşünülebilir.

Sonuç olarak AİHM Hükümet'in itirazını reddetmektedir.

2. Diğer kabuledilebilirlik kriterleri

Hükümet, başvuranın gözaltında bulunduğu sırada kötü muameleyle maruz kaldığı yönündeki iddialarını destekleyecek hiçbir kanıt sunmadığını belirtmektedir. Sonuç olarak başvurunun bu kısmının temelden yoksun olduğu gerekçesiyle kabuledilemez ilan edilmesi gerektiği kanaatindedir.

AİHM, kötü muamele iddialarının delillerle desteklenmesi gerektiğini hatırlatmaktadır. AİHM delilleri değerlendirirken "her türlü makul şüpheciğin ötesinde" ilkesinden yararlanmaktadır; bu türden bir delil, yeteri kadar ciddi, açık ve birbiriyle uyumlu bir dizi emareden ya da çürütülemeyecek karinelere oluşabilir (Bkz. *Örneğin*, *İrlanda-Birleşik Krallık*, 18 Ocak 1978 tarihli karar, A serisi no: 25, §161 *in fine*).

AİHM, başvuranın dile getirdiği kötü muamele iddialarının göğsünde ağrıya neden olan vücuda soğuk su tutulması ile ilgili olduğunu gözlemlemektedir. AİHM fiziksel ya da ruhsal izler bırakacak türden olmayan muamelelerin 3. madde alanına girebileceğini kabul etmektedir (*Büyükdağ-Türkiye*, no: 28340/95, § 53, 21 Aralık 2000).

Esasında AİHM, başvuranın gözaltında bulunduğu sırada kendisine yapılan kötü muamelelerin (soğuk su tutulması) şekli hakkında ayrıntılı bilgiyi, yalnızca 9 Haziran 1997 tarihinde yapılan ikinci muayenesi sırasında Adli Tıp Doktoru'na verdiğini gözlemlemektedir. Daha sonra, başvuran DGM Cumhuriyet Savcısı ve Yargıtay'da ifadelerini inkar etmekle yetinmiş, şimdi AİHM önünde ileri sürdüğü kötü muamelelerin cinsini belirtmeden, baskı altında ifade verdiğini belirtmiştir.

AİHM, DGM'de yapılan 7 Temmuz 1997 tarihindeki ilk duruşmadan, kararın verildiği 10 Haziran 1998 tarihine kadar, on duruşma yapılmıştır. Bütün bu duruşmalar sırasında başvuran hiçbir şekilde kötü muameleyle maruz kaldığı iddiasında bulunmamış, yalnızca tutuksuz yargılanmayı talep etmekle yetinmiştir.

Ayrıca, ilk dilekçesinde başvuran kötü muameleyle maruz kaldığı iddialarına ilişkin ayrıntılı açıklamada bulunmamış, 9 Haziran 1997 tarihli sağlık raporuna gönderme yapmakla yetinmiştir. Bu raporda, 6 Haziran 1997 tarihli raporda yer alan tespitler yinelenmiş, hiçbir kötü muamele izine

rastlanılmadığı, yalnızca başvuranın vücuduna soğuk su tutulduğu yönünde ifadelerinin olduğu belirtilmiştir. AİHM, Mahkemenin 22 Haziran 1999 tarihli bir yazıyla başvuranın avukatını 3. maddenin ihlal edildiği iddiası ile ilgili olarak bu konuda ayrıntılı bilgi sunmaya davet ettiğini not etmektedir. 23 Eylül 1999 ve 18 Ekim 1999 tarihinde, başvuranın avukatı mektuba cevap olarak başvuranın maruz kaldığı kötü muameleleri genel olarak anlatmış, fakat başvuranın hangi sebepten dolayı mağdur olduğunu belirtmemiştir.

Bu koşullar altında, AİHM kendisine iletilen kötü muamele iddialarının, adli makamların bilgisine yeteri kadar iletilmişinin kabul edilemeyeceğini ve bu nedenle başvuranın, kötü muamele iddialarıyla ilgili avukatının ve kendisinin daha ciddi bir dayanak sunmadan, derinlemesine bir soruşturma yapılmasını haklı ve yerinde olarak bekleyemeyeceğini düşünmektedir (Bkz., örneğin, *Ş.T-Türkiye* (karar), no: 28310/95, 9 Kasım 1999, ve *Kaplan*, adigeçen, karşılaştırım *Aksoy-Türkiye*, 18 Aralık 1996 tarihli karar, *Derleme Hükümler ve Kararlar* 1996-VI). Bu noktada, AİHM başvuranın iddialarının “savunulabilir” olarak değerlendirilemeyeceğini belirtmektedir. Adli makamların AİHS’nin 3. maddesi uyarınca “etkili soruşturma” yürütme zorunluluğunu yerine getirmedeğinin de düşünülmemeyeceği görüşündedir. Bu koşullarda AİHM’yi başvuranın şikayetçi olduğu kötü muamelenin polisler tarafından yapıldığını düşünmeye itecek ve/veya AİHM’nin olayda adli makamların tutumlarını değerlendirmesini sağlayacak hiçbir unsur mevcut değildir (Bkz., diğerleri arasında, *Yılmaz-Türkiye* (karar), no: 50743/99, 30 Mayıs 2000; *Fidan-Türkiye* (karar), no: 24209/94, 29 Şubat 2000; *Uykur-Türkiye* (karar), no: 24599/95, 9 Kasım 1999; ve *Ş.T.*, adigeçen).

AİHM, başvurunun bu kısmının AİHS’nin 35§3 maddesi uyarınca dayanaktan yoksun olduğuna karar vermiştir.

B. AİHS’NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHM içtihatlarından doğan kriterler ışığında (Bkz. Özellikle *Çıraklar-Türkiye*, 28 Ekim 1998 tarihli karar, *derleme* 1998-VII) ve elindeki mevcut deliller göz önüne alındığında AİHS’nin 6. maddesine ilişkin şikayetlerin esastan incelenmesi gerektiğine karar vermiştir. Bunun dışında başka hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi bulunmamaktadır.

II. ESAS HAKKINDA

A. Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin Bağımsızlığı ve Tarafsızlığı Hakkında

AİHM daha önce buna benzer şikayetlerin dile getirildiği birçok dava incelediğini ve bunların AİHS’nin 6 § 1 maddesinin ihlali yönünde sonuçlandığını ortaya koymaktadır (Bkz. adigeçen *Özel*, § 20-21, ve adigeçen *Gençel*, PP 11-12).

AİHM mevcut davayı incelemiş ve Hükümet’in davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir tespit ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, Ceza Kanunu’nda öngörülen suçlardan ötürü Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde yargılanan başvuranın, aralarında asker kökenli bir hakimin yer aldığı mahkeme önüne çıkma konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu kanısındadır. Dolayısıyla başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin davanın gerekçesine yabancı mülahazalar ışığında sebepsiz bir yargı kararı almasından haklı olarak kaygı duymaktadır. Bu nedenle başvuranın, bu yargı merciinin tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin dikkate alınması gerekmektedir (*Incal –Türkiye*, 9 Haziran 1998 tarihli karar, *Derleme* 1998-IV, s. 1573, § 72).

AİHM, başvuranları yargılayıp mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesinin AİHS’nin 6 § 1 maddesinde yer alan bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğini taşımadığı sonucuna varmıştır.

B. Cezai Yargılama Sürecinin Adilliği Hakkında

Hükümet bir ihlalin varlığını kabul etmemektedir.

AİHM, daha önceki benzer davalarda da dile getirildiği üzere, tarafsızlıktan ve bağımsızlıktan yoksun bir mahkemenin, hiçbir surette, yargı yetkisi altındaki kişilere adil ve hakkaniyete uygun bir yargılama süreci temin edebileceğinin varsayılamayacağını hatırlatır.

Başvuranın, davasının bağımsız ve tarafsız bir mahkeme önünde görülmesi hakkının ihlal edildiği tespiti ışığında, AİHM, mevcut şikayeti incelemeye gerek olmadığı kanaatine varmıştır (Bkz. diğerleri arasında adı geçen *Çıraklar* kararı, s. 3074, §§ 44-45).

II. AİHS’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

AİHS’nin 41. maddesinde yer alan unsurlar.

Başvuran adil tazmin talebinde bulunmamıştır. Sonuç olarak, mahkemenin 27 Kasım 2002 tarihli yazıda belirtilen süre içinde cevap verilmediği gözönüne alındığında, 29§3 maddenin uygulanması kararıyla birlikte AİHM, AİHS’nin 41. maddesi uyarınca herhangi bir ödeme yapılmasına gerek olmadığı kanaatine varmıştır.

AİHM, bir başvuran hakkında mahkumiyet kararı veren mahkemenin, AİHS bakımından tarafsız ve bağımsız bir mahkeme olmadığı sonucuna vardığında, en uygun tazminin, prensip olarak, başvuranın gerekli zaman içinde, tarafsız ve bağımsız bir mahkeme tarafından yeniden yargılanması olacağı kanaatindedir (*Öcalan-Türkiye* [GC], no:46221/99, §210, CEDH 2005-...).

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM OY BİRLİYLE,

1. AİHS’nin 3. maddesine ilişkin şikayetin *kabuledilemez olduğuna*;
2. AİHS’nin 6. maddesine ilişkin şikayetin *kabuledilebilir olduğuna*;
3. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin bağımsızlık ve tarafsızlıktan yoksun olması nedeniyle AİHS’nin 6§1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. AİHS’nin 6. maddesi uyarınca yapılan diğer şikayetlerin incelenmesine *gerek olmadığına*;

Karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM’nin iç tüzüğü’nün 77§§ 2 ve 3 maddesine uygun olarak 20 Aralık 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

HÜSNİYE TEKİN /Türkiye Davası*

Başvuru no:50971/99

Strazburg

25 EKİM 2005

OLAYLAR

Başvuran 1976 doğumludur.

A. Davanın kaynağı

Başvuran, 22 Ağustos 1997 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından gözaltına alınmıştır.

Aynı gün saat 18:50'de polisler, başvuran ve gittikleri mağazanın sahipleri Abdulvahap Erkek ve Abdulkadir Erkek'in imzaladığı yakalama tutanağını düzenlemişlerdir. Polisler, olay yerine geldiklerinde, sözkonusu mağazanın "kavga"nın ardından dağınık bir vaziyette olduğunu belirtmişlerdir. Hol olarak kullanılan yerde beş adet mermi kovani bulunmuştur. Yakalanan kişi mağazaya tehditle para istemek için gelmiştir. İşyeri sahipleri ve başvuran arasında "kavga" çıkmıştır. Birkaç darp neticesinde başvuran demir kapılı bir duş kabinine girmiştir. Burada ateş açılması sonucu oluşan bir delik bulunmuştur. Başvuranın el çantasında, değişik kişilere ait yedi adet kartvizit ve "örgüt dokümanı" başlıklı değişik boyutlarda on dokuz adet kağıt bulunmuştur.

22 Ağustos 1997 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Başsavcısı'ndan başvuranın gözaltı süresinin dört gün daha uzatılmasını istemiştir.

23 Ağustos 1997 tarihinde Abdulvahap Erkek polis tarafından dinlenmiştir.

Aynı gün Abdülkadir Erkek de ifade vermiştir.

Başvuran ve iki kardeş arasındaki 23 Ağustos 1997 tarihli teşhis tutanağında başvuranın kendisine atfedilen olayları kabul ettiği belirtilmektedir.

23 Ağustos 1997 günü saat 1:20'de başvuran Haseki Devlet Hastanesi acil servis doktoru tarafından muayene edilmiştir. Geçici raporda başvuranın vücudunda, sırtında 3-4 cm'lik ekimoz ve sıyrıklar, göğüsler üzerinde eritem ve sıyrıklar, karın bölgesinde ekimoz, boyun, burun ve her iki göz çevresinde eritem ve sıyrıkların bulunduğu belirtilmiştir.

24 Ağustos 1997 tarihinde polis başvuranı da dinlemiştir. Başvuran, kendisinden Abdulkadir ve Abdulvahap Erkek'ten bir milyar Türk Lirası istemesini isteyen PKK üyesi Ramazan adlı bir kişiyle tanıştığını belirtmiştir. Başvuran, Ramazan'a vermek üzere parayı almak için bu kişilerin mağazasına gitmiştir. Parayı PKK adına isteyince iki kardeş başvuranı yakalamaya çalışmış, kavga etmiş ve darp ettikten sonra ellerini ve ayaklarını bağlamışlardır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayıresmî tercümedir.

Daha sonra polisler olay yerine gelmiş ve başvuranı gözaltına almışlardır. Başvuran mağazaya bırakılan "ERNK" mührü taşıyan mektubu kendisinin yazmadığını belirtmiştir.

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı 26 Ağustos 1997 tarihinde başvuranı dinlemiştir. Başvuran hakkında yapılan suçlamalara itiraz etmiştir. Başvuran sözkonusu mağazaya iş başvurusunda bulunmak amacıyla gittiğini belirtmiştir.

Başvuran gözaltı sırasında alınan ifadesine itiraz etmiştir. Başvuran, mağaza sahipleri kendisini dövüp üzerine ateş ettikleri için korktuğunu belirtmiştir. Polisler kendisine eğer doğruyu söylemezse işkence yapacaklarını söylediklerini belirtmiştir. İşkence göreceğini düşündüğünden mağaza sahiplerinin verdiği ifadeler doğrultusunda ifade vermiştir. Sağlık raporunun doğru olduğunu ve saptanan yaraların mağaza sahipleriyle dövüşürken oluştuğunu ileri sürmüştür. Başvurana polisler tarafından "bedensel" işkenceye tabi tutulmamıştır. Polisler başvurana eğer doğruyu söylemez ise kendisine işkence yapacaklarını söylemişlerdir. Polisler ayrıca başvuranın göğüslerini sıkıştırdıkları. Böylelikle başvuran gözaltı sırasında alınan tespit tutanağına ve ifadesine itiraz etmiştir.

Başvuran Cumhuriyet Başsavcısı'nın isteği üzerine 26 Ağustos 1997 günü saat 11:00'de İstanbul Adli Tıp Kurumu tarafından muayene edilmiştir.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 28 Ağustos 1997 tarihinde Abdulkadir Erkek'i dinlemiştir.

Aynı gün Abdulvahap Erkek de dinlenmiştir.

DGM 19 Kasım 1997 tarihli duruşmada Abdulvahap ve Abdulkadir Erkek'i dinlemiştir. Bu kişiler de 23 Ağustos 1997 tarihli ifadelerini yinelemişlerdir.

13 Ocak ve 17 Şubat 1998 tarihlerinde polis memurları Ürfan Aslan ve Muttalip Günay dinlenmek üzere Fatih Cumhuriyet Savcılığı'na en kısa sürede gelmeleri gerektiği konusunda bilgilendirilmişlerdir.

DGM 26 Ocak 1998 tarihli duruşmada başvurunu dinlemiştir.

DGM, 1 Nisan 1998 tarihli duruşmada polis memuru Murat Yıldız'ı dinlemiştir. Murat Yıldız olay günü sözkonusu mağazaya gitmiştir. Başvuran banyoya kilitlenmiş ve kendisi de başvurunu oradan çıkarmaya çalışmıştır. Mağaza sahipleri ateşli silah kullanmışlardır.

DGM aynı duruşma sırasında polis memuru Rahim Budak'ı dinlemiştir. Rahim Budak da meslektaşının verdiği ifadeyi yinelemiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte DGM başvurunu dinlemiştir. Başvuran PKK üyesi olmadığını belirtmiştir. Başvuran, hakkında yapılan suçlamalara itiraz etmiştir. Mağaza sahiplerini tanımadığını, iş aramak maksadıyla kendilerini görmeye geldiğini belirtmiştir. Mağazaya geldiğinde kendisine nereli olduğu sorulmuş, Mardin'li olduğunu söyleyince, mağaza sahipleri kendisini darp etmiş, ellerini ve ayaklarını bağlamış ve daha sonra polisleri aramışlardır. Başvuran kendilerine sözkonusu mektubu vermediğini belirtmiştir. Başvuran gözaltı sırasında alınan 24 Ağustos 1997 tarihli ifadesine itiraz etmiştir. Zira polisler eğer gerçeği söylemezse kendisine işkence yapacaklarını söyledikleri için mağaza sahiplerinin verdiği ifadeler doğrultusunda ifade vermeye zorlandığını ileri sürmüştür. Verdiği ifadeleri imzaladığını kabul etmiştir ancak içeriğine itiraz etmektedir.

B. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi Huzurunda Suçlanan Polisler Aleyhinde Yürütülen Usul İşlemleri

Başvuran 30 Ekim 1997 tarihinde, gözaltına alınmasından sorumlu polisler aleyhinde Fatih Cumhuriyet Savcılığı'na kötü muamele gerekçesiyle ceza davası açmıştır.

Başvuran 6 Şubat 1998 tarihinde Fatih Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenmiştir. Başvuran polisler tarafından gözaltına alındığını, yüzündeki yara izlerinin mağazada oluştuğunu ve vücudunun geri kalan kısmında bulunan lezyonların polisler tarafından yapılan muamelenin sonucunda oluştuğunu belirtmiştir. Başvuran sorgulama süresince gözlerinin bağlı ve çıplak olduğunu, polislerin kendisini dövüp bazılarının ise cinsel tacizde bulunduğunu belirtmiştir.

19 Şubat 1998 tarihinde, Fatih Cumhuriyet Savcılığı, suçlanan polislerden Muhtalip Günay'ı dinlemiştir. Polis memuru başvuranın PKK üyesi olduğunu, bu örgüt adına Bayrampaşa'da bir dükkanda para tahsil etmek için dükkan sahipleri tarafından yakalanarak dövüldüğünü belirtmiştir. Başvurana işkence yaptığını dair iddiaya itiraz etmiştir.

3 Mart 1998 tarihinde, suçlanan diğer polis memuru Ürfan Aslan, Fatih Cumhuriyet Savcılığı'nda ifade vermiş ve meslektaşının verdiği ifadeyi yinelemiştir.

Fatih Cumhuriyet Savcısı, 3 Kasım 1998 tarihinde, Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 243. maddesi uygulanarak, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'nde polis memurları aleyhinde kamu davası açmıştır.

Ağır Ceza Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı TCK'nın 243§1 maddesi uyarınca, 16 Kasım 1998 tarihinde sunulan iddianameyle iki polis memurunu kötü muamele yapmakla suçlamıştır.

Ağır Ceza Mahkemesi 26 Kasım 1998 tarihli duruşmasında, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı'ndan başvuranın duruşmaya katılımını sağlamasını ve avukatına bilgi verilmesini istemiştir. Bu da, posta yoluyla 15 Şubat 1999 tarihinde yapılmıştır.

Üsküdar E Tipi Cezaevi Müdürü ve iki gardiyanın imzaladığı 5 Şubat ve 15 Şubat 1999 tarihli tutanaklarda, başvuranın Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmalara katılmayı reddettiği belirtilmiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi 15 Şubat 1999 tarihli duruşmasında, suçlanan polis memurlarının duruşmaya katılmadıklarını ve başvuranın kendisinin de duruşmaya katılmayı reddettiğini, bunun yanı sıra başvuranın avukatının da duruşmaya gelmediğini tespit etmiştir. Mahkeme başvuranın dinlenmesini reddetmiş ve duruşmayı ertelemiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi 3 Mayıs 1999 tarihli duruşmasında, diğerinin İstanbul dışında görevde olmasından dolayı polis memurlarından sadece Ürfan Aslan'ı dinlemiştir. Ürfan Aslan başvurana ne kötü muamelede ne de cinsel tacizde bulunduğunu belirtmiştir. Başvuranın mağaza sahipleri tarafından dövüldüğünü ileri sürmüştür.

10 Haziran 1999 tarihli duruşmaya her iki polis memuru da katılmıştır. Mahkeme ikinci polis memuru Muhtalip Kaya'yı dinlemiştir. Muhtalip Kaya başvurana ne kötü muamelede ne de cinsel tacizde bulunduğunu belirtmiştir. Başvuranın gittiği mağaza sahipleri tarafından dövüldüğünü ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde gözaltına alındığını belirtmiştir. Polis memuru suçsuz olduğunu ileri sürmüştür.

Ağır Ceza Mahkemesi 10 Haziran 1999 tarihli kararla, dosya unsurlarını, sunulan savunmayı ve delil unsurlarının kesin ve yeterli olmayışını gözönüne alarak, suçlanan polis memurlarının beraat etmesine karar vermiştir. Mahkeme, gerekçelerinde 6 Şubat 1998 tarihli ifadesine göre başvuranın iş için gittiği Bayrampaşa'da bulunan mağaza sahipleri tarafından dövüldüğünü, ellerinin bağlandığını ve daha sonra gözaltına alındığını belirtmiştir. Başvuran yapılan bütün aramalara rağmen bulunamadığından ve kendisinin duruşmalara katılmamaya karar verdiğinden dolayı, mahkeme 15 Şubat 1999 tarihinde, başvuranın dinlenmesini reddetmiş ve ön soruşturma sırasında alınan ifadeyi dosyaya koymuştur. Mahkeme 23 ve 26 Ağustos 1997 tarihli sağlık raporlarının birbirini onadığını vurgulamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran gözaltı sırasında kötü muameleyle maruz kaldığından şikayetçi olmakta ve AİHS'nin 3. maddesini ileri sürmektedir.

Hükümet, başvuranın gittiği mağazanın sahipleri tarafından dövüldüğünü kabul ettiğini belirtmiştir. Başvuran ilk olarak 23 Ağustos 1997 tarihinde gözaltına alındığında ve daha sonra 26 Ağustos 1997 tarihinde serbest bırakıldığında olmak üzere iki kez muayene edilmiştir. İki rapor birbirinin aynı olup, başvuranın yakalanmadan önce kötü muameleyle maruz kaldığını belirtmektedirler. Hükümet, başvuranın şikayet dilekçesinde yer alan beyanlarının başvuruda yer alanlarla farklı olduğunu vurgulamaktadır. Yapılan bu beyanlar, sözde maruz kalınan kötü muamelelerle ilgili iddiaların bazılarının sağlık raporlarında yer almadığından dolayı aşırıya kaçmaktadır.

Başvuran Hükümet'in argümanlarına itiraz etmektedir. Başvuran 22 Ağustos 1997 günü saat 17:00'de yakalandığını ve sağlık raporunun ise 23 Ağustos 1997 günü saat 1:20'de hazırlandığını ileri sürmektedir. Başvuran yaklaşık sekiz saat boyunca polis nezaretinde olduğunu belirtmiştir. Başvuran dövülmüş olsa bile, polis memurları kendisini hemen bir doktora muayene ettirmemişlerdir. Başvuran beş günlük gözaltı süresi boyunca hiç tedavi görmediğini savunmaktadır. Başvuran 23 Ağustos 1997 tarihli sağlık raporunun 26 Ağustos tarihli sağlık raporundan farklı olduğunu ileri sürmektedir. Başvuran duruşmalara katılmayı istemediğine dair cezaevinin düzenlediği tutanaklarına, üzerinde imzası bulunmadığından dolayı itiraz etmektedir.

AİHM, 3. maddeye aykırı olan kötü muamele iddialarının uygun delil unsurlarıyla desteklenmesi gerektiğini hatırlatmaktadır (Bkz. *Martinez Sala ve diğerleri-İspanya*, no: 58438/00, § 121, 2 Kasım 2004, *Klaas-Almanya*, 22 Eylül 1993 tarihli karar, A serisi no: 269, s. 17-18, § 30 ve *Erdagöz-Türkiye*, 22 Ekim 1997 tarihli karar, 1997-VI, § 49). İddia edilen olayların ortaya konulması için AİHM, "her türlü şüphenin ötesinde" delil kriterinden faydalanmaktadır. Böyle bir delil ancak bir dizi emare veya yeterince ciddi, kesin ve tutarlı çürütülemez karineler sonucunda ortaya çıkabilir (Bkz. *İrlanda-Birleşik Krallıklar*, 18 Ocak 1978 tarihli karar, A serisi no: 25, s. 64-65, § 161 *in fine* ve *Labita-İtalya*, no: 26772/95, § 121 ve 152, 2000-IV).

AİHM ayrıca, bir kimse gözaltına alındığında sağlıklı olduğu halde, serbest bırakılırken yaralı olduğu tespit edilirse, bu yaraların kaynağına ilişkin makul bir açıklama getirmek Devlet'in görevi olduğunu hatırlatmaktadır. Aksi takdirde AİHS'nin 3. maddesi açıkça uygulanabilir (Bkz. *Caloc-Fransa*, no: 33951/96, § 84, 2000-IX ve *Selmouni-Fransa*, no: 25803/94, § 87, 1999-V).

Bu durumda başvuranın, gittiği mağazanın sahipleri olan iki erkekle kavga ettiğine taraflar itiraz etmemektedir. Belirtilen olaylardan bir kovalamacanın ve kavganın yaşandığı ortaya çıkmaktadır. Zira başvuran -elleri ve kolları- bağlanmış ve ateş açılmıştır. Bu da üç kişinin dövüşmesine ilişkin şiddet fikrini ortaya koymaktadır.

AİHM, başvuran AİHS'nin 3. maddesine aykırı muamelelere maruz kaldığını savunduğundan dolayı, gözaltı koşullarının Hükümet ile arasında ihtilafa sebep olduğunu belirtmektedir.

AİHM, zamanla değişen başvuranın birbiriyle çelişen beyanlarını ikna edici bulmamıştır. Gözaltı sırasında ve mağazadaki kavga sırasında kötü muameleyle maruz kaldığına dair iddiaları arasında çelişkiler bulunmaktadır. Sonuç itibarıyla, AİHM, başvuran ve diğer iki kişi arasında meydana gelen kavganın, -elleri ve ayakları- bağlı olduğundan dolayı sadece yüzünün darp edilmesiyle sınırlı olduğundan ve mağazada bir kovalamacanın yaşandığından şüphe duymaktadır. Ayrıca, mağaza sahipleri verdikleri ifadelerde başvuranın üstüne "çullandıklarını" belirtmişlerdir. Dolayısıyla başvuranın anlattıkları tutarlı değildir.

Başvuran işkenceyle tehdit edildiğini, "bedensel" işkenceye maruz kalmadığını ve polislerin göğüslerini sıktığını belirtmiştir. İzleri yüzünde görünen yumrukların mağazada atıldığını, vücudunun geri kalan kısmındaki lezyonların polislerin yaptığı muameleler sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. AİHM, eğer tehdit edildiyse, başvuranın kaygı ve endişe duyabileceğini ancak, bunun AİHS'nin 3. maddesi bakımından küçük düşürücü muamele oluşturmaya yetmediğini hatırlatmaktadır (Bkz. *mutatis mutandis*, *Campbell ve Cosans-Birleşik Krallıklar*, 25 Şubat 1982 tarihli karar, A serisi no: 48, s. 13, § 30).

AİHM, sağlık raporları konusunda, gözaltının başlangıcında verilen ilk sağlık raporunun, gözaltı süresinin bitiminde verilen ikinci sağlık raporundan farklı olduğunu not etmektedir. İlk belgede yer verilen bazı yaraların ikinci raporda yer almadığını, buradan da yaralarda düzelme veya iyileşmenin olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

AİHM, dosyada bulunan belgeler ışığında, elinde başvuranın gözaltı sırasında polisler tarafından 3. maddeye aykırı muamelelere "her türlü şüphenin ötesinde" maruz kaldığına yönelik bir

sonucu destekleyecek nitelikte unsur veya emarelerin bulunmadığını tespit etmektedir (Bkz. sözüedilen *Erdagöz*, § 42).

Dolayısıyla AİHS'nin 3. maddesi ihlal edilmemiştir.

II. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, soruşturmanın yetersiz olması nedeniyle gözaltı sırasında çektiği acılarının telafi edilmesi için etkili bir başvuru yolunun bulunmadığını savunmaktadır. Başvuran AİHS'nin 13. maddesini ileri sürmektedir.

Hükümet, farklı mevzuatlara atıfta bulunarak, başvuranın elinde AİHS'nin 3. maddesine göre yaptığı iddialarını ileri sürmek için etkili başvuru yollarının bulunduğunu ileri sürmektedir. Hükümet kötü muamele ve işkencelerin TCK tarafından cezalandırıldığını belirtmektedir.

AİHM, AİHS'nin 13. maddesinin ulusal hukukta, AİHS'nin yer verdiği hak ve özgürlükleri ileri sürmesini sağlayacak başvuru yolunun bulunması güvencesini verdiğini hatırlatmaktadır. Ancak bu hüküm sadece AİHS bakımından savunulabilir şikayetlere uygulanır (Bkz. *Boyle ve Rice-Birleşik Krallıklar*, 27 Nisan 1988 tarihli karar, A serisi no: 131, s. 23, § 52).

AİHM, kendisine sunulan delillere dayanarak, başvuran tarafından yapılan şikayetlerin hiçbir şekilde 3. maddenin ihlal edildiğini göstermediği sonucuna vardığını hatırlatmaktadır. Dolayısıyla bu şikayetler 13. madde bakımından "savunulabilir" şikayetler değildir (aksi yönde, Bkz. diğerleri arasında, sözüedilen *Boyle ve Rice*, s. 23, § 52, *Kaya-Türkiye*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, 1998-I, s. 330-331, § 107 ve *Yaşa-Türkiye*, 2 Eylül 1998 tarihli karar, 1998-VI, s. 2442, § 113).

Dolayısıyla AİHS'nin 13. maddesi ihlal edilmemiştir.

BU GEREKÇELERDEN DOLAYI MAHKEME OYBİRLİĞİYLE,

1. AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edilmediğine;
2. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edilmediğine;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve 25 Ekim 2005 tarihinde, İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğ

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: 375)

Bakanlığımıza intikal eden olaylardan, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile ilgili bazı konularda tereddütler olduğu anlaşılmış olup, söz konusu tereddütleri gidermek ve uygulama birliği sağlamak amacıyla aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

1- Milli Piyango İdaresince Oynatılan Şans Oyunlarında Belge Düzeni

Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünce tertip edilen şans oyunları, karşılığı nakit olmak üzere oynatılan milli piyango, hemen kazan ve benzeri oyunlar ile sayısal oyunları (sayısal loto, şans topu, on numara) kapsamakta olup, bunlardan milli piyango, hemen kazan ve benzeri oyunlara ait

biletlerin müşterilere satışı, bu idarenin satış merkezleri veya bayileri tarafından yapılmakta, sayısal oyunlar ise bayiler aracılığıyla oynatılmaktadır.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi ile Maliye Bakanlığı, mükellef ve meslek grupları itibariyle muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulmakta olan defter ve belgeler ile bunlara ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva etmesi zorunlu bilgileri belirlemeye ve bunlarda değişiklik yapmaya yetkili kılınmıştır.

Aynı Kanunun 227 nci maddesinde de bu Kanuna göre kullanılan veya bu Kanunun Maliye Bakanlığına verdiği yetkiye dayanılarak kullanma mecburiyeti getirilen belgelerin, öngörülen zorunlu bilgileri taşınamaması halinde bu belgelerin vergi kanunları bakımından hiç düzenlenmemiş sayılacağı belirtilmiş, ayrıca Maliye Bakanlığına, düzenlenmesi mecburi olan belgelerde bulunması gereken zorunlu bilgileri belirleme yetkisi verilmiştir.

Yukarıda belirtilen hükümlerin Bakanlığımıza vermiş olduğu yetkiye istinaden;

- Milli piyango, hemen kazan ve benzeri oyunlara ait biletlerin bayiler aracılığıyla satışında, bayilerin veya başbayilerin alacağı komisyon bedelleri için Milli Piyango İdaresi veya başbayiler tarafından "Bilet Satış Bordrosu",

- Sayısal oyunlar karşılığında ödenecek komisyon bedellerine ilişkin olarak Milli Piyango İdaresince "Sayısal Oyun Raporu"

düzenlenmesi ve bayilerin, elde edecekleri komisyonlara ilişkin hasılat kayıtlarını bu belgelere istinaden yapmaları uygun görülmüştür.

Bilet satış bordrosunun ve sayısal oyun raporunun, faturada bulunması zorunlu asgari bilgileri taşıması ve azami yedi günlük süre içinde düzenlenmesi gerekmektedir.

Bu belgelerin basımı için önceden izin alınması, anlaşmalı matbaalara bastırılması veya noterlere tasdik ettirilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır.

Diğer taraftan bayilerin, elde edecekleri komisyonlara ilişkin hasılat kayıtlarını yukarıda belirtilen belgelere dayandıracak olmaları nedeniyle, sayısal oyunların oynatılması veya milli piyango, hemen kazan ve benzeri oyunlara ait biletlerin satışı esnasında müşteriye herhangi bir belge düzenleyip vermelerine de gerek bulunmamaktadır.

2- İcra Dairelerince Alacaklı Taraf Avukatına Ödenmesine Karar Verilen Vekalet Ücretlerinin Belgelendirilmesi

İcra dairelerince borçludan alınarak, müvekkili adına takibat yapan alacaklı taraf avukatına ödenmesine karar verilen avukatlık (vekalet) ücretlerinin belgelendirilmesine ilişkin usul ve esaslar 356 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde¹ açıklanmıştır.

Anılan düzenlemeyle ilgili verilen yargı kararları gözönüne alınarak, söz konusu belgelendirme işleminin aşağıdaki şekilde yapılması uygun görülmüştür.

İcra dairelerince borçludan alınarak müvekkili adına takibat yapan alacaklı taraf avukatına ödenmesine karar verilen avukatlık (vekalet) ücretlerinin avukata ödendiği anda, avukat tarafından borçlu adına en az iki nüsha serbest meslek makbuzu düzenlenecek olup, bir nüshası ödemeyi yapan memura verilecek; makbuzun avukatta kalan nüshasına ise icra dairesince ödemenin yapılmış olduğuna dair bir şerh düşülmesi ve ödemeyi yapan memur tarafından imzalanması şartı aranmayacaktır.

Tebliğ olunur.

¹ 23/2/2006 tarih ve 26089 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

[R.G. 11 Eylül 2007 – 26640]

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2006 yılı gayrisafî gelirleri ve isimleri yazılı bulunan İkinci Sınıf noterlikler münhaldır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince Birinci Sınıf ve İkinci Sınıf noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

SIRA NO:	NOTERLİĞİN ADI:	2006 YILI GAYRISAFİ GELİRLERİ
1-	AKHİSAR İKİNCİ NOTERLİĞİ	306.679,78.- YTL.
2-	ALİAĞA İKİNCİ NOTERLİĞİ	252.638,95.-YTL.
3-	BARTIN İKİNCİ NOTERLİĞİ	308.624,14.-YTL.
4-	GÖNEN BİRİNCİ NOTERLİĞİ	169.537,77.-YTL.
5-	GÖLCÜK BİRİNCİ NOTERLİĞİ	193.210,47.- YTL.
6-	İZNİK NOTERLİĞİ	223.477,34.-YTL.
7-	KIRIKHAN NOTERLİĞİ	297.277,64.- YTL.
8-	KIRIKKALE BEŞİNCİ NOTERLİĞİ	227.725,47.- YTL.
9-	KULU NOTERLİĞİ	271.437,59.-YTL.
10-	MANAVGAT BİRİNCİ NOTERLİĞİ	362.434,23.- YTL.
11-	MUSTAFAKEMALPAŞA İKİNCİ NOTERLİĞİ	237.702,08.- YTL.
12-	SİLİVRİ ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	182.159,30.-YTL.
13-	SÖRGÜN NOTERLİĞİ	330.632,37.- YTL.
14-	TARSUS İKİNCİ NOTERLİĞİ	237.922,66.-YTL.
15-	TOSYA NOTERLİĞİ	196.671,16.-YTL.

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2006 yılı gayrisafî gelirleri ve isimleri yazılı bulunan Birinci Sınıf noterlikler münhaldır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince Birinci Sınıf noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

SIRA NO	NOTERLİĞİN ADI	2006 YILI GAYRISAFİ GELİRLERİ
1-	ANKARA KIRKİKİNCİ NOTERLİĞİ	879.056,76.- YTL.
2-	BAKIRKÖY BİRİNCİ NOTERLİĞİ	800.746,70.- YTL.
3-	BEŞİKTAŞ YEDİNCİ NOTERLİĞİ	2.338.882,49.- YTL.
4-	BURSA ALTINCI NOTERLİĞİ	699.200,09.-YTL.
5-	KARŞIYAKA ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	616.143,43.- YTL.

[R.G. 18 Eylül 2007 – 26647]

Adalet Bakanlığından :**MÜNHAL NOTERLİKLER**

Aşağıda 2006 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı olan ÜÇÜNCÜ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF, İKİNCİ SINIF VE ÜÇÜNCÜ SINIF NOTERLERDEN VE NOTERLİK BELGESİ SAHİPLERİNDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde ve istekli oldukları her noterlik için ayrı dilekçe vermek suretiyle Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Başvuruda bulunan ve belge numarası 7000'in altında olan belge sahiplerinin başvuru dilekçelerine 1512 Sayılı Noterlik Kanununun 23 üncü maddesi gereğince sabıka kaydı, sağlık raporu, mal bildirimi, kayıtlı olunan barodan hakkında soruşturma ya da disiplin cezası olup, olmadığına ilişkin belge ve Cumhuriyet Başsavcılıklarından temin edilebilecek beyannameyi ve varsa soyadındaki değişikliği gösterir belgeyi eklemeleri gerekmektedir. Eksik belgelerini ilan tarihinden itibaren bir ay içinde tamamlamayan kişilerin istemi dikkate alınmaz.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler ve ekleri başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

Aynı kanunun değişik 30 uncu maddesi uyarınca, atanma emrinin tebellüğünden sonra vazgeçme halinde noterlik belgesi sahipleri de noterler gibi istifa etmiş sayılacaktır.

SIR			2006 YILI
A			GAYRİSAFİ
NO	NOTERLİĞİN ADI	İLİ	GELİRLERİ
1	BEŞİKDÜZÜ NOTERLİĞİ	TRABZON	102.190,52,-YTL.
2	BOZKURT NOTERLİĞİ	DENİZLİ	34.060,96,-YTL.
3	ÇAVDIR NOTERLİĞİ	BURDUR	52.423,98,-YTL.
4	ÇERKEŞ NOTERLİĞİ	ÇANKIRI	72.409,98,-YTL.
5	DERİNKUYU NOTERLİĞİ	NEVŞEHİR	55.079,01,-YTL.
6	DURSUNBEY NOTERLİĞİ	BALIKESİR	118.421,44,-YTL.
7	FINDIKLI NOTERLİĞİ	RİZE	62.499,72,-YTL.
8	GÜMÜŞHANE BİRİNCİ NOTERLİĞİ		92.009,03,-YTL.
9	HACIBEKTAŞ NOTERLİĞİ	NEVŞEHİR	40.442,28,-YTL.
10	HANAK NOTERLİĞİ	ARDAHAN	26.638,84,-YTL.
11	İMRANLI NOTERLİĞİ	SİVAS	21.516,72,-YTL.
12	KANGAL NOTERLİĞİ	SİVAS	70.142,56,-YTL.
13	KARATAŞ NOTERLİĞİ	ADANA	35.533,83,-YTL.
14	KUYUCAK NOTERLİĞİ	AYDIN	97.192,89,-YTL.
15	LİCE NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	19.000,46,-YTL.
16	MERİÇ NOTERLİĞİ	EDİRNE	47.957,30,-YTL.
17	MİHALIÇCIK NOTERLİĞİ	ESKİŞEHİR	45.952,54,-YTL.
18	PINARHİSAR NOTERLİĞİ	KIRKLARELİ	57.672,57,-YTL.
19	SAİMBEYLİ NOTERLİĞİ	ADANA	16.951,42,-YTL.
20	SEYDİLER NOTERLİĞİ	KASTAMON	12.338,63,-YTL.
		U	
21	ŞENKAYA NOTERLİĞİ	ERZURUM	16.159,98,-YTL.
22	TAŞOVA NOTERLİĞİ	AMASYA	119.474,53,-YTL.
23	TUFANBEYLİ NOTERLİĞİ	ADANA	36.676,85,-YTL.
24	VİRANŞEHİR BİRİNCİ NOTERLİĞİ	ŞANLIURFA	119.363,61,-YTL.
25	VİRANŞEHİR İKİNCİ NOTERLİĞİ	ŞANLIURFA	117.390,42,-YTL.
26	YALVAÇ BİRİNCİ NOTERLİĞİ	ISPARTA	96.474,21,-YTL.

Adalet Bakanlığından:

**KAMU KURUM VE KURULUŞLARI İHALELERİNE KATILMAKTAN YASAKLAMA
KARARI**

Esnaf sicil numarası 51-33008 olan ve Niğde Bor caddesi Şadırvan karşıtı Konak Apt. Altı No: 41 adresinde faaliyetini sürdüren Casper Computer firması 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 58 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca fiil ve davranışının özelliğine göre (altı ay) süreyle 4734 sayılı Kanun kapsamındaki Kamu Kurum ve Kuruluşları İhalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verilmiştir.

**KAMU KURUM VE KURULUŞLARI İHALELERİNE KATILMAKTAN YASAKLAMA
KARARI**

Ticaret sicil numarası 10422 olan ve İzzet Paşa Mah. Kubbeli Camii Sok. No: 16 Elazığ adresinde faaliyetini sürdüren Öz Akgül Gıda İnşaat San.Tic. Ltd. Şirketi sözleşme hükümlerine uygun olarak taahhüdünü yerine getiremediğinden 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu'nun 25 inci maddesinin (f) bendi uyarınca, aynı Kanun'un 26 ncı maddesinin birinci fıkrası gereğince fiil ve davranışın özelliğine göre adı geçen kuruluşun 1 (Bir) yıl süre ile Kanun kapsamında yer alan bütün kamu kurum ve kuruluşlarının ihalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verilmiştir.

[R.G. 26 Eylül 2007 – 26655]

T.C.
ADALET BAKANLIğI
PERSONEL GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

..../...../2007

SAYI:
:B030PER00000016/
KONU :

BAKANLIK MAKAMINA

Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığının, 06/06/2007 tarihli ve 1747 sayılı yazısı ekinde gelen ekli aynı yer Adli Yargı İlk Derece Mahkemesi Adalet Komisyonunun 01/06/2007 tarihli ve 229 sayılı kararı ile, Trabzon Adliyesi Zabıt Katibi Seher TRABZON'un kronik böbrek hastası oları eşı Efendi TRABZON'un, tedavisinin yapılabilmesi amacıyla yardım kampanyası düzenlenmesine karar verilmiş olup, hu konuda teşkilat mensuplarımızın yapacakları nakdî yardım ve destek kampanyasının Yargı Mevzuatı Bülteninde yayımlanmasına izin verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Bu itibarla; Trabzon Adliyesi zabıt Katibi Seher TRABZON'ım eşı Efendi TRABZON'un tedavisinin yapılabilmesi amacıyla, 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 7 inci maddesi doğrultusunda, Trabzon Valiliğinin 29/08/2007 tarihli ve 1576 sayılı yazısı ile T.C. Ziraat Bankası Hükümet Konağı Şubesinde 48155429-5001 nolu hesap numarası ile hesap açmak sureliyle 1 (bir) yıl süreyle yardım toplanmasına izin verilmesi uygun olacağı bildirildiğinden, yardım kampanyasının başlatılması hususundaki bildirimim Yargı Mevzuatı Bülteni aracılığıyla Bakanlığımız merkez ve taşra teşkilatına duyurulmasının teminini, Gereklî işlem ve tebligatın buna göre yapılmasını tasviplerinize arz ederim.

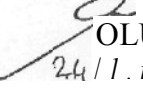
İ

brah
im
OK
UR

Hâkim

Pers

onel Genel Müdürü

OLUR
24/1.120

OLUR

24/09/2007

Sadi GÜVEN
Hâkim
Müsteşar Yardımcısı

— • —

 İçindekilere dön

EYLÜL / 2007

A) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	26797	Mehmet ÖNCÜ	Denizli Bölge İdare Mahkemesi Üyesi	03.09.2007
2-	27398	Hüseyin Cahit BİLGİN	Sivas Bölge İdare Mahkemesi Üyesi	07.09.2007
3-	23905	Hüdayi BAYRAM	Ankara Hâkimi	19.09.2007
4-	24002	Mehmet AKOVA	Kadıköy Hâkimi	19.09.2007
5-	27971	Feridun BAŞI	Ankara Hâkimi	21.09.2007
6-	19765	Durmuş Ali DURSUN	Erzurum Cumhuriyet Savcısı	25.09.2007

B) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	19316	Mehmet Yaşar HACIOĞLU	Bursa Cumhuriyet Savcısı	01.09.2007
2-	26668	Erol VURAL	Ankara Vergi Mahkemesi Başkanı	01.09.2007
3-	17238	İsmail ÖZMEN	Yargıtay Onyedinci Hukuk Dairesi Üyesi	10.09.2007
4-	17241	İbrahim Akalın GÖKÇE	İzmir Hâkimi	20.09.2007
5-	21660	Basri Yücel KOÇAK	Antalya Hâkimi	27.09.2007

— • —

DUYURU

12 Eylül 2007 tarih ve 26641 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan
- Çerçeve Sözleşme İhalelerinde Uygulanacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik, yer
darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.

— • —

**2007 YILI İÇİN ABONE OLMAK İSTEYENLERE
DUYURU**

Yargı Mevzuatı Bülteni’ne abone olmak ve aboneliklerini devam ettirmek isteyenlerin
2007 yılı abone bedeli olan 160 YTL’ni Vakıflar Bankası Adalet Bakanlığı Bürosu 783 kod
nolu şubedeki 2002083 numaralı hesaba yatırarak alacakları dekontu **açık adreslerini**
belirtir bir yazı ile "**Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı Konya Devlet Yolu**

Üzeri No: 70 Kat: 9 Hipodrum-ANKARA" adresine veya 223 38 06 numaralı faks
göndermeleri halinde 01.01.2007 tarihinden itibaren yıl sonuna kadar çıkacak sayılar
adreslerine postalanacaktır.